

เอกสารประกอบการประชุม



(ร่าง) คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม

(พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๕๘)

ระดับอุดมศึกษา

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

พ.ศ. ๒๕๕๓

คำนำ

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) เรียกโดยย่อว่า สมศ. จัดตั้งตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวด ๖ ว่าด้วยมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา มีฐานะเป็นองค์การมหาชนทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการตรวจสอบ คุณภาพของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมายและหลักการ และแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับ

ทั้งนี้ สมศ. ได้ดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอกรอบแรก (พ.ศ. ๒๕๔๔ – ๒๕๔๘) เป็นการประเมินคุณภาพภายนอกไม่มีการตัดสินผลการประเมิน แต่เป็นการประเมินเพื่อยืนยันสภาพจริงของสถานศึกษา ขณะเดียวกันถือเป็นการสร้างความเข้าใจกับสถานศึกษาเพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามหลักการประกันคุณภาพการศึกษา และรอบที่สอง (พ.ศ. ๒๕๔๙ – ๒๕๕๓) เป็นการประเมินตามวัตถุประสงค์ของ สมศ. ที่ระบุไว้ในพระราชกฤษฎีกาของการจัดตั้งสำนักงานโดยให้นำผลการประเมินคุณภาพภายนอกรอบแรกมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา รวมทั้งประเมินผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นเพื่อการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษา และ สมศ. จะได้เริ่มต้นในการประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่สาม (พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๕๘) ซึ่งเป็นการประเมินเพื่อยกระดับมาตรฐานคุณภาพการศึกษาโดยเป็นพิจารณาจากผลผลิต ผลลัพธ์และผลกระทบมากกว่ากระบวนการและประเมินเพื่อสร้างความแตกต่างของแต่ละสถานศึกษา

ดังนั้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนในการเตรียมตัวเพื่อรับการประเมินภายนอกของสถานศึกษาและผู้ประเมินภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา จึงได้จัดทำคู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สถานศึกษาที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานตัวบ่งชี้ เกณฑ์การประเมิน และเกณฑ์ในการรับรองมาตรฐานคุณภาพของ สมศ. สำนักงานหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือเล่มนี้จะช่วยให้การประเมินคุณภาพภายนอกประเมินได้ตามมาตรฐาน มีความถูกต้องตรงตามสภาพจริงและตามหลักเกณฑ์ วิธีการประเมินที่ สมศ. กำหนด

สำนักงานรับรองมาตรฐาน
และประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

สารบัญ

บทที่	หน้า
๑ หลักการและวัตถุประสงค์ของคู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม (พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๘) ระดับอุดมศึกษา	๕
๑.๑ หลักการและแนวคิด	๕
๑.๒ วัตถุประสงค์ของคู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม ระดับอุดมศึกษา	๖
๑.๓ สาระสำคัญของคู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม ระดับอุดมศึกษา	๗
๒ กระบวนการพัฒนาระบบการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม	๘
๓ คำอธิบายตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม (พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๘) ระดับอุดมศึกษา	๑๑
๓.๑ การแบ่งกลุ่มตัวบ่งชี้ที่ใช้ในการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม	๑๑
๓.๒ การกำหนดค่าน้ำหนัก	๑๑
๓.๓ ข้อมูลที่ต้องการ	๑๒
ตารางสรุปตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม (พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๘)	๑๓
ตัวบ่งชี้พื้นฐาน : ด้านคุณภาพบัณฑิต	๑๔
๑. บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี	๑๕
๒. คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โทและเอกตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ	๑๖
๓. ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	๑๗
๔. ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	๒๐
ตัวบ่งชี้พื้นฐาน : ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	๒๒
๕. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	๒๘
๖. งานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์	๓๑
๗. ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	๓๓
ตัวบ่งชี้พื้นฐาน : ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม	๓๕
๘. ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือการวิจัย	๓๖
๙. ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก	๓๗
ตัวบ่งชี้พื้นฐาน : ด้านการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม	๓๘
๑๐. การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม	๓๙
๑๑. การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม	๔๑
ตัวบ่งชี้พื้นฐาน : ด้านการบริหารและพัฒนาสถาบัน	๔๓
๑๒. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน	๔๔
๑๓. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน	๔๖
๑๔. การพัฒนาคณาจารย์	๔๘

๓	ตัวบ่งชี้พื้นฐาน : ด้านการพัฒนาและประกันคุณภาพภายใน	๔๙
(ต่อ)	๑๕. ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด	๕๐
	ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์	๕๑
	๑๖. ผลการพัฒนาให้บรรลุตามปรัชญาและวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถาบัน	๕๑
	๑๗. ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นของสถาบัน	๗๖
	ตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม	๗๗
	๑๘. ผลการชี้แนะและ/หรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่างๆ ของสถาบัน	๗๗
๔	การรับรองมาตรฐานคุณภาพของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา	๗๙
	๔.๑ การดำเนินการเพื่อพิจารณาผลการประเมินคุณภาพภายนอก	๗๙
	๔.๒ การตัดสินผลการประเมินคุณภาพภายนอก	๘๐
	๔.๓ การรับรองมาตรฐานคุณภาพของสถานศึกษา	๘๐
	๔.๔ การขอรับการประเมินแบบทำหาย (Outstanding Accreditation)	๘๒
๕	แนวทางการดำเนินงานของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม	๘๕
	๕.๑ การเตรียมการของสถานศึกษาก่อนการตรวจเยี่ยมของผู้ประเมิน	๘๕
	๕.๒ การดำเนินการของสถานศึกษาระหว่างการตรวจเยี่ยมเพื่อประเมินคุณภาพภายนอก	๘๖
	๕.๓ การดำเนินการของสถานศึกษาภายหลังการประเมินคุณภาพภายนอก	๘๖
๖	การเขียนรายงานผลการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม (พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๘) ระดับอุดมศึกษา	๘๗
๗	ปฏิทินการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม (พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๘) ระดับอุดมศึกษา	๙๓

บทที่ ๑

หลักการและวัตถุประสงค์ของคู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม (พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๘) ระดับอุดมศึกษา

๑.๑ หลักการและแนวคิด

ตามหมวด ๖ มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา แห่งพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างน้อย ๑ ครั้ง ในทุกรอบ ๕ ปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน ซึ่ง สมศ. ได้ดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอกครั้งแรก (พ.ศ. ๒๕๔๔-๒๕๔๘) และประเมินรอบที่สอง (พ.ศ. ๒๕๔๙-๒๕๕๓) เสร็จสิ้นไปแล้ว ขณะนี้อยู่ระหว่างการประเมินคุณภาพภายนอกที่สาม (พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๘) ซึ่งในการประเมินคุณภาพภายนอกที่สาม ยังคงหลักการสำคัญของการประเมินคุณภาพภายนอกทั้ง ๕ ข้อ ได้แก่

๑. เป็นการประเมินเพื่อมุ่งให้มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ไม่ได้มุ่งเน้นเรื่องการตัดสิน การจับผิด หรือการให้คะแนน - ให้โทษ

๒. ยึดหลักความเที่ยงตรง เป็นธรรม โปร่งใส มีหลักฐานข้อมูลตามสภาพความเป็นจริง (Evidence-based) และมีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (Accountability)

๓. มุ่งเน้นในเรื่องการส่งเสริมและประสานงานในลักษณะกัลยาณมิตรมากกว่าการกำกับควบคุม

๔. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการประเมินคุณภาพและการพัฒนาการจัดการศึกษาจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

๕. มุ่งสร้างความสมดุลระหว่างเสรีภาพทางการศึกษากับจุดมุ่งหมายและหลักการการศึกษาของชาติตามที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยให้ออกภาพเชิงนโยบาย แต่ยังคงมีความหลากหลายในทางปฏิบัติที่สถาบันสามารถกำหนดเป้าหมายเฉพาะและพัฒนาคุณภาพ การศึกษาให้เต็มตามศักยภาพของสถาบันและผู้เรียน

ซึ่งสอดคล้องกับที่กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ หมวด ๓ ได้ระบุว่าการประกันคุณภาพภายนอกให้คำนึงถึงจุดมุ่งหมายและหลักการ ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อให้มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

(๒) ยึดหลักความเที่ยงตรง เป็นธรรม และโปร่งใส มีหลักฐานข้อมูลตามสภาพความเป็นจริงและมีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้

(๓) สร้างความสมดุลระหว่างเสรีภาพทางการศึกษากับจุดมุ่งหมายและหลักการการศึกษาของชาติ โดยให้มีเอกภาพเชิงนโยบาย ซึ่งสถานศึกษาสามารถกำหนดเป้าหมายเฉพาะและพัฒนาคุณภาพ การศึกษาให้เต็มตามศักยภาพของสถานศึกษาและผู้เรียน

(๔) ส่งเสริม สนับสนุน และร่วมมือกับสถานศึกษาในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา

(๕) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการประเมินคุณภาพ และพัฒนาการจัดการศึกษาของรัฐ เอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น

(๖) ความเป็นอิสระ เสรีภาพทางวิชาการ เอกสิทธิ์ ปรชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจ และ เป้าหมายของสถานศึกษา

นอกจากนี้ กฎกระทรวงด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดให้ สมศ.ทำการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาแต่ละแห่งตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ และครอบคลุมหลักเกณฑ์ในเรื่อง ดังนี้

(๑) มาตรฐานว่าด้วยผลการจัดการศึกษาในแต่ละระดับและประเภทการศึกษา

(๒) มาตรฐานที่ว่าด้วยการบริหารจัดการศึกษา

(๓) มาตรฐานที่ว่าด้วยการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

(๔) มาตรฐานที่ว่าด้วยการประกันคุณภาพภายใน

ในการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม ได้กำหนดตัวบ่งชี้จำนวน ๑๘ ตัวบ่งชี้ ซึ่งครอบคลุมทั้ง ๔ มาตรฐานตามที่กฎกระทรวงฯ กำหนด โดยแบ่งเป็น ๓ กลุ่มตัวบ่งชี้ ได้แก่ ตัวบ่งชี้พื้นฐาน (๑๕ ตัวบ่งชี้) ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ (๒ ตัวบ่งชี้) และตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม (๑ ตัวบ่งชี้)

๑.๒ วัตถุประสงค์ของคู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม ระดับอุดมศึกษา

คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม ระดับอุดมศึกษา จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ทั่วไป เพื่อจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินคุณภาพภายนอก เพื่อใช้เป็น เอกสารอ้างอิงในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ สมศ. และเป็นคู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกสำหรับผู้ประเมินภายนอก และเป็นคู่มือการปฏิบัติงานสำหรับสถานศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ทั่วไปเพื่อให้ ผู้ประเมินและสถานศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบและหลักเกณฑ์การประเมินคุณภาพ ภายนอกกรอบสาม ระดับอุดมศึกษา และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในส่วนที่เกี่ยวข้องได้ ดังนั้น จึงพยายามเขียนอธิบายรายละเอียดโดยใช้ภาษาที่เข้าใจได้ง่าย ชัดเจน เพื่อสะดวกในการนำไปใช้

สำหรับผู้ประเมินภายนอก มีวัตถุประสงค์เฉพาะ ดังนี้

(๑) เพื่อเป็นคู่มือในการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม ระดับอุดมศึกษา ได้แก่ ขั้นตอนการ ประเมิน การให้คะแนน แนวทางการตรวจสอบข้อมูล และการตัดสินผลการประเมิน

(๒) เพื่อเป็นคู่มือในการเขียนรายงานการประเมินคุณภาพภายนอกให้ถูกต้องและมีสาระสำคัญ ครบถ้วนสมบูรณ์

สำหรับสถานศึกษา มีวัตถุประสงค์เฉพาะ ดังนี้

(๑) เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดตัวบ่งชี้ในการปฏิบัติงานของสถานศึกษา ให้ครอบคลุมการประเมินทุกระบบ

(๒) เพื่อเป็นแนวทางในการจัดเก็บข้อมูลสำหรับการประเมินตามตัวบ่งชี้ให้เป็นระบบ ครบถ้วน และสืบค้นได้ง่าย สำหรับเตรียมการประเมินคุณภาพภายนอก

(๓) เพื่อเป็นแนวทางในการประเมินตนเองของสถานศึกษาก่อนที่จะรับการประเมินคุณภาพภายนอก

๑.๓ สารสำคัญของคู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม ระดับอุดมศึกษา

คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม ระดับอุดมศึกษา มีเนื้อหาจำนวน ๗ บท ได้แก่

บทที่ ๑ หลักการและวัตถุประสงค์ของคู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม

(พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๘) ระดับอุดมศึกษา

บทที่ ๒ กระบวนการพัฒนาระบบการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม

บทที่ ๓ คำอธิบายมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม

(พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๘) ระดับอุดมศึกษา

บทที่ ๔ การรับรองมาตรฐานคุณภาพของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา

บทที่ ๕ แนวทางการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อรองรับการประเมินรอบสาม

บทที่ ๖ การเขียนรายงานการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม(พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๘)

ระดับอุดมศึกษา

บทที่ ๗ ปฏิทินการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม (พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๘) ระดับอุดมศึกษา

บทที่ ๒

กระบวนการพัฒนาระบบการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม

ความแตกต่างระหว่างการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสามกับรอบที่ผ่านมา

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ได้ดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบแรก (พ.ศ. ๒๕๔๔ – ๒๕๔๘) ซึ่งเป็นการประเมินคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาโดยรวม ไม่มีการตัดสินผลการประเมิน แต่เป็นการประเมินเพื่อยืนยันสภาพจริงของสถานศึกษา ให้สถาบันอุดมศึกษาได้สารสนเทศเพิ่มเติมในการประเมินตนเองและก่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพ นำผลจากการประเมินไปใช้ในการวางแผนพัฒนาโดยปรับการเรียนเปลี่ยนการสอน ปฏิรูปการบริหารให้ได้มาตรฐาน ขณะเดียวกันถือเป็นการสร้างความเข้าใจกับสถานศึกษาเพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามหลักการประกันคุณภาพการศึกษา โดยกำหนดกรอบในการประเมินภายใต้ ๘ มาตรฐาน ๒๘ ตัวบ่งชี้ ซึ่งใช้เหมือนกันทุกสถาบัน

ในการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสอง (พ.ศ. ๒๕๔๙ – ๒๕๕๓) เป็นการประเมินคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาโดยรวมและในระดับกลุ่มสาขาวิชา มีการตัดสินผลการประเมินเพื่อรับรองมาตรฐานคุณภาพทั้งในระดับกลุ่มสาขาวิชาและระดับสถาบันตามวัตถุประสงค์ของ สมศ. ที่ระบุไว้ในพระราชกฤษฎีกาของการจัดตั้งสำนักงานโดยให้นำผลการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบแรกมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา รวมทั้งประเมินผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นเพื่อการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของสถาบัน และหวังว่าจะกระตุ้นให้สถาบันพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานอย่างก้าวกระโดดและเป็นไปอย่างต่อเนื่อง กำหนดทั้งการอิงมาตรฐานขั้นต่ำ การอิงพัฒนาการ และผลสัมฤทธิ์ตามแผนของสถาบัน โดยกำหนดกรอบในการประเมินภายใต้ ๗ มาตรฐาน ๔๘ ตัวบ่งชี้ ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ร่วม ๓๙ ตัวบ่งชี้ และตัวบ่งชี้เฉพาะ ๙ ตัวบ่งชี้ มีการระบุค่าน้ำหนักของตัวบ่งชี้ตามกรอบมาตรฐานและผันแปรตามกลุ่มสถาบันซึ่งแบ่งออกเป็น ๔ กลุ่ม รวมทั้งมีตัวบ่งชี้เฉพาะตามจุดเน้นของกลุ่มสถาบันด้วย

สมศ. ได้ดำเนินการพัฒนาให้การประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม (พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๕๘) เป็นการประเมินเชิงสร้างสรรค์เพื่อยกระดับมาตรฐานคุณภาพการศึกษา โดยเป็นพิจารณาจากผลผลิต ผลลัพธ์และผลกระทบมากกว่ากระบวนการ ซึ่งเป็นการประเมินเพื่อสร้างความแตกต่างของแต่ละสถานศึกษา โดยได้พัฒนาตัวบ่งชี้ที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพในการวัดจากการประเมินคุณภาพภายนอกในรอบแรกและรอบสอง ด้วยการลดปริมาณตัวบ่งชี้ให้เหลือเท่าที่จำเป็นแต่ยังคงมีอำนาจจำแนก เน้นดูคุณภาพของศาสตร์ทั้งวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ โดยคำนึงถึงวัฒนธรรม เงื่อนไขและข้อจำกัดของประเทศ ให้มีความสอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่ ๒ และกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๓ ซึ่งประกอบด้วย ๔ มาตรฐาน คือ มาตรฐานว่าด้วยผลการจัดการศึกษา การบริหารจัดการ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และการประกันคุณภาพภายใน โดยการประเมินคุณภาพภายนอกที่สามประกอบด้วย ๓ กลุ่มตัวบ่งชี้ คือ ตัวบ่งชี้พื้นฐาน ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ และตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม ซึ่งตัวบ่งชี้พื้นฐานประกอบด้วย ๖ ด้าน คือ ด้านคุณภาพบัณฑิต

ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ด้านการบริหารและการพัฒนาสถาบัน และด้านการพัฒนาและประกันคุณภาพภายใน

การประเมินคุณภาพภายนอกในรอบสามนี้มีหน่วยของการประเมินเป็นระดับคณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า วิทยาเขต รวมถึงการประเมินคุณภาพภายนอกการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง และนำไปสู่การรับรองมาตรฐานคุณภาพการจัดการศึกษาในระดับสถาบัน ซึ่งในการประเมินการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง สมศ.จะประเมินตามรายชื่อที่สถาบันรายงานการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง ต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเท่านั้น โดยมาตรฐานการจัดการศึกษาตามกฎกระทรวงว่าด้วยการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๑ กฎกระทรวงว่าด้วยการจัดการศึกษานอกสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๒ รวมถึงประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการพิจารณาประเมินคุณภาพการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๒ นั้น มีประเด็นในการพิจารณาสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนนอกสถานที่ตั้ง สรุปได้ดังนี้

๑. กรณีเป็นความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นต้องมีหนังสือยินยอมให้ใช้สถานที่และอาคารจากผู้มีอำนาจของหน่วยงานนั้น

๒. สถานที่และอาคารต้องอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

๓. สิ่งอำนวยความสะดวกและสิ่งสนับสนุนทางการศึกษา เช่นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในสถานที่ตั้ง อาทิ ห้องเรียน ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ฐานข้อมูล (กรณีบัณฑิตศึกษา)

๔. การบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการ การแนะแนวอาชีพ และการจัดบริการสวัสดิการนักศึกษา

๕. อาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย ๕ คนที่ไม่ซ้ำกับในสถานที่ตั้ง และมีคุณวุฒิและคุณสมบัติสอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ พร้อมทั้งแจ้งหมายเลขบัตรประชาชนด้วย

๖. อาจารย์ผู้รับผิดชอบ (กรณีหลักสูตรบัณฑิตศึกษา) จำนวนอย่างน้อย ๓ คนที่ไม่ซ้ำกับในสถานที่ตั้งและมีคุณวุฒิและมีคุณสมบัติสอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ พร้อมทั้งแจ้งหมายเลขบัตรประชาชนด้วย

๗. เอกสารหลักฐานการเป็นอาจารย์ประจำสถาบันและเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร/อาจารย์

จากการประเมินคุณภาพสถานศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในสองรอบที่ผ่านมา การประเมินผลคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษา มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ๓ หน่วยงาน ซึ่งประกอบด้วย สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) และสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ทำให้เกิดปัญหาความซ้ำซ้อน เป็นภาระเพิ่มขึ้นในการทำงาน การจัดทำเอกสาร และการรับการประเมินผล ดังนั้น หน่วยงานทั้ง ๓ หน่วยงาน จึงเห็นควรให้มีการบูรณาการตัวบ่งชี้ที่ใช้ในการประเมินผลร่วมกัน โดยการพัฒนาและเชื่อมโยงระบบการประเมินผลของหน่วยงานผู้ประเมินต่างๆ ให้เป็นระบบเดียวกัน และใช้ผลการประเมิน รวมถึงคู่มือการประเมินผลร่วมกัน โดยสถาบันอุดมศึกษาสามารถรายงานผลการดำเนินงานผ่านระบบ CHE QA Online ของ สกอ.

ซึ่งทั้ง ๓ หน่วยงานดังกล่าวได้ร่วมลงนามในบันทึกข้อตกลงว่าด้วยความร่วมมือในการบูรณาการระบบการประเมินผลของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นเอกภาพ ซึ่งการประเมินผลของ ๓ หน่วยงาน มีเกณฑ์การประเมินที่แตกต่างกันบ้างตามวัตถุประสงค์ คือ สกอ. กำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในที่เน้นประเมินปัจจัยนำเข้าและกระบวนการ ในแต่ละปีการศึกษา สมศ. กำหนดเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกที่เน้นผลผลิต ผลลัพธ์ และกระบวนการ ทุก ๕ ปี และสำนักงาน ก.พ.ร. กำหนดเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ จะเน้นประเมินผลผลิตและผลลัพธ์ ในรอบ ๑ ปี ดังนั้น หากสามารถกำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินผลที่มีความเชื่อมโยงและต่อเนื่องในทิศทางเดียวกันได้ จะช่วยให้เกิดความชัดเจนและลดภาระความซ้ำซ้อนในการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นข้อมูลชุดเดียวกัน เป็นข้อมูลเชิงบูรณาการ เกิดการเชื่อมโยงประสานทั้ง ๓ ส่วน คือ QE-QI-QA โดย สกอ. จะทำหน้าที่ส่งเสริม (Quality Enhancement) สมศ. ทำหน้าที่ประเมิน (Quality Assessment) และ ก.พ.ร. ทำหน้าที่พัฒนา (Quality Improvement) โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะขับเคลื่อนการประกันคุณภาพสถาบันอุดมศึกษาไปด้วยกัน

สำหรับการบูรณาการระบบการประเมินผลในสถาบันอุดมศึกษา ได้ทำการเทียบเคียงตัวชี้วัดจากระบบประเมินของทั้ง ๓ หน่วยงาน (ตัวบ่งชี้จากระบบการประกันคุณภาพภายในของ สกอ./ ตัวชี้วัดจากคำรับรองการปฏิบัติราชการของสำนักงาน ก.พ.ร./ ตัวชี้วัดจากระบบการประเมินคุณภาพภายนอกของ สมศ.) ซึ่งมีความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เช่น ในตัวชี้วัดกระบวนการ “ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน” (สกอ.) จะเชื่อมโยงกับตัวบ่งชี้ผลผลิต “คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรีโทและเอกตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ” (สมศ.) และสอดคล้องกับตัวบ่งชี้ผลลัพธ์ “ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตต่อบัณฑิต” (สำนักงาน ก.พ.ร.) เป็นต้น

การบูรณาการร่วมกันของ ๓ หน่วยงานดังกล่าว เป็นเพียงจุดเริ่มต้นในการพัฒนาการดำเนินงานร่วมกัน เพื่อสร้างพลังและแรงผลักดันในการพัฒนาระบบและวิธีการประเมินผลสถาบันอุดมศึกษาในอนาคตที่ส่งผลให้เกิดการปฏิบัติงานที่มีคุณภาพ มาตรฐาน และเป็นไปในทิศทางเดียวกันต่อไป ทั้งนี้ สำหรับคู่มือการประเมินผลเฉพาะของแต่ละหน่วยงาน ให้แต่ละหน่วยดำเนินการตามปกติ แต่เนื้อหาต้องมีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับคู่มือการประเมินผลแบบบูรณาการ รวมถึงการจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานและรายงานประจำปีของสถาบันอุดมศึกษา สามารถจัดทำเป็นรายงานฉบับเดียว และจัดส่งให้กับทั้ง ๓ หน่วยงาน ต่อไป

บทที่ ๓

คำอธิบายรายตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายนอก รอบสาม (พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๕๘) ระดับอุดมศึกษา

๓.๑ การแบ่งกลุ่มตัวบ่งชี้ที่ใช้ในการประเมินคุณภาพภายนอก รอบที่สาม

ตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายนอก ระดับอุดมศึกษารอบสาม (พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๕๘) แบ่งเป็น ๓ กลุ่ม คือ ตัวบ่งชี้พื้นฐาน ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ และ ตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม ดังนี้

ตัวบ่งชี้พื้นฐาน หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่ สมศ. ประเมินภายใต้ภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา โดยกำหนดตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมินบนพื้นฐานที่ทุกสถาบันอุดมศึกษาต้องมีและปฏิบัติได้ ซึ่งสามารถชี้ผล/ผลกระทบได้ดี และมีความเชื่อมโยงกับการประกันคุณภาพภายใน ซึ่งเป็นการพัฒนามาจาก รอบแรกและรอบที่สอง ประกอบด้วย ๖ ด้าน ๑๕ ตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่ สมศ. ประเมินเอกลักษณ์ ปรัชญา นวัตกรรม จุดเด่น ลักษณะพิเศษ โดยสถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้ระบุและเลือกดำเนินการตามจุดเด่นของสถาบัน โดยผ่านการอนุมัติจากสภาสถาบัน และแจ้งให้สมศ.ทราบล่วงหน้า ประกอบด้วย ๒ ตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่ สมศ. ประเมินผลการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา โดยสถาบันเป็นผู้กำหนดแนวทางพัฒนาเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาสังคมตามนโยบายของรัฐหรือของประเทศ ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนตามกาลเวลาและปัญหาสังคมที่เปลี่ยนไป โดยมีเป้าหมายที่แสดงถึงความเป็นผู้นำสังคม และแก้ปัญหาสังคมของสถาบันอุดมศึกษาในการชี้นำเรื่องต่างๆ การส่งเสริมและสืบสานโครงการมาจาก พระราชดำริ / รัชชาติ บำรุงศาสนา เทิดทูนพระมหากษัตริย์ / สุขภาพ / ค่านิยม จิตสาธารณะ / ความคิดสร้างสรรค์ / ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ / นโยบายรัฐบาล / เศรษฐกิจ / การพร้อมรับการเป็นสมาชิกสังคมอาเซียน / พลังงานสิ่งแวดล้อม / อุบัติภัย / สิ่งเสพติด / ความฟุ่มเฟือย / การแก้ปัญหาความขัดแย้ง สร้างสังคมสันติสุข ความโปร่งใส / ฯลฯ ประกอบด้วย ๑ ตัวบ่งชี้

๓.๒ การกำหนดค่าน้ำหนัก

การประเมินคุณภาพภายนอก รอบที่สาม กำหนดให้ตัวบ่งชี้พื้นฐาน มีค่าน้ำหนัก ร้อยละ ๗๕ ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ มีค่าน้ำหนักร้อยละ ๑๕ และตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม มีค่าน้ำหนักร้อยละ ๑๐ โดยกำหนดให้แต่ละตัวบ่งชี้ทุกตัวมีค่าน้ำหนักเท่ากัน

๓.๓ ข้อมูลที่ต้องการ

ข้อมูลที่ใช้ในการประเมินคุณภาพภายนอก รอบสาม ระดับอุดมศึกษา ใช้ข้อมูล ๓ ปีย้อนหลัง กรณีที่ไม่มีข้อมูลย้อนหลังครบ ๓ ปี ให้ใช้ข้อมูลล่าสุดที่มี

ตารางสรุปตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๕๘) ระดับอุดมศึกษา

ตามกฎหมายว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓

กำหนดให้การประเมินคุณภาพภายนอกครอบคลุมมาตรฐานว่าด้วย

๑) ผลการจัดการศึกษา

๒) การบริหารจัดการศึกษา

๓) การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

๔) การประกันคุณภาพภายใน

ประกอบด้วยตัวบ่งชี้พื้นฐาน ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ และตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม จำนวน ๑๘ ตัวบ่งชี้ ดังนี้

ประเภท		ชนิด ของตัวบ่งชี้	มาตรฐาน ตามกฎหมายว่าด้วย
ตัวบ่งชี้ พื้นฐาน	ด้านคุณภาพบัณฑิต		
	๑. บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี	ผลลัพธ์	ผลการจัดการศึกษา และ การจัดการเรียนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
	๒. คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โทและเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ	ผลลัพธ์	
	๓. ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	ผลลัพธ์	
	๔. ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	ผลลัพธ์	
	ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์		
	๕. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	ผลลัพธ์	
	๖. งานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์	ผลลัพธ์	
	๗. ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	ผลลัพธ์	
	ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม		
	๘. ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือการวิจัย	ผลลัพธ์	
	๙. ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก	ผลลัพธ์	
	ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม		
	๑๐. การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม	กระบวนการ	การบริหารจัดการศึกษา
	๑๑. การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม	กระบวนการ	
	ด้านการบริหารและพัฒนาสถาบัน		
	๑๒. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน	กระบวนการ	
	๑๓. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน	กระบวนการ	
	๑๔. การพัฒนาคณาจารย์	ผลลัพธ์	การประกันคุณภาพภายใน
	ด้านการพัฒนาและประกันคุณภาพภายใน		
	๑๕. ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด	ผลลัพธ์	
ตัวบ่งชี้ อัตลักษณ์	๑๖. ผลการพัฒนาให้บรรลุตามปรัชญาและวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถาบัน	ผลลัพธ์	ผลการจัดการศึกษา และ การจัดการเรียนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
	๑๗. ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นของสถาบัน	ผลลัพธ์	
ตัวบ่งชี้ มาตรการส่งเสริม	๑๘. ผลการชี้แนะและ/หรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่างๆ ของสถาบัน	ผลลัพธ์	

ตัวบ่งชี้พื้นฐาน

ตัวบ่งชี้พื้นฐานเป็นตัวบ่งชี้ที่ สมศ. ประเมินภายใต้ภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา โดยกำหนดตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมินบนพื้นฐานที่ทุกสถาบันอุดมศึกษาต้องมีและปฏิบัติได้ ซึ่งสามารถชี้ผล/ผลกระทบได้ดี และมีความเชื่อมโยงกับการประกันคุณภาพภายใน

ตัวบ่งชี้พื้นฐาน ประกอบด้วย ๖ ด้าน ๑๕ ตัวบ่งชี้ ดังนี้

- | | |
|-------------------------------------|------------------------|
| ๑) ด้านคุณภาพบัณฑิต | ประกอบด้วย ๔ ตัวบ่งชี้ |
| ๒) ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ | ประกอบด้วย ๓ ตัวบ่งชี้ |
| ๓) ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม | ประกอบด้วย ๒ ตัวบ่งชี้ |
| ๔) ด้านการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม | ประกอบด้วย ๒ ตัวบ่งชี้ |
| ๕) ด้านการบริหารและการพัฒนาสถาบัน | ประกอบด้วย ๓ ตัวบ่งชี้ |
| ๖) ด้านการพัฒนาและประกันคุณภาพภายใน | ประกอบด้วย ๑ ตัวบ่งชี้ |

ตัวบ่งชี้พื้นฐาน: ด้านคุณภาพบัณฑิต

ด้านคุณภาพบัณฑิต หมายถึง การที่สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการรับนักศึกษาที่มีคุณสมบัติและจำนวนตรงตามแผนการรับนักศึกษา สอดคล้องกับเป้าหมายการผลิตบัณฑิตอย่างมีคุณภาพ เข้าเรียน และสถาบันผลิตบัณฑิตได้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ทั้งด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และทักษะทางวิชาชีพ รวมทั้งได้ตามคุณลักษณะที่เป็นจุดเน้นของสถาบัน กล่าวคือ เป็นผู้ใช้ภาษาได้ดี ถูกต้อง ประพฤติดี มีกิริยามารยาทดี มีรสนิยมดี คิดตรึกตรองได้ต้องแท้ เจริญงอกงามเพราะความใฝ่รู้และสามารถแปลความคิดเป็นการกระทำได้สำเร็จ เป็นผู้เรื่องปัญญา มีความสามารถในการเรียนรู้ มีทักษะและภูมิปัญญาในฐานะนักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง มีทักษะในการวิจัย และมีจิตสำนึกและภูมิธรรมในฐานะพลเมืองดีของสังคมไทยและสังคมโลกตามมาตรฐานการอุดมศึกษาของชาติ

ตัวบ่งชี้พื้นฐาน: ด้านคุณภาพบัณฑิต ประกอบด้วย ๔ ตัวบ่งชี้ คือ

ลำดับ ที่	ชื่อตัวบ่งชี้	น้ำหนัก (ร้อยละ)
๑	บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี	๕
๒	คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โทและเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ	๕
๓	ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	๕
๔	ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์	๕

ตัวบ่งชี้พื้นฐาน: ด้านคุณภาพบัณฑิต

ตัวบ่งชี้ที่ ๑ บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี

น้ำหนัก ร้อยละ ๕

คำอธิบาย

เปรียบเทียบจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปีหลังจากสำเร็จการศึกษากับผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรีทั้งหมดที่ตอบแบบสำรวจ โดยให้น้ำเสนอในรูปร้อยละ ทั้งนี้พิจารณาผลการดำเนินงาน ๓ ปีซ้อนหลัง

บัณฑิตที่ได้งานทำ หมายถึง

๑) บัณฑิตที่ไม่มีงานทำแล้วได้งานทำ

๒) บัณฑิตที่ประกอบอาชีพอิสระ

- ไม่นับรวมบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา และผู้ที่ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา

วิธีการคำนวณ

$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด}} \times 100$

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ ๑๐๐ เท่ากับ ๕ คะแนน

ข้อมูลที่ต้องการ

๑. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ (ภาคนอกเวลาราชการ)

๒. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำ

๓. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาประกอบอาชีพอิสระ

๔. เงินเดือน/ รายได้ต่อเดือน (ตามเกณฑ์, ต่ำกว่าเกณฑ์, สูงกว่าเกณฑ์) ของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ

ทั้งนี้ ให้น้ำเสนอข้อมูล ๓ ปี ย้อนหลัง หากมีผู้สำเร็จการศึกษาไม่ครบ ๓ ปี แสดงข้อมูลเท่าที่มี โดยข้อมูลต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณ (อย่างน้อยร้อยละ ๘๐) และในเชิงคุณลักษณะ (ครอบคลุมทุกกลุ่มสาขาวิชา) อัตราการตอบแบบสำรวจต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของจำนวนบัณฑิตทั้งหมด กรณีบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจไม่ถึงร้อยละ ๘๐ ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาให้มีการติดตามซ้ำและรายงานผลที่ติดตามซ้ำเปรียบเทียบกับผลที่เก็บได้ในครั้งแรก

ตัวบ่งชี้พื้นฐาน: ด้านคุณภาพบัณฑิต

ตัวบ่งชี้ที่ ๒ คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษา
แห่งชาติ

น้ำหนัก ร้อยละ ๕

คำอธิบาย

คุณภาพบัณฑิต (TQF: HEd. หรือ Thai Qualifications Framework for Higher Education) หมายถึงคุณภาพบัณฑิตระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติที่ สกอ.ระบุ ครอบคลุมอย่างน้อย ๕ ด้าน คือ

- ๑) ด้านคุณธรรมจริยธรรม
- ๒) ด้านความรู้
- ๓) ด้านทักษะทางปัญญา
- ๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ
- ๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

รวมทั้ง TQF ตามสาขาวิชาชีพที่ประกาศใช้ ตลอดจนสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่สภา/องค์กรวิชาชีพกำหนดเพิ่มเติม หรือสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

วิธีการคำนวณ

ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิต
(คะแนน ๐ – ๕)
จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม ๕)

ข้อมูลที่ต้องการ

๑. ข้อมูลที่แสดงถึงคุณภาพบัณฑิตในด้านต่างๆ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) ดำเนินการรวบรวมข้อมูล

๒. ข้อมูลที่แสดงถึงคุณภาพบัณฑิตจากสถานประกอบการผู้ใช้บัณฑิต หรือสถาบันที่รับบัณฑิตเข้าศึกษาต่อ

๓. ข้อมูลผลการดำเนินงานด้านการผลิตบัณฑิตจากระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา (CHE QA Online System) โดยสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.)

ตัวบ่งชี้พื้นฐาน: ด้านคุณภาพบัณฑิต

ตัวบ่งชี้ที่ ๓ ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

น้ำหนัก ร้อยละ ๕

คำอธิบาย

เปรียบเทียบจำนวนผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่อจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด โดยนำเสนอในรูปแบบร้อยละ ทั้งนี้พิจารณาผลการดำเนินงาน ๓ ปีย้อนหลัง

ผลงานผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หมายถึง บทความวิจัยของวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ที่ตีพิมพ์ หรือศิลปะนิพนธ์ที่เผยแพร่

การตีพิมพ์ หมายถึง การตีพิมพ์บทความจากวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ ในวารสารวิชาการ (Journal) ในระดับชาติหรือนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลที่กำหนด รวมถึงบทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติตามเงื่อนไขที่กำหนด

บทความจากวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ ที่ได้รับการตีพิมพ์และสามารถนำมานับได้มีเฉพาะ Article หรือ Conference Paper หรือ Review เท่านั้น ส่วนบทความที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการนั้นสามารถนำมานับได้เฉพาะที่เป็น Full Paper เท่านั้น

การเผยแพร่ หมายถึง การเผยแพร่งานสร้างสรรค์จากศิลปะนิพนธ์ ซึ่งเป็นการนำเสนอผลงานหรือสิ่งประดิษฐ์ทางศิลปะ ดนตรี ที่เป็นผลงานวิชาการสู่สาธารณะและ/หรือกลุ่มเป้าหมาย โดยมีการจัดการการนำเสนอในระดับชาติหรือนานาชาติอย่างเป็นระบบและเป็นวิธีการที่ยอมรับในวงวิชาชีพ หรือได้รับการสนับสนุนจากองค์กร สมาคมที่เกี่ยวข้องและมีชื่อเสียงในระดับชาติหรือนานาชาติ

วิธีการคำนวณ

ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่	
ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท	X ๑๐๐
จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด	

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
๐.๑๒๕	- บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากนอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ ๒๕ และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากนอกสถาบันของเจ้าของบทความ
๐.๒๕	- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI <u>หรือ</u> บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ ๒๕ และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากต่างประเทศ
๐.๕๐	- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ(Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับชาติที่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเผยแพร่ใน Web Site ของสำนักงานฯ
๐.๗๕	- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากลอื่นๆ ที่ยอมรับในศาสตร์นั้นนอกเหนือฐานข้อมูล ISI หรือบทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับนานาชาติที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเผยแพร่ใน Web Site ของสำนักงานฯ
๑.๐๐	- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่านำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์
๐.๑๒๕	- มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(exhibition) หรือการจัดการแสดง(performance) ระดับสถาบัน (จัดโดยสถาบันการศึกษา)
๐.๒๕	- มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(exhibition) หรือการจัดการแสดง(performance) ระดับนอกสถาบัน (หอศิลป์)
๐.๕๐	- มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(exhibition) หรือการจัดการแสดง(performance) ระดับชาติ
๐.๗๕	- มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(exhibition) หรือการจัดการแสดง(performance) ระดับภูมิภาค (อาเซียน ๑๐ ประเทศ)*
๑.๐๐	- มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(exhibition) หรือการจัดการแสดง(performance) ระดับนานาชาติ

*อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี ๑๐ ประเทศ ได้แก่ ไทย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย สิงคโปร์ บรูไน ลาว กัมพูชา เวียดนาม และพม่า

การประเมินคุณค่าของงานในการเผยแพร่

- มีคณะกรรมการผู้พิจารณากลับกรองคุณภาพของผลงานก่อนเผยแพร่ ซึ่งอาจประกอบด้วยศิลปินระดับชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิ และนักวิชาการที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ
- การประกวด มีรางวัลรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่มีคุณภาพ และที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ ๕๐ เท่ากับ ๕ คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ข้อมูลที่ต้องการ

๑. จำนวนและรายชื่อวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ระดับปริญญาโทในแต่ละปีการศึกษา ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท รายปีตามปีปฏิทิน พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการที่ตีพิมพ์ ค่านำหนักของบทความวิจัยแต่ละชิ้น โดยรายงานย้อนหลัง ๓ ปี จนถึงปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษาที่ประเมิน

๒. จำนวนและรายชื่อผลงานสร้างสรรค์จากศิลปะนิพนธ์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่เผยแพร่ ชื่อสถานที่ จังหวัด หรือประเทศที่เผยแพร่ และรูปแบบของการเผยแพร่พร้อมหลักฐาน ค่านำหนักของผลงานสร้างสรรค์แต่ละผลงาน โดยรายงานย้อนหลัง ๓ ปี จนถึงปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษาที่ประเมิน

๓. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยรายงานย้อนหลัง ๓ ปีก่อนหน้าปีที่ประเมิน

ตัวบ่งชี้พื้นฐาน: ด้านคุณภาพบัณฑิต

ตัวบ่งชี้ที่ ๔ ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์

น้ำหนัก ร้อยละ ๕

คำอธิบาย

เปรียบเทียบจำนวนผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติต่อจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด โดยนำเสนอในรูปร้อยละ ทั้งนี้พิจารณาผลการดำเนินงาน ๓ ปีย้อนหลัง

ผลงานผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกที่ตีพิมพ์

การตีพิมพ์ หมายถึง การตีพิมพ์บทความจากวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ ในวารสารวิชาการ (Journal) ในระดับชาติหรือนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลที่กำหนด รวมถึงบทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติตามเงื่อนไขที่กำหนด

บทความจากวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ ที่ได้รับการตีพิมพ์และสามารถนำมานับได้มีเฉพาะ Article หรือ Conference Paper หรือ Review เท่านั้น ส่วนบทความที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการนั้นสามารถนำมานับได้เฉพาะที่เป็น Full Paper เท่านั้น

วิธีการคำนวณ

ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์ของผู้สำเร็จการศึกษา	
ระดับปริญญาเอก	X ๑๐๐
จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด	

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
๐.๑๒๕	- บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากนอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ ๒๕ และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากนอกสถาบันของเจ้าของบทความ
๐.๒๕	- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI <u>หรือ</u> บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
	paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงาน เป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ ๒๕ และมี ผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากต่างประเทศ
๐.๕๐	- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ(Journal) ที่มีชื่อ ปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับชาติที่ สำนักงานคณะกรรมการการ อุดมศึกษาเผยแพร่ใน Web Site ของสำนักงานฯ
๐.๗๕	- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับ นานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากลอื่นๆ ที่ยอมรับในศาสตร์นั้นนอกเหนือ ฐานข้อมูล ISI หรือบทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสาร วิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับนานาชาติที่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเผยแพร่ใน Web Site ของสำนักงานฯ
๑.๐๐	- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับ นานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ ๑๐๐ เท่ากับ ๕ คะแนน

ข้อมูลที่ต้องการ

๑. จำนวนและรายชื่อวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกในแต่ละปีการศึกษา ที่ได้รับการตีพิมพ์ใน วารสารระดับชาติหรือนานาชาติของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก รายปีตามปีปฏิทิน พร้อมชื่อ เจ้าของบทความ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการที่ตีพิมพ์ ค่าน้ำหนัก ของบทความวิจัยแต่ละชิ้น โดยรายงานย้อนหลัง ๓ ปี จนถึงปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษาที่ประเมิน

๒. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยรายงานย้อนหลัง ๓ ปีก่อนหน้าปีที่ประเมิน

ตัวบ่งชี้พื้นฐาน: ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ หมายถึง การที่สถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินงานตามพันธกิจด้านการวิจัยอย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ ภายใต้จุดเน้นเฉพาะโดยมีการดำเนินการตามนโยบาย แผนงาน งบประมาณ มีการบริหารและการจัดการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนคณาจารย์ นักวิจัย และบุคลากรให้มีสมรรถนะในการทำวิจัย ส่งเสริมและสร้างเครือข่ายการทำวิจัยกับหน่วยงานภายนอกสถาบัน เพื่อให้ได้ผลงานวิจัย/ผลงานประดิษฐ์และงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ เป็นนวัตกรรมที่นำไปสู่การสร้างและพัฒนาบัณฑิตที่เรื่องปัญญา มีคุณธรรมและความเชี่ยวชาญสูง การสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ใหม่เป็นการเปิดโลกทัศน์ใหม่และขยายพรมแดนของความรู้และทรัพย์สินทางปัญญาที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในงานได้จริง ทั้งการใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ การใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ การใช้ประโยชน์เชิงนโยบาย และ การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ เป็นต้น

ถ้าสถาบันอุดมศึกษาต้องสร้างความเข้มข้นเชิงวิชาการ สร้างผลงานที่มีคุณภาพสูง และสร้างการยอมรับในแวดวงวิชาการ ดังนั้นจึงควรเป็นงานวิจัยเชิงวิชาการ สามารถนำผลงานวิจัยไปตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติได้ หากเป็นงานวิจัยและพัฒนาก็ต้องเป็นงานวิจัยที่สามารถนำผลไปใช้ประโยชน์ได้ตามความต้องการของผู้ใช้จริง รวมทั้งนักวิจัยสามารถเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ เกี่ยวกับการใช้ความรู้ในการพัฒนา เป็นการเรียนรู้ที่สั่งสมและถ่ายทอดไปสู่ผู้อื่นได้ ประเด็นสำคัญก็คือไม่ว่างานวิจัยพื้นฐานหรืองานวิจัยประยุกต์ก็ต้องเป็นงานวิจัยแท้ คือการมีผลเป็นการเรียนรู้ สั่งสมองค์ความรู้ และถ่ายทอดองค์ความรู้นั้นๆ ได้ ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์เป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาคุณภาพ ประสิทธิภาพและขีดความสามารถของคนไทย สนองยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ รวมทั้งการพัฒนาประเทศสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ สังคมความรู้ และสังคมแห่งภูมิปัญญา อันก่อให้เกิดวัฒนธรรมการเรียนรู้และใฝ่รู้ตลอดชีวิต และวัฒนธรรมการใช้ความรู้ในการกำหนดทิศทางการยุทธศาสตร์และการพัฒนา ตลอดจนการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศ

ตัวบ่งชี้พื้นฐาน: ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ประกอบด้วย ๓ ตัวบ่งชี้ คือ

ลำดับ ที่	ชื่อตัวบ่งชี้	น้ำหนัก (ร้อยละ)
๕	งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	๕
๖	งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์	๕
๗	ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	๕

หมายเหตุ การนับผลการดำเนินงานใช้การนับตามปีปฏิทิน

นิยามศัพท์

งานวิจัย หมายถึง ผลงานทางวิชาการที่ได้มีการศึกษาค้นคว้าตามกระบวนการระเบียบวิธีวิจัยที่เหมาะสมกับสาขาวิชาเพื่อให้เกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่ หรือเป็นการต่อยอดองค์ความรู้เดิม

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการที่ยอมรับโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ให้เป็นวารสารระดับชาติรวมทั้งการเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ

การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ ๒๕ และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากนอกสถาบันของเจ้าของบทความ

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล เช่น ฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือในฐานข้อมูลสากลอื่นๆ ที่ยอมรับในศาสตร์นั้นๆ หรือวารสาร วิชาการที่ยอมรับโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ให้เป็นวารสารระดับนานาชาติ รวมทั้งการเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ

การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ ๒๕ และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากต่างประเทศ

งานสร้างสรรค์ หมายถึง เป็นงานที่เสริมสร้างความรู้ ผลงานวิชาการ (ไม่จำเป็นต้องเป็นงานวิจัย) ที่มีการศึกษา ค้นคว้า หรือแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี อันเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ หรืองานที่แสดงความก้าวหน้าทางวิชาการ เสริมสร้างองค์ความรู้หรือวิธีการที่เป็นประโยชน์ต่อสาขาวิชาหรือแสดงความเป็นต้นแบบ ต้นความคิดของผลงาน หรือแสดงความสามารถในการบุกเบิกงานในสาขาวิชานั้น รวมทั้งสิ่งประดิษฐ์ ผลงานศิลปะและผลงานออกแบบที่มีคุณค่าและเป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพ (พิจารณาเฉพาะกลุ่มสาขา กลุ่มสาขาวิจิตรศิลป์และประยุกต์ศิลป์ตามการแบ่งกลุ่ม ISCED

(International Standard Classification of Education) ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์) เช่น มหาวิทยาลัยที่เป็นกลุ่มวิจัย ที่เปิดสอนเกี่ยวกับกลุ่มสาขาศิลปกรรมศาสตร์ควรทำการวิจัยที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมหรือวิจัยข้ามวัฒนธรรม (International relation, cross cultural) หรือการวิจัยเพื่อฟื้นฟูภาพลักษณ์ของประเทศ ส่วนมหาวิทยาลัยราชภัฏก็อาจเน้นเรื่องการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย การประยุกต์หรือนำศิลปะวัฒนธรรมไปใช้ การอนุรักษ์วิถีชีวิตแบบไทย การคิดวิธีการใหม่ๆ ขึ้นมา เช่น สูตรอาหาร ทำรำ เป็นต้น จะต้องได้รับการรับรอง Certify จากแหล่งอ้างอิงที่เชื่อถือได้ก่อน

งานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอผลงาน หรือสิ่งประดิษฐ์ทางศิลปะ ดนตรี ที่เป็นผลงานวิชาการสู่สาธารณะและ/หรือกลุ่มเป้าหมาย โดยมีการจัดการการนำเสนอในระดับชาติอย่างเป็นระบบและเป็นวิธีการที่ยอมรับในวงวิชาชีพ หรือได้รับการสนับสนุนจากองค์กรสมาคมที่เกี่ยวข้องและมีชื่อเสียงในระดับประเทศ

งานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอผลงาน หรือสิ่งประดิษฐ์ทางศิลปะ ดนตรี ที่เป็นผลงานวิชาการสู่สาธารณะและ/หรือกลุ่มเป้าหมาย โดยมีการจัดการการนำเสนอในระดับนานาชาติอย่างเป็นระบบและเป็นวิธีการที่ยอมรับในวงวิชาชีพ หรือได้รับการสนับสนุนจากองค์กรสมาคมที่เกี่ยวข้องและมีชื่อเสียงในระดับนานาชาติ

งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำมาใช้ประโยชน์ หมายถึง งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้นำมาใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการ/โครงการวิจัย และรายงานการวิจัยอย่างถูกต้องสามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการประยุกต์ใช้กับกลุ่มเป้าหมาย โดยมีหลักฐานปรากฏอย่างชัดเจนถึงการนำไปใช้จนก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริงอย่างชัดเจนตามวัตถุประสงค์ และได้การรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ประเภทของการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ที่สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีดังนี้

๑. การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ เช่น ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชนในเรื่องต่างๆ ที่ทำให้คุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของประชาชนดีขึ้น ได้แก่ การใช้ประโยชน์ด้านสาธารณสุข ด้านการบริหารจัดการสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยภาคประชาชน ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น

๒. การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย เช่น ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยเชิงนโยบายในการนำไปประกอบเป็นข้อมูลการประกาศใช้กฎหมาย หรือกำหนดมาตรการ กฎเกณฑ์ต่างๆ โดยองค์กร หรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เป็นต้น

๓. การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เช่น งานวิจัยและ/หรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ หรือนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เป็นต้น

งานศิลปะมีประโยชน์ทางอ้อม คือ เป็นการสร้างคุณค่าทางจิตใจ ยกระดับจิตใจ ก่อให้เกิดสุนทรียภาพ สร้างความสุข เช่น งานศิลปะที่นำไปใช้ในโรงพยาบาล (มีการศึกษาและการประเมินไว้)

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการรับรองการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มาใช้ประโยชน์ หมายถึง หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติและนานาชาติภายนอกสถาบันอุดมศึกษา ที่มีการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของสถาบันอุดมศึกษาไปใช้ก่อให้เกิดประโยชน์ โดยมีการรับรองเป็นเอกสารหลักฐานที่ชัดเจน พร้อมทั้งระบุผลของการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์

หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติและนานาชาติ หมายถึง หน่วยงานราชการระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือองค์กรกลางระดับชาติและนานาชาติ ทั้งภาครัฐและเอกชน

ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ หมายถึง บทความวิชาการ ตำรา หรือหนังสือ ที่ผ่านกระบวนการกลั่นกรองและได้รับการรับรองคุณภาพแล้ว

ผลงานทางวิชาการที่เป็นบทความวิชาการ (Academic Papers) ตำรา (Textbook) หรือหนังสือ (Books) ต้องเป็นผลงานที่ผ่านกระบวนการกลั่นกรองผลงานก่อนตีพิมพ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

- บทความวิชาการ หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เรียบเรียงอย่างเป็นระบบ มีข้อความรู้ที่สะท้อนมุมมอง แนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากประสบการณ์ การสังเคราะห์เอกสาร หรือการวิจัย โดยจัดทำในรูปของบทความเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในสารสารวิชาการที่มีคุณภาพ ซึ่งมีผู้ตรวจอ่าน
- ตำรา หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เรียบเรียงอย่างเป็นระบบ อาจเขียนเพื่อตอบสนองเนื้อหาทั้งหมดของรายวิชาหรือเป็นส่วนหนึ่งของวิชาหรือหลักสูตรก็ได้ โดยมีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง และสะท้อนให้เห็นความสามารถในการถ่ายทอดวิชาในระดับอุดมศึกษา
- หนังสือ หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เขียนขึ้นเพื่อเผยแพร่ความรู้ ไปสู่วงวิชาการ และ/หรือผู้อ่านทั่วไป โดยไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตรหรือต้องนำมาประกอบการเรียนการสอนในวิชาใดวิชาหนึ่ง ทั้งนี้จะต้องเป็นเอกสารที่เรียบเรียงขึ้นอย่างมีเอกภาพ มีรากฐานทางวิชาการที่มั่นคงและให้ทัศนะของผู้เขียนที่สร้างเสริมปัญญาความคิด และสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการให้แก่สาขาวิชานั้นๆ และ/หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

วารสารระดับชาติ หมายถึง วารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการที่ยอมรับโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ให้เป็นวารสารระดับชาติและมีชื่อปรากฏในบัญชีรายชื่อที่เผยแพร่

วารสารระดับนานาชาติ หมายถึง วารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล เช่น ฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือในฐานข้อมูลสากลอื่นๆ ที่ยอมรับในศาสตร์นั้นๆ หรือวารสารวิชาการที่ยอมรับโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ให้เป็นวารสารระดับนานาชาติและมีชื่อปรากฏในบัญชีรายชื่อที่เผยแพร่

อาจารย์ หมายถึง อาจารย์ประจำที่เป็นข้าราชการ หรือพนักงานของมหาวิทยาลัย รวมทั้งอาจารย์ที่มีสัญญาจ้างกับสถาบันหรือสถานศึกษาทั้งปีการศึกษา

นักวิจัย หมายถึง นักวิจัยประจำที่เป็นข้าราชการ หรือพนักงานของมหาวิทยาลัย รวมทั้งบุคลากรที่มีตำแหน่งและหน้าที่ความรับผิดชอบเทียบเท่าเจ้าหน้าที่วิจัยหรือนักวิจัย และมีสัญญาจ้างกับสถาบันหรือสถานศึกษาทั้งปีการศึกษา

วิธีการนับ

การนับจำนวนบทความจากผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ที่สามารถนำมานับได้มีเฉพาะ Article หรือ Conference หรือ Review เท่านั้น ส่วนบทความจากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการนั้นสามารถนำมานับได้เฉพาะที่เป็น Full Paper เท่านั้น

ทั้งนี้ให้นับบทความจากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์หรือผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ของอาจารย์ประจำ และนักวิจัยประจำทั้งหมด (นับรวมของผู้ลาศึกษาต่อ) ตามปฏิทิน ในกรณีที่บทความจากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์หรือผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่เป็นผลงานเดิมแต่นำไปตีพิมพ์หรือเผยแพร่มากกว่า ๑ ครั้ง ให้นับได้เพียง ๑ บทความ/ผลงาน ทั้งนี้จะนับเมื่อบทความจากผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์ได้ตีพิมพ์/ดำเนินการไปแล้ว หรือได้รับตอบรับอย่างเป็นทางการเป็นลายลักษณ์อักษรให้มีการตีพิมพ์หรือเผยแพร่แล้วเท่านั้น

การนับจำนวนผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์ที่นำไปประโยชน์ ให้นับจากวันที่นำผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ (นับรวมของผู้ลาศึกษาต่อ) มาใช้ และเกิดผลอย่างชัดเจน ตามปฏิทิน ในกรณีที่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มีการนำไปใช้ประโยชน์มากกว่า ๑ ครั้ง ให้นับการใช้ประโยชน์ได้เพียงครั้งเดียว ยกเว้นในกรณีที่มีการใช้ประโยชน์ที่ต่างกันอย่างชัดเจนตามมิติของการใช้ประโยชน์ที่ไม่ซ้ำกัน

การนับจำนวนผลงานทางวิชาการที่รับรองคุณภาพ จะนับผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำ (นับรวมของผู้ลาศึกษาต่อ) โดยเป็นผลงานที่ได้รับการพิจารณาให้ตีพิมพ์เผยแพร่ในรูปแบบของบทความวิชาการในวารสารวิชาการทั้งในระดับชาติหรือนานาชาติ หนังสือ หรือตำราทางวิชาการ ซึ่งมีระบบการพิจารณาต้นฉบับจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิก่อนการตีพิมพ์ ในกรณีที่มีการตีพิมพ์มากกว่า ๑ ครั้ง ให้นับการตีพิมพ์เพียงครั้งเดียวต่องานวิชาการ ๑ เล่ม ไม่นับซ้ำกรณีที่ได้รับการตีพิมพ์หลายครั้ง หรือที่อยู่ระหว่างกระบวนการตีพิมพ์

การนับจำนวนอาจารย์และนักวิจัย ให้นับอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อในแต่ละปีการศึกษา โดยรวบรวมสิ้นสุดปีการศึกษาตามเงื่อนไข ดังนี้

- กรณีมีระยะเวลาทำงาน ๙ เดือนขึ้นไป ให้นับเป็น ๑ คน
- กรณีมีระยะเวลาทำงาน ๖ - ๘ เดือน ให้นับเป็น ๐.๕ คน
- กรณีมีระยะเวลาทำงานน้อยกว่า ๖ เดือน ไม่สามารถนำมานับได้

สูตรการคำนวณค่าคะแนน

การใช้สูตรการคำนวณค่าคะแนน ให้คำนวณตามผลการดำเนินงานจริง โดยใช้ผลการดำเนินงานที่กำหนดเป็น ๕ คะแนน ตามเกณฑ์การให้คะแนน เป็นตัวเทียบในการคำนวณค่าคะแนน ดังนี้

$\frac{\text{ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้}}{\text{ผลการดำเนินงานที่กำหนดเป็น ๕ คะแนน}} \times ๕$
--

ตัวบ่งชี้พื้นฐาน: ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้ที่ ๕ งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

น้ำหนัก ร้อยละ ๕

คำอธิบาย

เปรียบเทียบจำนวนบทความจากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์และจำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด โดยให้นำเสนอในรูปร้อยละ ทั้งนี้พิจารณาผลการดำเนินงาน ๓ ปีย้อนหลัง

การตีพิมพ์ หมายถึง การตีพิมพ์บทความจากผลงานวิจัยในวารสารวิชาการ (Journal) ในระดับชาติหรือนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลที่กำหนด รวมถึงบทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติตามเงื่อนไขที่กำหนด

บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ที่สามารถนำมานับได้มีเฉพาะ Article หรือ Conference Paper หรือ Review เท่านั้น ส่วนบทความจากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการนั้นสามารถนำมานับได้เฉพาะที่เป็น Full Paper เท่านั้น

การเผยแพร่ หมายถึง การเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการนำเสนอผลงาน หรือสิ่งประดิษฐ์ทางศิลปะ ดนตรี และการแสดงที่เป็นผลงานวิชาการสู่สาธารณะและ/หรือกลุ่มเป้าหมาย โดยมีการจัดการนำเสนอในระดับชาติหรือนานาชาติอย่างเป็นระบบและเป็นวิธีการที่ยอมรับในวงวิชาชีพ หรือได้รับการสนับสนุนจากองค์กร สมาคมที่เกี่ยวข้องและมีชื่อเสียงในระดับชาติหรือนานาชาติ

งานสร้างสรรค์ ที่นับเป็นผลงานวิชาการ คือ เป็นผลงานที่มีคุณค่าทางวิชาการ และมีคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ คัดเลือกผลงาน เพื่อจัดแสดง

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพงานวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
๐.๑๒๕	- บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากนอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ ๒๕ และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากนอกสถาบันของเจ้าของบทความ
๐.๒๕	- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI <u>หรือ</u> บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงาน

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
	เป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ ๒๕ และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากต่างประเทศ
๐.๕๐	- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ(Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับชาติที่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเผยแพร่ใน Web Site ของสำนักงานฯ
๐.๗๕	- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากลอื่นๆ ที่ยอมรับในศาสตร์นั้นนอกเหนือฐานข้อมูล ISI หรือบทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับนานาชาติที่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเผยแพร่ใน Web Site ของสำนักงานฯ
๑.๐๐	- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์
๐.๑๒๕	- มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(exhibition) หรือการจัดการแสดง (performance) ระดับสถาบัน (จัดโดยสถาบันการศึกษา)
๐.๒๕	- มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(exhibition) หรือการจัดการแสดง (performance) ระดับนอกสถาบัน (หอศิลป์)
๐.๕๐	- มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(exhibition) หรือการจัดการแสดง (performance) ระดับชาติ
๐.๗๕	- มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(exhibition) หรือการจัดการแสดง (performance) ระดับภูมิภาค (อาเซียน ๑๐ ประเทศ)
๑.๐๐	- มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(exhibition) หรือการจัดการแสดง (performance) ระดับนานาชาติ (ต้องได้รับการยอมรับในวงการศิลปะ)

*อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี ๑๐ ประเทศ ได้แก่ ไทย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย สิงคโปร์ บรูไน ลาว กัมพูชา เวียดนาม และพม่า

วิธีการคำนวณ

ผลรวมถ่วงน้ำหนักของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	
ที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่	X ๑๐๐
อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด	

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละเท่ากับ ๕ คะแนน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ดังนี้

กลุ่มสาขาวิชา	๕ คะแนน
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	๒๐
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๒๐
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	๑๐

ข้อมูลที่ต้องการ

๑. จำนวนและรายชื่อบทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ รายปีตามปีปฏิทิน โดยนับรวมผลงานของอาจารย์และนักวิจัยทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงาน สืบเนื่องจากการประชุมวิชาการที่ตีพิมพ์ คำนำน้หนักของบทความวิจัยแต่ละชิ้น โดยรายงานย้อนหลัง ๓ ปี จนถึงปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษาที่ประเมิน

๒. จำนวนและรายชื่อผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ รายปีตามปีปฏิทิน โดยนับรวมผลงานของอาจารย์และนักวิจัยทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่เผยแพร่ ชื่อสถานที่ จังหวัด หรือประเทศที่เผยแพร่ และรูปแบบของการเผยแพร่พร้อมหลักฐาน คำนำน้หนักของผลงานสร้างสรรค์แต่ละผลงาน โดยรายงานย้อนหลัง ๓ ปี จนถึงปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษาที่ประเมิน

๓. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับรวมอาจารย์และนักวิจัยประจำที่ลาศึกษาต่อ ทั้งนี้ให้รายงานย้อนหลัง ๓ ปี จนถึงปีการศึกษาที่ประเมิน

ตัวบ่งชี้พื้นฐาน: ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้ที่ ๖ งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์

น้ำหนัก ร้อยละ ๕

คำอธิบาย

เปรียบเทียบจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่นำมาใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยและรายงานการวิจัยโดยได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ โดยให้นำเสนอในรูปร้อยละ ทั้งนี้พิจารณาผลการดำเนินงาน ๓ ปีย้อนหลัง

การนำไปใช้ประโยชน์ หมายถึง งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการ/โครงการวิจัย และรายงานการวิจัยอย่างถูกต้อง สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรมกับกลุ่มเป้าหมาย โดยมีหลักฐานปรากฏอย่างชัดเจนถึงการนำไปใช้ จนก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริงตามวัตถุประสงค์ และได้การรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

วิธีการคำนวณ

$\frac{\text{ผลรวมของจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$
--

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๒๐ เท่ากับ ๕ คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ข้อมูลที่ต้องการ

๑. จำนวนและรายชื่องานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ซึ่งเป็นผลงานวิจัยที่เสร็จสิ้นในปีใดปีหนึ่งในรอบ ๓ ปี โดยนับรวมผลงานที่นำไปใช้ประโยชน์ของอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ดำเนินการเสร็จ ปีที่นำไปใช้ประโยชน์ ชื่อหน่วยงานที่นำไปใช้ประโยชน์ โดยมีหลักฐานการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติและนานาชาติที่เกี่ยวข้อง โดยรายงานย้อนหลัง ๓ ปี จนถึงปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษาที่ประเมิน ทั้งนี้ให้แสดงข้อมูลที่ระบุรายละเอียดการใช้ประโยชน์ที่ชัดเจนด้วย ตามแนวทางดังต่อไปนี้

- ข้อมูลที่แสดงผลดีที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากการนำสิ่งประดิษฐ์อันเป็นผลจากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย
- ข้อมูลที่แสดงผลดีที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากการนำนโยบาย/กฎหมาย/มาตรการ ที่เป็นผลมาจากงานวิจัยนโยบายไปใช้
- ข้อมูลที่แสดงผลดีที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม จากการนำผลงานวิจัยที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อการพัฒนาสาธารณะไปใช้

๒. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับรวมอาจารย์และนักวิจัยประจำที่ลาศึกษาต่อ ทั้งนี้ให้รายงานย้อนหลัง ๓ ปี จนถึงปีการศึกษาที่ประเมิน

ตัวบ่งชี้พื้นฐาน: ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้ที่ ๗ ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ

น้ำหนัก ร้อยละ ๕

คำอธิบาย

เปรียบเทียบผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่ได้รับการรับรองคุณภาพต่ออาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด โดยให้น้ำเสนอในรูปร้อยละ ทั้งนี้พิจารณาจากผลการดำเนินงาน ๓ ปีย้อนหลัง

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพผลงานวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพผลงานวิชาการ
๐.๒๕	- บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ
๐.๕๐	- บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ
๐.๗๕	- ตำราหรือหนังสือที่มีการตรวจอ่านโดยผู้ทรงคุณวุฒิ
๑.๐๐	- ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว <u>หรือ</u> ตำราหรือหนังสือที่มีคุณภาพสูงมีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจอ่านตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ

วิธีการคำนวณ

ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	
อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด ๓ ปีย้อนหลัง	X ๑๐๐

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๑๐ เท่ากับ ๕ คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ข้อมูลที่ต้องการ

๑. จำนวนและรายชื่อผลงานวิชาการ (บทความวิชาการ ตำรา หนังสือ) ที่มีระดับคุณภาพของอาจารย์ประจำ รายปีตามปีปฏิทิน โดยนับรวมผลงานของอาจารย์ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่ผลงานแล้วเสร็จ ปีที่ได้รับการรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่เชื่อถือได้ ชื่อหน่วยงานที่รับรอง และมีหลักฐานการรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ค่าน้ำหนักของผลงานวิชาการแต่ละชิ้น โดยรายงานย้อนหลัง ๓ ปี จนถึงปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษาที่ประเมิน

๒. จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษาของ โดยนับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ ทั้งนี้ให้รายงานย้อนหลัง ๓ ปี จนถึงปีการศึกษาที่ประเมิน

ตัวบ่งชี้พื้นฐาน: ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม

ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม หมายถึง การที่สถาบันอุดมศึกษามีการให้บริการวิชาการที่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจงทั้งในประเทศและต่างประเทศซึ่งอาจให้บริการโดยการใช้ทรัพยากรของสถาบันหรือใช้ทรัพยากรร่วมกันทั้งในระดับสถาบันและระดับบุคคลในหลายลักษณะ อาทิ การให้คำปรึกษา การศึกษา วิจัยค้นคว้า เพื่อแสวงหาคำตอบให้กับสังคม การฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นต่างๆ การจัดให้มีการศึกษาต่อเนื่อง บริการศิษย์เก่าและประชาชนทั่วไป การให้บริการทางวิชาการนี้สามารถจัดในรูปแบบการให้บริการแบบให้เปล่าด้วยสำนึกความรับผิดชอบของความเป็นสถาบันอุดมศึกษาในฐานะเป็นที่พึ่งของสังคม หรือเป็นการให้บริการเชิงพาณิชย์ที่ให้ผลตอบแทนเป็นรายได้ หรือเป็นข้อมูลย้อนกลับมาพัฒนาและปรับปรุงเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ การให้บริการทางวิชาการโดยการถ่ายทอดเทคโนโลยีและองค์ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ เป็นที่พึ่งและแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ เสนอแนะทางที่เหมาะสม สอดคล้อง อันก่อให้เกิด ความมั่นคง ความเข้มแข็ง และการพัฒนาที่ยั่งยืนของชุมชน สังคม ประเทศชาติและนานาชาติ ตลอดจนการส่งเสริมการมีบทบาททางวิชาการ และวิชาชีพในการตอบสนอง ชี้นำ และเตือนสติสังคมของสถาบันอุดมศึกษาโดยคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสาธารณะ

ตัวบ่งชี้พื้นฐาน : ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม ประกอบด้วย ๒ ตัวบ่งชี้ คือ

ลำดับ ที่	ชื่อตัวบ่งชี้	น้ำหนัก (ร้อยละ)
๘	การนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือการวิจัย	๕
๙	การเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก	๕

ตัวบ่งชี้พื้นฐาน: ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม

ตัวบ่งชี้ที่ ๘ การนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือ การวิจัย

น้ำหนัก ร้อยละ ๕

คำอธิบาย

การให้บริการวิชาการ หมายถึง การที่สถาบันการศึกษาซึ่งอยู่ในฐานะที่เป็นที่พึ่งของชุมชนหรือเป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ หรือทำหน้าที่ใดๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาขึ้นของชุมชนในด้านวิชาการหรือการพัฒนาความรู้ ตลอดจนความเข้มแข็งประเทศชาติและนานาชาติ รวมถึงการบริการที่มีค่าตอบแทน และบริการวิชาการให้เปล่า โดยมีการนำความรู้และประสบการณ์มาใช้พัฒนาหรือบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอนหรือการวิจัย อาทิ บทความ ตำรา หนังสือ รายวิชาหรือหลักสูตร เป็นต้น

ประเด็นการพิจารณา

๑. มีการนำมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน
๒. มีการต่อยอดสู่บทความวิชาการ
๓. มีการต่อยอดสู่หนังสือหรือตำราหรืองานวิจัย
๔. มีการขยายผลสู่การปรับปรุงรายวิชาใหม่
๕. มีการขยายผลสู่การเปิดรายวิชาใหม่

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
มีการปฏิบัติ ๑ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๒ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๓ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๔ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๕ ข้อ

ข้อมูลที่ต้องการ

๑. หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงว่าอาจารย์ประจำได้รวบรวม จัดระบบ และมีการประมวลความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนไปต่อยอดพัฒนาเป็นหนังสือ ตำรา หรืองานวิจัย ขยายผลนำไปสู่การปรับปรุงรายวิชาใหม่หรือนำไปสู่การเปิดรายวิชาใหม่

ตัวบ่งชี้พื้นฐาน: ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม

ตัวบ่งชี้ที่ ๙ การเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก

น้ำหนัก ร้อยละ ๕

คำอธิบาย

โครงการที่มีผลต่อการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หมายถึง โครงการที่สถาบันจัดขึ้นเพื่อพัฒนาชุมชนหรือองค์กรภายนอกและเมื่อดำเนินการแล้วมีผลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นแก่ชุมชนหรือองค์กรภายนอกในด้านต่างๆ หรือ ทำให้ชุมชนหรือองค์กรภายนอกสามารถพึ่งพาตนเองได้ตามศักยภาพของตน

ประเด็นการพิจารณา

๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA) โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน/องค์กร
๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐
๓. ชุมชน/องค์กรมีผู้นำหรือสมาชิกที่มีการเรียนรู้และดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
๔. ชุมชน/องค์กรสร้างกลไกที่มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน โดยคงอัตลักษณ์และวัฒนธรรมของชุมชนหรือองค์กร
๕. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์สร้างคุณค่าต่อสังคม หรือชุมชน/องค์กรมีความเข้มแข็ง

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
มีการปฏิบัติ ๑ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๒ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๓ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๔ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๕ ข้อ

ข้อมูลที่ต้องการ

๑. แผนและกิจกรรม/โครงการที่ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน
๒. โครงการและผลการปฏิบัติตามโครงการ
๓. ข้อมูลจากกิจกรรม/โครงการที่เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและตอบสนองความต้องการของชุมชน

ตัวบ่งชี้พื้นฐาน: ด้านการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ด้านการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม หมายถึง สถาบันอุดมศึกษา มีการดําเนินการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติทั้งในระดับบุคคลและระดับสถาบัน มีระบบและกลไกในบทบาทเป็นหน่วยส่งเสริมวัฒนธรรมโดยเฉพาะในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ศิลปะและวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนโดยตรงหรือโดยอ้อม เพื่อให้นักศึกษาและบุคลากรของสถาบันได้รับการปลูกฝังให้มีความรู้ ตระหนักถึงคุณค่า เกิดความซาบซึ้งและมีสุนทรียะต่อศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องจรรโลงความดีงามในการดำรงชีวิต และประกอบอาชีพ มีวิถีชีวิตที่ปรารถนา และเรียนรู้วิธีการจัดการวัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่ไม่พึงปรารถนาได้ สถาบันมีการกำกับดูแลและส่งเสริมการดําเนินงานด้านนี้มีคุณภาพ และประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์การดําเนินงานด้านการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของสถาบัน

ตัวบ่งชี้พื้นฐาน: ด้านการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ประกอบด้วย ๒ ตัวบ่งชี้ คือ

ลำดับ ที่	ชื่อตัวบ่งชี้	น้ำหนัก (ร้อยละ)
๑๐	การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม	๕
๑๑	การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม	๕

ตัวบ่งชี้พื้นฐาน: ด้านการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐ การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม

น้ำหนัก ร้อยละ ๕

คำอธิบาย

การทํานุบำรุง หมายถึง การให้ความสำคัญและเห็นถึงคุณค่าที่จะต้องดูแลรักษาให้คงอยู่ในสภาพที่ดี และสมบูรณ์ทั้งในปัจจุบัน และเพื่ออนาคต

ศิลปะ คือ งานสร้างสรรค์ที่ส่งเสริมสร้างความสุนทรีย์ ความงาม และความสุข แก่ผู้คน สภาพแวดล้อม และสังคม ซึ่งพัฒนาการยกระดับความมีรสนิยม ความสุนทรีย์ และเข้าใจคุณค่าทางศิลปะ ซึ่งมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของมนุษย์ เป็นการนำศิลปะไปใช้ในการส่งเสริมพัฒนาอาจารย์และนักศึกษา

วัฒนธรรม หมายถึง ความเจริญงอกงามที่มีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง เช่น เรื่องความคิด ความรู้สึก และความเชื่อ ก่อให้เกิดวัฒนธรรม สามารถเห็นได้จากพฤติกรรมในวิถีชีวิตสังคม และผลเกิดจากกิจกรรมและผลผลิตกิจกรรมของมนุษย์ วัฒนธรรมมีลักษณะเฉพาะและมีลักษณะสากล ซึ่งเปลี่ยนแปลงตามสมัยนิยม วัฒนธรรมปัจจุบันที่ดีจึงควรมีความสอดคล้องกับความเป็นสากล แต่มีรากฐานของวัฒนธรรมตนเองที่มีคุณค่าอย่างมั่นคง และมั่นใจ

วัฒนธรรมในสถาบันอุดมศึกษา หมายถึง ควรเป็นวัฒนธรรมการเรียนรู้ วัฒนธรรมองค์กร พัฒนาบุคลากร พัฒนากิจกรรมเพื่อให้เกิดวัฒนธรรม เช่น จิตอาสา ส่งเสริมการแสดงออกทางความคิด ทั้งในและนอกห้องเรียน วัฒนธรรมการปฏิเสธ การสร้างวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับโลกยุคปัจจุบันแต่ต้องรู้คุณค่าวัฒนธรรมที่เป็นรากฐานของตนเอง มหาวิทยาลัยควรเป็นบ่อเกิดของวัฒนธรรมที่ดี แล้วบุคลากรในมหาวิทยาลัยควรเป็นผู้นำทางวัฒนธรรมของสังคม อาทิ ความรับผิดชอบ ความมีวินัย และควรมีการส่งเสริมให้รักวัฒนธรรมของบ้านเกิดหรือวัฒนธรรมในชุมชน นอกจากนั้นควรมีพิจารณาในประเด็นการจัดการทางวัฒนธรรมและการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม เช่น มหาวิทยาลัยจะต้องแสดงบทบาทในการป้องกัน/กรองสื่อ อันส่งผลให้เกิดการใช้สื่อเพื่ออบายมุข หรือความเสื่อมเสียทางเพศ โดยไม่ต้องมองในอดีตเสมอไป และระวังตีความเรื่องวัฒนธรรมเป็นประเพณีไปหมด

ประเด็นการพิจารณา

๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐
๓. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม
๔. ได้รับการยกย่องระดับชาติ
๕. ได้รับการยกย่องระดับนานาชาติ

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
มีการปฏิบัติ ๑ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๒ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๓ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๔ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๕ ข้อ

ข้อมูลที่ต้องการ

๑. นโยบาย แผน ระบบและกลไกในการส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม
๒. โครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม พร้อมรายละเอียดของโครงการ/กิจกรรม รวมทั้งตัวบ่งชี้และเป้าหมายความสำเร็จ
๓. รายงานผลการสรุปผล/ประเมินโครงการ/กิจกรรม
๔. หลักฐานที่แสดงว่ากิจกรรมหรือโครงการด้านศิลปะและวัฒนธรรม ที่สถาบันดำเนินการในแต่ละปีการศึกษา อาทิ รายงานประจำปี ผลการประเมินโครงการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม งานวิจัยเชิงประเมินโครงการ หรืองบประมาณสนับสนุนโครงการ เป็นต้น
๕. หลักฐานที่อธิบายรายละเอียดและแสดงกระบวนการได้มาซึ่งข้อมูลของการสรุปผลสำเร็จ เช่น ขั้นตอนและช่วงระยะเวลาการเก็บข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง แบบสำรวจ/แบบสอบถาม/แบบประเมิน วิธีการวิเคราะห์ผล เป็นต้น

ตัวบ่งชี้พื้นฐาน : ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๑ การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม

น้ำหนัก ร้อยละ ๕

คำอธิบาย

การพัฒนา หมายถึง กระบวนการของการเปลี่ยนแปลงที่มีการวางแผนไว้แล้ว และมีวิธีดำเนินงานที่ดี คือ การทำให้ลักษณะเดิมเปลี่ยนไปตามที่มุ่งหมายไว้ เพื่อให้ลักษณะใหม่ที่เข้ามาแทนที่นั้นดีกว่าลักษณะเก่า

สุนทรียะทางศิลปวัฒนธรรม หมายถึง ความงดงามของศิลปวัฒนธรรม ที่เจริญงอกงามมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง โดยสามารถจะศึกษาหาความรู้ และเรียนรู้ได้จากงานศิลปวัฒนธรรม เช่น ห้องอัครศิลป์ วรรณศิลป์ ทัศนศิลป์และศิลปะสถาปัตยกรรม ศิลปะการแสดง เป็นต้น

การพัฒนาสุนทรียภาพ หมายถึง สถานศึกษามีการวางแผนงาน และการดำเนินงานที่ดีในการสร้างคุณค่าความงามของวัฒนธรรม หรือมีปฏิกิริยาต่อความงามทั้งหลาย ก่อให้เกิดความมีชีวิตชีวาของสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็นธรรมชาติสิ่งแวดล้อม วัตถุ เหตุการณ์ การดำรงชีวิต สภาพแวดล้อมและปรากฏการณ์เหล่านั้นมีสภาพเป็นแรงบันดาลใจ (Inspiration) ที่จะกระตุ้นความรู้สึก กระตุ้นการรับรู้ เราจะแปรการรับรู้ไปสู่ความรู้สึกนึกคิด การชื่นชมยินดี การวิพากษ์วิจารณ์ พร้อมกันนั้นก็พัฒนาความรู้สึกนึกคิดไปสู่การแสดงออก ไปสู่การสร้างสรรค์ เราอาจแสดงออกและสร้างสรรค์ได้ทุกด้านในชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการแสดงออกและสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ สร้างสรรค์ทางเทคโนโลยี สร้างสรรค์ทางสังคม ฯลฯ โดยมีพลังของสุนทรียภาพเป็นแรงสนับสนุน ทั้งนี้การวัด ความมีชีวิตชีวาของมหาวิทยาลัย (มหาวิทยาลัยที่มีชีวิต) สามารถวัดได้ โดยมหาวิทยาลัยไม่ควรจำกัดเวลาปิด-เปิด มีพื้นที่ทางวัฒนธรรม ซึ่งหมายถึง พื้นที่ทั้งในหรือนอกมหาวิทยาลัยก็ได้ เป็นการส่งเสริมวัฒนธรรมการเรียนรู้ให้กับนักศึกษา บุคลากร และชุมชน โดยมหาวิทยาลัยเป็นศูนย์กลางของชุมชน อาทิ แหล่งเรียนรู้ แหล่งศิลปะวัฒนธรรม แหล่งพักผ่อน แหล่งออกกำลังกาย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดยรักษาระบบนิเวศเดิม เป็นต้น

ประเด็นการพิจารณา

๑. การมีส่วนร่วมของบุคลากรในสถาบันที่ก่อให้เกิดวัฒนธรรมที่ดี
๒. อาคารสถานที่ สะอาด และตกแต่งอย่างมีคุณค่าทางสุนทรีย์
๓. ปรับแต่งและรักษาภูมิทัศน์ให้สวยงามตามธรรมชาติ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๔. มีพื้นที่ทางวัฒนธรรมที่เอื้อและส่งเสริมต่อการจัดกิจกรรม และมีการจัดกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ
๕. ระดับความพึงพอใจของบุคลากรและนักศึกษาทั้งองค์กร ไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
มีการปฏิบัติ ๑ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๒ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๓ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๔ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๕ ข้อ

ข้อมูลที่ต้องการ

๑. หลักฐานที่แสดงว่ากิจกรรมหรือโครงการด้านศิลปะและวัฒนธรรม ที่สถาบันดำเนินการในแต่ละปีการศึกษา อาทิ งบประมาณในการสนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมทางศิลปะและวัฒนธรรมต่อสถาบันการ รายงานประจำปี ผลการประเมินโครงการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม งานวิจัยเชิงประเมินโครงการ หรืองบประมาณสนับสนุนแต่ละโครงการ เป็นต้น

๒. โครงการ/กิจกรรม รายงานชื่อผลงาน หรือชิ้นงานที่เกิดขึ้นจากการส่งเสริมการอนุรักษ์พัฒนาศิลปวัฒนธรรม พร้อมรายละเอียดโครงการ

๓. รายงานสรุปผล/ประเมินผลโครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมการอนุรักษ์ พัฒนาศิลปวัฒนธรรม

๔. หลักฐานที่อธิบายรายละเอียดและแสดงกระบวนการได้มาซึ่งข้อมูลของการสรุปผลสำเร็จ เช่น ขั้นตอนและช่วงระยะเวลาการเก็บข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง แบบสำรวจ/แบบสอบถาม/แบบประเมิน วิธีการวิเคราะห์ผล เป็นต้น

ตัวบ่งชี้พื้นฐาน: ด้านการบริหารและการพัฒนาสถาบัน

ด้านการบริหารและการพัฒนาสถาบัน หมายถึง การที่สถาบันอุดมศึกษามีระบบการบริหาร และการจัดการที่ดี มีประสิทธิภาพในการถ่ายทอดวิสัยทัศน์ และค่านิยมไปสู่การปฏิบัติอย่างมีเอกภาพ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และพันธกิจที่กำหนดไว้ โดยมีสภาสถาบันทำหน้าที่กำกับดูแลนโยบาย การ ดำเนินงานตามแผน การบริหารบุคคล การบริหารงบประมาณและทรัพย์สิน การบริหารสวัสดิการที่จัดให้ นักศึกษา และบุคลากรทุกคน รวมทั้งกำกับติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานให้เป็นไปตาม กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายที่กำหนด มีการเผยแพร่ผลการดำเนินงานของสภาสถาบัน และการ บริหารและการจัดการของผู้บริหารทุกระดับสู่ประชาคมภายในสถาบัน และภายนอกสถาบันภายใต้หลัก ธรรมาภิบาลที่ประกอบด้วยหลักนิติธรรม คือ หลักคุณธรรมจริยธรรม หลักความชอบธรรม หลักความ โปร่งใส หลักความรับผิดชอบ หลักการมีส่วนร่วม หลักการตรวจสอบได้ และหลักความคุ้มค่า

ตัวบ่งชี้พื้นฐาน: ด้านการบริหารและการพัฒนาสถาบัน ประกอบด้วย ๓ ตัวบ่งชี้ คือ

ลำดับ ที่	ชื่อตัวบ่งชี้	น้ำหนัก (ร้อยละ)
๑๒	การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน	๕
๑๓	การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน	๕
๑๔	การพัฒนาคณาจารย์	๕

ตัวบ่งชี้พื้นฐาน: ด้านการบริหารและการพัฒนาสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒ การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน

น้ำหนัก ร้อยละ ๕

คำอธิบาย

สภาสถาบันอุดมศึกษาถือเป็นองค์กรหลักของสถาบันอุดมศึกษาที่ต้องมีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบาย กรอบทิศทางการดำเนินงานตามอัตลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษา กำหนดระบบกลไก และกระบวนการที่เป็นรูปธรรมในการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดการกำกับดูแลและขับเคลื่อนสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และการพัฒนาสถาบันอย่างยั่งยืน

การประเมินผลความสำเร็จในการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบันจะมุ่งเน้นการประเมินคุณภาพในการกำหนดทิศทางการกำกับดูแลและขับเคลื่อนการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาตามหน้าที่และบทบาทของสภาสถาบัน การบริหารและการจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล และการดำเนินงานตามมติการประชุมสภาสถาบันอุดมศึกษา

ประเด็นการพิจารณา

๑. สภากำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ทิศทาง นโยบายของสถาบันอุดมศึกษา
๒. มีการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด (หมายรวมถึงระเบียบ ประกาศ คำสั่ง แนวปฏิบัติของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง)
๓. มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์/แผนประจำปี อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง และมีผลการกำกับติดตามการประเมินอธิการบดีหรือผู้บริหารสูงสุด อย่างน้อย ๒ ครั้งในรอบวาระการดำรงตำแหน่ง
๔. สภาสถาบันดำเนินงานภายใต้หลักธรรมาภิบาลและกำกับดูแลให้สถาบันดำเนินงานภายใต้หลักธรรมาภิบาลครบถ้วนทุกประเด็น
๕. ผลการประเมินสภาสถาบันจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มาจากการสรรหาอย่างเป็นระบบได้คะแนนไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
มีการปฏิบัติ ๑ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๒ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๓ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๔ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๕ ข้อ

ข้อมูลที่ต้องการ

๑. เอกสาร/หลักฐานที่แสดงรายละเอียดการกำหนดหรือทบทวนนโยบายการกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งทบทวนกรอบทิศทางการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาตามหน้าที่และบทบาทของสภาสถาบันอุดมศึกษา

๒. เอกสาร/หลักฐานที่แสดงรายละเอียดการดำเนินการตามระบบการกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษา โดยมีเอกสาร/หลักฐาน/รายงานหรือบันทึกการประชุมที่แสดงให้เห็นว่าสภา สถาบัน ได้กำหนดให้มีกระบวนการที่เป็นรูปธรรมในการจัดการเพื่อให้เกิดการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา

๓. เอกสาร/หลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าสภาสถาบันมีการติดตามผลการดำเนินงานสำคัญ เช่น ระบบในด้านนโยบายและแผน ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการเงินและงบประมาณ โดยเฉพาะการดำเนินงานตามภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นมติดิสภา สถาบัน

๔. เอกสาร/หลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงนโยบายของสภาสถาบันที่กำหนดให้มีระบบการประเมินตนเอง และมีการดำเนินงานตามระบบนั้น

๕. รายงานการประชุมสภาสถาบันอุดมศึกษาในช่วง ๓ ปีที่ผ่านมา

๖. รายงานการสังเคราะห์มติ/นโยบาย รวมทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจของสภาสถาบันอุดมศึกษา

๗. เอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ตัวบ่งชี้พื้นฐาน: ด้านการบริหารและการพัฒนาสถาบัน

ตัวบ่งชี้ ๑๓ การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน

น้ำหนัก ร้อยละ ๕

คำอธิบาย

การประเมินผลตามหน้าที่และบทบาทของผู้บริหารในการบริหารและการจัดการให้บรรลุผลสำเร็จตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติงานประจำปีของสถาบันอุดมศึกษา จะมุ่งเน้นการประเมินคุณภาพของการบริหารงานตามนโยบายของสภาสถาบันอุดมศึกษา ประสิทธิภาพของแผนปฏิบัติการประจำปี ความสามารถในการบริหารและการจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหาร

ประเด็นการพิจารณา

๑. มีการเผยแพร่ วิสัยทัศน์ นโยบายของผู้บริหาร
๒. สร้างการมีส่วนร่วมโดยการรับฟังความคิดเห็น เช่น การจัดประชุมบุคลากรทั้งองค์กร อย่างน้อย ๒ ครั้ง ต่อปีการศึกษา
๓. มีการเผยแพร่ผลการตรวจสอบด้านบุคลากร การเงิน สถานที่ ครุภัณฑ์และการบริหารความเสี่ยง (ทั้งชีวิตและทรัพย์สินของนิสิต นักศึกษา คณาจารย์และบุคลากร) โดยผู้ตรวจสอบภายนอกต่อสาธารณชน
๔. มีการเผยแพร่ผลการสำรวจความพึงพอใจของบุคลากรภายในสถาบัน
๕. ผลการประเมินผู้บริหารโดยคณะกรรมการที่มาจากการสรรหาอย่างเป็นระบบได้คะแนนไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
มีการปฏิบัติ ๑ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๒ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๓ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๔ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๕ ข้อ

ข้อมูลที่ต้องการ

๑. เอกสาร/หลักฐานที่แสดงรายละเอียดการกำหนดหรือทบทวนนโยบายการกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งทบทวนกรอบทิศทางการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาตามหน้าที่และบทบาทของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา

๒. เอกสาร/หลักฐานที่แสดงรายละเอียดการดำเนินการตามระบบการกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษา โดยมีเอกสาร/หลักฐาน/รายงานหรือบันทึกการประชุมที่แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารสถาบัน ได้กำหนดให้มีกระบวนการที่เป็นรูปธรรมในการจัดการเพื่อให้เกิดการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา

๓. เอกสาร/หลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารสถาบันมีการติดตามผลการดำเนินงานสำคัญ เช่น ระบบในด้านนโยบายและแผน ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการเงินและงบประมาณ โดยเฉพาะการดำเนินงานตามภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นมติสภา สถาบัน

๔. เอกสาร/หลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงนโยบายของสถาบันที่กำหนดให้มีระบบการประเมินตนเอง และมีการดำเนินงานตามระบบนั้น

๕. รายงานการประชุมสภาสถาบันอุดมศึกษาในช่วง ๓ ปีที่ผ่านมา

๖. รายงานการสังเคราะห์มติ/นโยบาย รวมทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจของผู้บริหาร สถาบันอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้พื้นฐาน: ด้านการบริหารและการพัฒนาสถาบัน

ตัวบ่งชี้ ๑๔ การพัฒนาคณาจารย์

น้ำหนัก ร้อยละ ๕

คำอธิบาย

การวัดคุณภาพอาจารย์พิจารณาจากคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ เนื่องจากเป็นเรื่องสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน รวมทั้งพิจารณาจากความสำเร็จของสถาบันในการส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพอาจารย์ เพื่อให้อาจารย์ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง อันจะทำให้สถาบันสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล

เกณฑ์การพิจารณา

กำหนดระดับคุณภาพของอาจารย์ ดังนี้

วุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
อาจารย์	๒	๓	๔
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	๓	๔	๕
รองศาสตราจารย์	๔	๕	๖
ศาสตราจารย์	๕	๖	๗

วิธีการคำนวณ

ผลรวมถ่วงน้ำหนักของอาจารย์ประจำ

อาจารย์ประจำทั้งหมด

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ จากคะแนนเต็ม ๗ คะแนนเป็น ๕ คะแนน

ข้อมูลที่ต้องการ

๑. จำนวนและรายชื่ออาจารย์ประจำทั้งหมด นำเสนอเป็นรายบุคคล พร้อมทั้งระบุวุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ และค่าน้ำหนักตามระดับคุณภาพของอาจารย์

ตัวบ่งชี้พื้นฐาน: ด้านการพัฒนาและประกันคุณภาพภายใน

ด้านการพัฒนาและประกันคุณภาพภายใน หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาจะต้องแสดงความมีมาตรฐานและคุณภาพด้วยการเป็นประชาคมแห่งการสร้างความรู้ และองค์การแห่งการเรียนรู้ที่มีขีดความสามารถในการค้นคว้าวิจัยสร้างความรู้ใหม่ทั้งเพื่อพัฒนาสังคมและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง อุดมศึกษาไทยยังต้องแสดงความเป็นอุดมศึกษามหาชนที่มีคุณภาพ นอกจากนี้อุดมศึกษาไทยต้องมีความเป็นเลิศที่ใช้การได้ในสังคมแห่งการตรวจสอบอย่างเข้มข้น เพื่อการพัฒนามาตรฐานและคุณภาพอย่างต่อเนื่องซึ่งจะนำอุดมศึกษาไทยไปสู่อุดมศึกษาสากลบนถนนนานาชาติ ดังนั้นการประกันคุณภาพอุดมศึกษาจึงเป็นการประกันคุณภาพเพื่อความรู้สู่ความเป็นเลิศ และการประกันคุณภาพเพื่อผู้เรียนหัวใจของระบบการประกันคุณภาพที่ดีคือ การใช้ระบบและกระบวนการประกันคุณภาพในการสร้างประชาคมที่มีวัฒนธรรมในการเรียนรู้ และตรวจสอบการทำงานของตนเองเพื่อผู้อื่นอยู่เสมอ ซึ่งจะนำไปสู่การเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ที่เป็นพลวัต เปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ เผยแพร่ข่าวสารทั่วทั้งสถาบัน พร้อมกับการมีการกำหนดมาตรฐานการทำงานทุกด้านแบบมีอาชีพที่สามารถตรวจสอบการทำงานได้ทุกขั้นตอน มีกลไกรับฟังผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภายในและภายนอกสถาบัน เพื่อนำข้อคิดความเห็นจากทุกฝ่ายที่มีส่วนร่วมมาใช้ในการกำกับแนวทางการประกันคุณภาพของสถาบัน อย่างไรก็ตามสถาบันอุดมศึกษาพึงมีอิสระและเสรีภาพทางวิชาการในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพที่เหมาะสมของตนเอง และในขณะเดียวกันก็พึงให้อิสระแก่หน่วยงานภายในในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพตามเงื่อนไขเฉพาะของแต่ละหน่วยงานด้วย

ระบบประกันคุณภาพภายในโดยทั่วไป ประกอบด้วย ระบบแรกคือ ระบบการพัฒนาคุณภาพ ซึ่งประกอบด้วยการกำหนดมาตรฐาน กระบวนการวางแผน และออกแบบระบบงานเพื่อคุณภาพและการจัดการกระบวนการและการควบคุมคุณภาพ ระบบที่สองคือ ระบบการตรวจสอบคุณภาพเพื่อเร่งรัดให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายตามมาตรฐานคุณภาพที่กำหนด และระบบที่สามคือ ระบบการประเมินภายในและกระบวนการปรับปรุงคุณภาพ การประกันคุณภาพภายในเป็นหน้าที่ของสถาบันในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน โดยให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากต้นสังกัด ทั้งนี้ การประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาอย่างต่อเนื่องและสามารถรองรับการประเมินคุณภาพภายนอกได้

ตัวบ่งชี้พื้นฐาน : ด้านการพัฒนาและประกันคุณภาพภายใน ประกอบด้วย ๑ ตัวบ่งชี้ คือ

ลำดับ ที่	ชื่อตัวบ่งชี้	น้ำหนัก (ร้อยละ)
๑๕	ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด	๕

ตัวบ่งชี้พื้นฐาน: ด้านการพัฒนาและประกันคุณภาพภายใน

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๕ ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด

น้ำหนัก ร้อยละ ๕

คำอธิบาย

ตามกฎหมายว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ ระบุไว้ว่า “...ให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษานั้นอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปี และแจ้งผลให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาทราบ รวมทั้งเปิดเผยผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน...” ทั้งนี้ สถานศึกษาจะดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ครอบคลุมตัวบ่งชี้ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือต้นสังกัดกำหนด โดยจะเป็นตัวบ่งชี้ที่เน้นด้านปัจจัยนำเข้าและกระบวนการ ซึ่งผลการประเมินการประกันคุณภาพภายในโดยต้นสังกัดนี้ จะเป็นคะแนนที่สามารถสะท้อนประสิทธิภาพและประสิทธิผลของคุณภาพการดำเนินงานด้านต่างๆ ของสถาบันอุดมศึกษาได้ ดังนั้น ในการประเมินตัวบ่งชี้นี้ จะใช้ค่าเฉลี่ยคะแนนประเมินการประกันคุณภาพภายในโดยต้นสังกัด โดยไม่ต้องทำการประเมินใหม่

วิธีการคำนวณ

ผลรวมคะแนนประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโดยต้นสังกัด
จำนวนปี

หมายเหตุ

ใช้คะแนนประเมินระบบประกันคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษาระดับสถาบัน ตามที่หน่วยงานต้นสังกัดกำหนด ย้อนหลัง ๓ ปี ทั้งนี้ สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เริ่มใช้คะแนนตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๓ (เนื่องจากใช้เกณฑ์การประเมินใหม่) เช่น

- ประเมินปี ๒๕๕๔ ใช้คะแนนประเมิน ๑ ปี คือ ปี ๒๕๕๓
- ประเมินปี ๒๕๕๕ ใช้ค่าเฉลี่ยคะแนนประเมิน ๒ ปี คือ ปี ๒๕๕๔ และ ๒๕๕๓
- ประเมินปี ๒๕๕๖ ใช้ค่าเฉลี่ยคะแนนประเมิน ๓ ปี คือ ปี ๒๕๕๕, ๒๕๕๔ และ ๒๕๕๓

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินการประกันคุณภาพภายในโดยต้นสังกัด ๓ ปีย้อนหลังเป็นคะแนนของตัวบ่งชี้ (เนื่องจากระบบประเมินภายใน มีคะแนนเต็ม ๕ เช่นเดียวกับการประเมินภายนอก)

ข้อมูลที่ต้องการ

คะแนนประเมินระบบประกันคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษาโดยหน่วยงานต้นสังกัด จำนวน ๓ ปีก่อนปีที่ประเมิน

ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์

ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่ สมศ. ประเมินเอกลักษณ์ ปรัชญา นวัตกรรม จุดเด่น ลักษณะพิเศษ โดยสถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้ระบุและเลือกดำเนินการตามจุดเด่นของสถาบัน โดยผ่านการอนุมัติจากสภาสถาบัน และแจ้งให้สมศ.ทราบล่วงหน้า

ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๖ ผลการพัฒนาให้บรรลุตามปรัชญาและวัตถุประสงค์ของการดำเนินการของจัดตั้งสถาบัน
สถาบันอุดมศึกษาเลือกตัวบ่งชี้ ๒ ตัว โดยตัวบ่งชี้ที่เลือกมีคุณสมบัติ ดังนี้

- ๑) สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การปฏิรูปอุดมศึกษาและการพัฒนาประเทศ
- ๒) สอดคล้องกับพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาตามกลุ่มสถาบันที่เป็นจุดเน้น และ
- ๓) สะท้อนอัตลักษณ์และจุดเน้นรวมทั้งวัตถุประสงค์เฉพาะตามพระราชบัญญัติของสถาบัน
อุดมศึกษา

ทั้งนี้ ตัวบ่งชี้ที่เลือกต้องเป็นตัวบ่งชี้ที่เป็นผลผลิตและผลลัพธ์จากการดำเนินงานของสถาบันและผ่านความเห็นชอบจากสภาสถาบัน

กลุ่มสถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี (ข) และกลุ่มสถาบันเฉพาะทางที่เน้นระดับปริญญาตรี (ค ๒)

กลุ่มสถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี (ข) หมายความว่า สถาบันอุดมศึกษาที่ทำหน้าที่ในการผลิตบัณฑิต วิจัย บริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยเน้นการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีเพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถเป็นหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค สถาบันมีบทบาทในการสร้างความเข้มแข็งให้กับหน่วยงาน ธุรกิจและบุคคลในภูมิภาคเพื่อรองรับการดำรงชีพ สถาบันอาจมีการจัดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาโทด้วยก็ได้

กลุ่มสถาบันเฉพาะทางที่เน้นระดับปริญญาตรี (ค ๒) หมายความว่า สถาบันอุดมศึกษาที่ปฏิบัติพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา โดยเน้นการสอนเฉพาะทางหรือเฉพาะกลุ่มสาขาวิชาในระดับปริญญาตรี ประเมินและวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน รวมทั้งการประยุกต์ความรู้เพื่อการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีเฉพาะทางหรือเฉพาะกลุ่มสาขาวิชาเพื่อตอบสนองภาคการผลิตทั้งภาคอุตสาหกรรมและบริการ สถาบันในกลุ่มนี้ รวมทั้งสถาบันผลิตบัณฑิตภาคปฏิบัติด้วย

ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ กลุ่ม (ข) และ (ค๒)

ตัวบ่งชี้ที่ : ๑๖.๑ ผลการพัฒนาให้บรรลุตามปรัชญาและวัตถุประสงค์ของการดำเนินการของ
จัดตั้งสถาบัน (กลุ่มสถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี (ข) และกลุ่มสถาบัน
เฉพาะทางที่เน้นระดับปริญญาตรี (ค ๒))

ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ กลุ่ม (ข) และ (ค๒) ประกอบด้วย ๖ ตัวบ่งชี้ย่อย กำหนดให้สถาบันเลือกดำเนินการ
๒ ตัวบ่งชี้

ลำดับ ที่	ชื่อตัวบ่งชี้ย่อย	น้ำหนัก (ร้อยละ)
๑๖.๑.๑	งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์บนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่น	๕
๑๖.๑.๒	การสืบสานโครงการพระราชดำริ	๕
๑๖.๑.๓	การพัฒนาวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา	๕
๑๖.๑.๔	มีหน่วยปมเพาะวิสาหกิจ	๕
๑๖.๑.๕	การพัฒนานวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ของนักศึกษา	๕
๑๖.๑.๖	การพัฒนาบัณฑิตพึงประสงค์	๕

ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ กลุ่มสถาบัน (ข) และ (ค๒)

ตัวบ่งชี้ย่อยที่ ๑๖.๑.๑ งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์บนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่น

น้ำหนัก ร้อยละ ๕

คำอธิบาย :

เปรียบเทียบจำนวนโครงการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเพื่อท้องถิ่นของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด โดยให้นำเสนอในรูปร้อยละ ทั้งนี้พิจารณาผลการดำเนินงาน ๓ ปีย้อนหลัง

ภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ที่เป็นของท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่ง หรือสังคมใดสังคมหนึ่ง

งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง ผลงานทางวิชาการที่เป็นการศึกษาและสร้างองค์ความรู้ โดยใช้ฐานความรู้ความสามารถที่เป็นของท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่ง หรือสังคมใดสังคมหนึ่งมากำหนดกรอบความคิดของการวิจัยและมาใช้ในกระบวนการวิจัย ทำให้ได้คำตอบที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์กับการพัฒนาท้องถิ่นได้เหมาะสมกับบริบทของท้องถิ่น

งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์เพื่อท้องถิ่น หมายถึง ผลงานวิชาการที่เป็นการศึกษาและสร้างองค์ความรู้ที่สนองตอบต่อสภาพปัญหาของชุมชนหรือท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า ผลการวิจัยสามารถให้ข้อค้นพบที่นำไปใช้ประโยชน์ได้เหมาะสมกับสภาพบริบทของสังคม

วิธีการนับ

การนับจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเพื่อท้องถิ่น ให้นับจำนวนโครงการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด (ใช้การนับงานวิจัยของอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งหมดโดยนับรวมของผู้ลาศึกษาต่อด้วย) กรณีอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำมีการศึกษาวิจัยมากกว่า ๑ โครงการ ให้สามารถนับได้ทุกโครงการที่แล้วเสร็จโดยนับทุกโครงการใน ๓ ปีปฏิทินย้อนหลังก่อนหน้าปีที่ประเมิน

วิธีการคำนวณ

ผลรวมของโครงการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเพื่อท้องถิ่น อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด	X ๑๐๐
--	-------

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ ๓๐ เท่ากับ ๕ คะแนน

ข้อมูลที่ต้องการ

๑. จำนวนและรายชื่อโครงการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์บนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเพื่อท้องถิ่นในแต่ละคณะหรือหน่วยงานที่เทียบเท่าคณะในแต่ละปีปฏิทิน โดยสามารถนับโครงการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของผู้ลาศึกษาต่อได้ด้วย พร้อมบันทึกย่อรายงานการวิจัยที่ดำเนินการแล้วเสร็จ โดยรายงานย้อนหลัง ๓ ปีก่อนปีที่ประเมิน

๒. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในปีการศึกษานั้นในแต่ละคณะวิชาหรือหน่วยงานวิจัยที่เทียบเท่าคณะ ไม่นับรวมอาจารย์และนักวิจัยประจำที่ลาศึกษาต่อ โดยรายงานย้อนหลัง ๓ ปีก่อนปีที่ประเมิน

ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ กลุ่มสถาบัน (ข) และ (ค๒)

ตัวบ่งชี้ย่อยที่ ๑๖.๑.๒ การสืบสานโครงการพระราชดำริหรือการจัดทำโครงการพัฒนาชุมชน
หรือท้องถิ่น

น้ำหนัก ร้อยละ ๕

คำอธิบาย

สถาบันอุดมศึกษา มีการบริการวิชาการแก่สังคมเพื่อมุ่งศึกษา วิจัย ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริหรือการจัดทำโครงการพัฒนาชุมชนหรือท้องถิ่น ดังนั้น ในแผนบริการวิชาการของสถาบัน จึงควรมีโครงการ/กิจกรรมที่เป็นการส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริหรือการจัดทำโครงการพัฒนาชุมชนหรือท้องถิ่น แล้ววัดความสำเร็จของโครงการ/กิจกรรมจากการบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ/กิจกรรมที่กำหนดไว้ และมีการศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้นกับสังคมและชุมชน โดยโครงการ ตัวบ่งชี้ และเป้าหมายต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน

ตัวอย่างโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ หรือการจัดทำโครงการพัฒนาชุมชนหรือท้องถิ่น เช่น

๑. โครงการส่งเสริมคุณภาพการศึกษาโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน
๒. โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
๓. โครงการส่งเสริมศักยภาพการผลิตโคขุนของสมาชิกสหกรณ์การเลี้ยงปศุสัตว์
๔. โครงการเศรษฐกิจพอเพียง
- ฯลฯ

ประเด็นการพิจารณา

๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐
๓. เป็นแบบอย่างหรือแหล่งเรียนรู้สำหรับชุมชนหรือท้องถิ่น
๔. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์สร้างคุณค่าต่อสังคมหรือทำให้ชุมชน/องค์กรมีความเข้มแข็ง
๕. ได้รับการยกย่องระดับชาติหรือนานาชาติ

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
มีการปฏิบัติ ๑ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๒ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๓ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๔ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๕ ข้อ

ข้อมูลที่ต้องการ

๑. โครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ หรือการจัดทำโครงการพัฒนาชุมชนหรือท้องถิ่น
๒. รายงานการประชุมของสภาสถาบันที่เห็นชอบโครงการ/กิจกรรมส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ หรือการจัดทำโครงการพัฒนาชุมชนหรือท้องถิ่น
๓. รายงานการติดตามประเมินผลโครงการ/กิจกรรมส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ หรือการจัดทำโครงการพัฒนาชุมชนหรือท้องถิ่น และหลักฐานการนำผลประเมินไปปรับปรุงโครงการ/กิจกรรมดังกล่าว
๔. รายงานผลการประเมินผลทุกโครงการ (ประเมินตามวัตถุประสงค์ของโครงการ)

หมายเหตุ

- สามารถนับโครงการ/กิจกรรมที่มีกลุ่มเป้าหมายแตกต่างกันได้
- กรณีโครงการ/กิจกรรมนั้นมีหลายสถาบันอุดมศึกษาร่วมดำเนินการ สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งสามารถนับแยกโครงการ/กิจกรรมนั้นได้
- กรณีไม่มีข้อมูลย้อนหลังครบ ๓ ปี ให้ใช้ข้อมูลล่าสุดที่มี

ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ กลุ่มสถาบัน (ข) และ (ค๒)

ตัวบ่งชี้ย่อยที่ ๑๖.๑.๓ การพัฒนาวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษาหรือการพัฒนาวิชาชีพอื่น

น้ำหนัก ร้อยละ ๕

คำอธิบาย

การที่สถาบันอุดมศึกษาให้บริการวิชาการแก่สังคมเพื่อมุ่งเสริมสร้างความเข้มแข็งของวิชาชีพครู ผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาหรือการพัฒนาวิชาชีพอื่น ให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง เพื่อรักษา ส่งเสริม และพัฒนาอาชีพของตนให้มีมาตรฐาน โดยให้ผู้ปฏิบัติการ ผู้รับบริการ ผู้เกี่ยวข้องและสาธารณชนได้เห็นความสำคัญของการอาชีพนั้นๆ อีกทั้งให้อาชีพนั้นๆ สามารถคงอยู่ได้ด้วยควมมีคุณค่า ได้รับการยกย่องและเป็นที่ยอมรับนับถือ ซึ่งผู้ประกอบการวิชาชีพนอกจากต้องมีความรู้และทักษะในวิชาชีพแล้วยังต้องมีความรับผิดชอบสูง เพราะเกี่ยวข้องกับผู้รับบริการและสาธารณชน เพื่อให้เกิดความมั่นใจต่อผู้รับบริการและสาธารณชน โดยผู้ประกอบการวิชาชีพต้องประกอบวิชาชีพด้วยความรู้ความสามารถและมีจรรยาบรรณของวิชาชีพนั้น ดังนั้น ในแผนบริการวิชาการของสถาบันจึงควรมีโครงการ/กิจกรรมที่มุ่งเสริมสร้างความเข้มแข็งของวิชาชีพครู พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา หรือการพัฒนาวิชาชีพอื่น แล้ววัดความสำเร็จของโครงการ/กิจกรรมจากการบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ/กิจกรรมที่กำหนดไว้ โดยโครงการและเป้าหมายต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน

ครู/ คณาจารย์ หมายถึง บุคลากรที่ทำหน้าที่หลักด้านการเรียนการสอน และการส่งเสริมการเรียนรู้ การวิจัยในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน

บุคลากรทางการศึกษา หมายถึง บุคลากรที่มีส่วนร่วมดำเนินการ ผู้สนับสนุนด้านการศึกษา บริหาร และนิเทศการศึกษา

วิชาชีพ หมายถึง วิชาที่จะนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ เช่นวิชาแพทย์ วิชาพยาบาล ช่างไม้ วิชาช่างยนต์ ฯลฯ โดยเป็นอาชีพที่ต้องอาศัยวิชาความรู้ความชำนาญ เช่น อาชีพครู อาชีพด้านกฎหมาย อาชีพด้านสถาปัตยกรรม อาชีพทางด้านการแพทย์ อาชีพด้านการพยาบาล เป็นต้น

ประเด็นการพิจารณา

๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐
๓. มีหลักสูตรอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาหรือการพัฒนาวิชาชีพอื่นที่หลากหลาย
๔. มีการติดตามนิเทศการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรทางการศึกษาหรือวิชาชีพอื่น
๕. ครูและบุคลากรทางการศึกษาหรือการพัฒนาวิชาชีพอื่นที่ผ่านการอบรมได้รับการยกย่องระดับชาติหรือนานาชาติ

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
มีการปฏิบัติ ๑ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๒ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๓ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๔ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๕ ข้อ

ข้อมูลที่ต้องการ

๑. โครงการหรือกิจกรรมที่เสริมสร้างความเข้มแข็งของวิชาชีพครู การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา หรือการพัฒนาวิชาชีพอื่นที่ระบุวัตถุประสงค์ และกลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งความสำเร็จของโครงการ

๒. รายงานการประชุมของสถาบันที่แสดงการเห็นชอบโครงการ/กิจกรรมเสริมสร้างความเข้มแข็งของวิชาชีพครู การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาหรือการพัฒนาวิชาชีพอื่น

๓. รายงานสรุปผลโครงการทุกโครงการ ซึ่งจะต้องมีจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการจริง ผลการประเมินความรู้ความเข้าใจ และผลการประเมินการนำความรู้ไปใช้ พร้อมแบบประเมิน

หมายเหตุ

- สามารถนับโครงการ/กิจกรรมที่มีกลุ่มเป้าหมายแตกต่างกันได้
- กรณีโครงการ/กิจกรรมนั้นมีหลายสถาบันอุดมศึกษาร่วมดำเนินการ สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งสามารถนับแยกโครงการ/กิจกรรมนั้นได้
- กรณีไม่มีข้อมูลย้อนหลังครบ ๓ ปี ให้ใช้ข้อมูลล่าสุดที่มี

ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ กลุ่มสถาบัน (ข) และ (ค๒)

ตัวบ่งชี้อยู่ที่ ๑๖.๑.๔ มีหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจ

น้ำหนัก ร้อยละ ๕

คำอธิบาย

หน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจในสถาบันอุดมศึกษา ทำหน้าที่ส่งเสริมให้นำผลงานวิจัยของสถาบันอุดมศึกษามาเชื่อมต่อกับธุรกิจโดยสนับสนุนให้มีการจัดตั้งหน่วยงานบ่มเพาะวิสาหกิจ ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักดังนี้

- ๑) ผลักดันและส่งเสริม ผลงานวิจัยของสถาบันอุดมศึกษา มาแปลงเป็นผลิตภัณฑ์สร้างมูลค่าสู่ภาคธุรกิจ
- ๒) ให้คำปรึกษาและข้อมูล ในการจัดตั้งสถานประกอบการและจัดฝึกอบรม ให้ผู้เข้าร่วมโครงการมีความรู้ ความเข้าใจในฐานผู้ประกอบการ
- ๓) ประสานงานระหว่างภาครัฐและเอกชน เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดตั้งสถานประกอบการ
- ๔) ส่งเสริมการสร้างสรรค์นวัตกรรม ธุรกิจใหม่และผู้ประกอบการรายใหม่ในภาคธุรกิจ

ประเด็นการพิจารณา

๑. มีความเชื่อมโยงกับภาคธุรกิจอุตสาหกรรม
๒. เกิดธุรกิจที่เป็นผลมาจากการปฏิบัติงานของหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจ
๓. มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีจากสถาบันไปสู่ภาคธุรกิจอุตสาหกรรม
๔. เกิดองค์ความรู้ ทฤษฎีและข้อค้นพบใหม่ทางวิชาการ
๕. เป็นผู้นำระดับชาติในการกิจการบ่มเพาะวิสาหกิจ

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
มีการปฏิบัติ ๑ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๒ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๓ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๔ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๕ ข้อ

ข้อมูลที่ต้องการ

๑. เอกสาร หลักฐานและข้อมูลที่แสดงถึงความเชื่อมโยงกับภาคธุรกิจอุตสาหกรรม
๒. เอกสาร หลักฐานและข้อมูลที่แสดงถึงการเกิดธุรกิจที่เป็นผลมาจากการปฏิบัติงานของหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจ
๓. เอกสาร หลักฐานและข้อมูลที่แสดงถึงการถ่ายทอดเทคโนโลยีจากสถาบันไปสู่ภาคธุรกิจอุตสาหกรรม
๔. เอกสาร หลักฐานและข้อมูลที่แสดงถึงการเกิดองค์ความรู้ ทฤษฎีและข้อค้นพบใหม่ทางวิชาการ
๕. เอกสาร หลักฐานและข้อมูลที่แสดงถึงการเป็นผู้นำระดับชาติในการกิจการบ่มเพาะวิสาหกิจ

ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ กลุ่มสถาบัน (ข) และ (ค๒)

ตัวบ่งชี้ย่อยที่ ๑๖.๑.๕ การพัฒนานวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ของนักศึกษา

น้ำหนัก ร้อยละ ๕

คำอธิบาย

นวัตกรรมทางการเรียนรู้ เป็นการเปลี่ยนแปลงสิ่งที่มีอยู่เดิมโดยการนำเอาสิ่งใหม่ๆ ซึ่งอาจอยู่ในรูปของความคิดใหม่ วิธีการปฏิบัติใหม่ เทคนิคใหม่ แนวทางใหม่ ผลผลิตใหม่ ที่ได้ปรับประยุกต์สร้างสรรค์ หรือพัฒนาทั้งจากการต่อยอดภูมิปัญญาใหม่ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วประหยัดเวลา และช่วยส่งเสริมให้กระบวนการทางการศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เช่น การสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน การใช้อินเทอร์เน็ต เป็นต้น ดังนั้นการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ของนักศึกษาจึงเป็นการปรับปรุงหรือเพิ่มประสิทธิภาพรูปแบบการเรียนการสอน และการเรียนรู้ให้ดีขึ้น

ประเด็นในการพิจารณา

๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐
๓. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม
๔. ได้รับการยกย่องระดับชาติ
๕. ได้รับการยกย่องระดับนานาชาติ

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
มีการปฏิบัติ ๑ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๒ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๓ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๔ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๕ ข้อ

ข้อมูลที่ต้องการ

๑. โครงการหรือกิจกรรมที่เสริมสร้างการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ของนักศึกษาที่ระบุวัตถุประสงค์ และกลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งความสำเร็จของโครงการ
๒. รายงานการประชุมของสภาสถาบันที่แสดงการเห็นชอบโครงการ/กิจกรรมที่เสริมสร้างการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ของนักศึกษา
๓. หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงถึงผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม หรือการได้รับการยกย่องระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ

หมายเหตุ

- สามารถนับโครงการ/กิจกรรมที่มีกลุ่มเป้าหมายแตกต่างกันได้
- กรณีโครงการ/กิจกรรมนั้นมีหลายสถาบันอุดมศึกษาร่วมดำเนินการสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งสามารถนับแยกโครงการ/กิจกรรมนั้นได้
- กรณีไม่มีข้อมูลย้อนหลังครบ ๓ ปี ให้ใช้ข้อมูลล่าสุดที่มี

ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ กลุ่มสถาบัน (ข) และ (ค๒)

ตัวบ่งชี้ย่อยที่ ๑๖.๑.๖ การพัฒนาบัณฑิตพึงประสงค์

น้ำหนัก ร้อยละ ๕

คำอธิบาย

คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ควรมี ๒ ส่วนคือ คุณลักษณะบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติของแต่ละหลักสูตร และคุณลักษณะของบัณฑิตตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตและตามความต้องการของสังคม นอกจากนี้บัณฑิตควรพร้อมด้วยความรู้ด้านวิชาการควบคู่กับการมีคุณธรรม จริยธรรม เพื่อสามารถนำความรู้และประสบการณ์ไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพให้ประสบความสำเร็จและสามารถแข่งขันกับนานาชาติได้ ดังนั้นสถาบันการศึกษาควรมีแผนการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งการส่งเสริมสนับสนุนทรัพยากรทั้งด้านบุคลากร เทคโนโลยีสารสนเทศ และงบประมาณเพื่อพัฒนาบัณฑิตให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ประเด็นการพิจารณา

๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐
๓. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม
๔. ได้รับการยกย่องระดับชาติ
๕. ได้รับการยกย่องระดับนานาชาติ

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
มีการปฏิบัติ ๑ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๒ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๓ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๔ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๕ ข้อ

ข้อมูลที่ต้องการ

๑. โครงการหรือกิจกรรมที่เสริมสร้างการพัฒนาบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่ระบุวัตถุประสงค์ และกลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งความสำเร็จของโครงการ
๒. รายงานการประชุมของสภาสถาบันที่แสดงการเห็นชอบโครงการ/กิจกรรมที่เสริมสร้างการพัฒนาบัณฑิตที่พึงประสงค์
๓. หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงถึงผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม หรือการได้รับการยกย่องระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ

หมายเหตุ

- สามารถนับโครงการ/กิจกรรมที่มีกลุ่มเป้าหมายแตกต่างกันได้
- กรณีโครงการ/กิจกรรมนั้น มีหลายสถาบันอุดมศึกษาร่วมดำเนินการสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งสามารถนับแยกโครงการ/กิจกรรมนั้นได้
- กรณีไม่มีข้อมูลย้อนหลังครบ ๓ ปี ให้ใช้ข้อมูลล่าสุดที่มี

**กลุ่มสถาบันเฉพาะทางที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษา (ค ๑) และสถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูง
และผลิตบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะ (ง)**

สถาบันเฉพาะทางที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษา (ค ๑) หมายความว่า เป็นสถาบันที่ปฏิบัติพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา โดยเน้นการผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาเฉพาะทางหรือเฉพาะกลุ่มสาขาวิชา วิจัยสร้างความรู้ใหม่เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการเฉพาะทางหรือเฉพาะกลุ่มสาขาวิชา และเผยแพร่องค์ความรู้เฉพาะทางหรือกลุ่มสาขาวิชาสู่ภาคการผลิตทั้งอุตสาหกรรมและบริการ รวมทั้งผู้ใช้ทั้งระดับชาติและระดับนานาชาติ

สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะ (ง) หมายความว่า หมายความว่า ถึง สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอก และเน้นการทำวิทยานิพนธ์และการวิจัยรวมถึงการวิจัยหลังปริญญาเอก สถาบันเน้นการผลิตบัณฑิตที่เป็นผู้นำทางความคิดของประเทศ สถาบันมีศักยภาพในการขับเคลื่อนอุดมศึกษาไทยให้อยู่ในแนวหน้าระดับสากล มุ่งสร้างองค์ความรู้ ทฤษฎี และข้อค้นพบใหม่ทางวิชาการ

**ตัวบ่งชี้ที่ ๑๖.๒ ผลการพัฒนาให้บรรลุตามปรัชญาและวัตถุประสงค์ของการดำเนินการของ
จัดตั้งสถาบัน (สถาบันเฉพาะทางที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษา (ค ๑) และสถาบัน
ที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะ (ง))**

**ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ กลุ่มสถาบัน (ค๑) และ (ง) ประกอบด้วย ๖ ตัวบ่งชี้ย่อย กำหนดให้สถาบันเลือก
ดำเนินการ ๒ ตัวบ่งชี้**

ลำดับ ที่	ชื่อตัวบ่งชี้ย่อย	น้ำหนัก (ร้อยละ)
๑๖.๒.๑	ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาที่นำไปใช้ประโยชน์	๕
๑๖.๒.๒	งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร	๕
๑๖.๒.๓	งานวิจัยที่ตีพิมพ์ระดับนานาชาติ	๕
๑๖.๒.๔	ผลงานวิจัยได้รับการอ้างอิงระดับนานาชาติ	๕
๑๖.๒.๕	ระดับความสำเร็จของการพัฒนาสถาบันสู่สากล	๕
๑๖.๒.๖	มีศูนย์ความเป็นเลิศ	๕

ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ กลุ่ม (ค๑) และ (ง)

ตัวบ่งชี้อยู่ที่ ๑๖.๒.๑ ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาที่นำไปใช้ประโยชน์

น้ำหนัก ร้อยละ ๕

คำอธิบาย

เปรียบเทียบจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาโทหรือปริญญาเอก ที่มีการนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์จริงในหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนหรือหน่วยงานวิชาชีพในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาทางวิชาการต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาโทหรือเอกทั้งหมดของผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา โดยให้นำเสนอในรูปร้อยละ ทั้งนี้พิจารณาผลการดำเนินงาน ๓ ปีย้อนหลัง ไม่นับภาคนิพนธ์หรือสารนิพนธ์

วิทยานิพนธ์ที่มีการนำไปใช้ประโยชน์ หมายถึง วิทยานิพนธ์ปริญญาโท/เอกในแต่ละคณะวิชาที่มีการนำไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาทางวิชาการโดยหน่วยงาน/บุคคลทั้งภายในและภายนอกสถาบัน ภาครัฐและเอกชน ในประเทศและต่างประเทศ อย่างเป็นรูปธรรมชัดเจนไม่ว่าจะเป็นการใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาในการปฏิบัติงาน การบริหารงาน การกำหนดนโยบายและวางแผน โดยมีหลักฐานแสดงผลการนำไปใช้แก้ปัญหา

การใช้ประโยชน์เชิงพัฒนาทางวิชาการ กรณีการใช้ประโยชน์ในลักษณะการถูกอ้างอิง (Reference) หรือระบุถึง (Citation) ทั้งนี้การนับผลงานที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์นั้นต้องมีหลักฐานการนำไปใช้อย่างชัดเจน

การรายงานผลให้รายงานทุกปีและประเมินค่าเฉลี่ย ๓ ปีย้อนหลัง โดยมีหลักฐานแสดงว่าได้มีการนำผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์หรือข้อเสนอแนะที่ระบุไว้ในรายงานการวิจัยอย่างถูกต้อง

ประเภทของการใช้ประโยชน์จากงานวิทยานิพนธ์ แบ่งเป็น ๔ ด้าน ดังนี้

๑. การใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ เช่น การใช้ประโยชน์ในการให้บริการวิชาการ (สอน/ บรรยาย/ ฝึกอบรม) การใช้ประโยชน์ในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน การเขียนตำรา แบบเรียน การใช้ประโยชน์ในด้านการให้บริการ หรือ เป็นงานวิจัยเพื่อต่อยอดโครงการวิจัย เป็นต้น ทั้งนี้ นับรวมการใช้ประโยชน์ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน แต่ต้องมีหลักฐานรับรอง เช่น ใช้ในการเรียนการสอน จะพิจารณาจากประมวลคำสอนรายวิชา แผนการสอน ตำรา เอกสารคำสอนที่อ้างอิงแหล่งข้อมูล เป็นต้น

๒. การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ เช่น งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่สร้างองค์ความรู้แก่สาธารณชนในเรื่องต่างๆ เช่น องค์ความรู้ในด้านศิลปวัฒนธรรม สาธารณสุข การบริหารจัดการสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ประชาธิปไตยภาคประชาชน วิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง พัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชน อันเป็นผลมาจากการนำข้อความรู้จากการวิจัยไปใช้ เป็นสิ่งที่จะสะท้อนถึงการนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์

๓. การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย หรือระดับประเทศ เช่น งานวิจัยเชิงนโยบายไม่ว่าจะเป็นการนำผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ไปเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งของการประกาศใช้กฎหมาย หรือมาตรการต่าง ๆ โดยองค์กร หรือหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน

๔. การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ และอุตสาหกรรม เช่น งานวิจัยและ/หรืองานสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาสิ่งประดิษฐ์หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ตามมา

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมจำนวนวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทและเอกที่นำไปใช้ประโยชน์}}{\text{จำนวนวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทและเอกทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ ๓๐ เท่ากับ ๕ คะแนน

ข้อมูลที่ต้องการ

๑. จำนวนและรายชื่อวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท/เอกที่นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในของมหาวิทยาลัย/คณะ/บัณฑิต แต่ละคณะวิชาและหน่วยงานวิจัยในรอบ ๓ ปี พร้อมชื่อหน่วยงานที่นำไปใช้ประโยชน์ โดยมีหลักฐานการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ให้ระบุรายละเอียดการใช้ประโยชน์ที่ชัดเจนด้วยข้อมูลที่แสดงประโยชน์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากการนำวิทยานิพนธ์ไปใช้ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาทางวิชาการ

๒. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา ของแต่ละคณะวิชาและหน่วยงานวิจัย โดยรายงานย้อนหลัง ๓ ปีก่อนหน้าปีที่ประเมิน

ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ กลุ่ม (ค๑) และ (ง)

ตัวบ่งชี้อยู่ที่ ๑๖.๒.๒ งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร

น้ำหนัก : ร้อยละ ๕

คำอธิบาย

เปรียบเทียบจำนวนผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่ได้รับการจดทะเบียนสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด โดยให้นำเสนอในรูปร้อยละ ทั้งนี้พิจารณาผลการดำเนินงาน ๓ ปีย้อนหลัง

ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดทะเบียนสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร หมายถึง ผลงานวิจัยที่อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำได้พัฒนาขึ้นจนได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาประเภทสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตร ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

สิทธิบัตร (Patent) หมายถึง หนังสือสำคัญที่รัฐออกให้เพื่อคุ้มครองการประดิษฐ์คิดค้นหรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะตามที่กำหนดในกฎหมาย กฎกระทรวง และระเบียบว่าด้วยสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งเป็นทรัพย์สินทางปัญญาประเภทหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการประดิษฐ์คิดค้น แบ่งออกเป็นสิทธิบัตรการประดิษฐ์ และสิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์

อนุสิทธิบัตร (Petty patent) เป็นการให้ความคุ้มครองสิ่งประดิษฐ์คิดค้นเช่นเดียวกับสิทธิบัตรการประดิษฐ์ แตกต่างกันตรงที่การประดิษฐ์ที่จะขอรับอนุสิทธิบัตรเป็นการประดิษฐ์ที่มีเป็นการปรับปรุงเพียงเล็กน้อยซึ่งมีเทคนิคที่ไม่สูงมากนัก สำหรับขั้นตอนการขอรับอนุสิทธิบัตรจะใช้ระยะเวลาสั้นกว่าสิทธิบัตรมาก เนื่องจากใช้ระบบจดทะเบียนแทนการใช้ระบบการตรวจสอบก่อนการรับจดทะเบียน (รายละเอียดปรากฏในภาคผนวก ข)

ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดทะเบียนสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร หมายถึง ผลงานวิจัยที่อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำในแต่ละคณะวิชาและหน่วยงานวิจัยได้พัฒนาขึ้นจนกระทั่งได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา ทั้งในประเภทสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทั้งนี้กำหนดค่าน้ำหนักของสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรไว้ดังนี้

วิธีการนับ

การนับจำนวนสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรให้นับสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อในแต่ละปี โดยนับได้ทั้งการจดทะเบียนในประเทศและต่างประเทศ ทั้งนี้ให้นับเฉพาะกรณีที่ได้รับการจดทะเบียนแล้วเท่านั้น ไม่นับกรณีอยู่ระหว่างยื่นจดทะเบียนหรือรอผลการจดทะเบียน ไม่นับการจดลิขสิทธิ์และการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นับเฉพาะสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรที่ได้รับจดทะเบียนในช่วง ๓ ปีปฏิทินที่ประเมิน ไม่นับสิทธิบัตรที่มีอายุอยู่ในช่วง ๓ ปีก่อนหน้าช่วงปีที่ประเมิน (ใช้การนับงานวิจัยของอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งหมดโดยนับรวมของผู้ลาศึกษาต่อด้วย)

กำหนดระดับคุณภาพสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร
๐.๒๕	- อนุสิทธิบัตรที่ได้รับการจดทะเบียนทั้งในและต่างประเทศ
๑.๐๐	- สิทธิบัตรที่ได้รับการจดทะเบียนทั้งในและต่างประเทศ

วิธีการคำนวณ

ผลรวมถ่วงน้ำหนักของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดสิทธิบัตร หรืออนุสิทธิบัตร	X ๑๐๐
อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด	

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ ๑ เท่ากับ ๕ คะแนน

ข้อมูลที่ต้องการ

๑. จำนวนและรายการการจดทะเบียนสิทธิบัตร หรืออนุสิทธิบัตรของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อในแต่ละคณะวิชาและหน่วยงานวิจัยในแต่ละปีปฏิทิน พร้อมชื่อเจ้าของสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร วัน/เดือน/ปีที่ได้รับจดทะเบียน โดยจำแนกการจดทะเบียนในประเทศและต่างประเทศ และรายงานย้อนหลัง ๓ ปีก่อนหน้าปีปฏิทินที่ประเมิน ทั้งนี้ให้รายงานค่าน้ำหนักของผลงานที่ได้รับจดทะเบียนแต่ละผลงานด้วย

๒. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษาของแต่ละคณะวิชาและหน่วยงานวิจัย ไม่นับรวมอาจารย์และนักวิจัยประจำที่ลาศึกษาต่อ โดยรายงานย้อนหลัง ๓ ปีก่อนหน้าปีประเมิน

๓. สิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตรฉบับจริงหรือสำเนา ที่แสดงชื่อผู้ประดิษฐ์และวันที่ได้รับอนุมัติ

ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ กลุ่ม (ค๑) และ (ง)

ตัวบ่งชี้อยู่ที่ ๑๖.๒.๓ งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับนานาชาติ

น้ำหนัก ร้อยละ ๕

คำอธิบาย

เปรียบเทียบจำนวนบทความจากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำในระดับนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด โดยให้นำเสนอในรูปร้อยละ ทั้งนี้พิจารณาผลการดำเนินงาน ๓ ปีย้อนหลัง

การตีพิมพ์ หมายถึง การตีพิมพ์บทความจากผลงานวิจัยในวารสารวิชาการ (Journal) ในระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลที่กำหนด รวมถึงบทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติตามเงื่อนไขที่กำหนด

บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ที่สามารถนำมานับได้มีเฉพาะ Article หรือ Conference Paper หรือ Review เท่านั้น ส่วนบทความจากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการนั้นสามารถนำมานับได้เฉพาะที่เป็น Full Paper เท่านั้น

กำหนดระดับคุณภาพงานวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
๐.๒๕	บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ ๒๕ และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากต่างประเทศ
๐.๗๕	บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากลอื่นที่ยอมรับในสาขานั้นๆ นอกเหนือฐานข้อมูล ISI หรือบทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับนานาชาติที่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเผยแพร่ใน Web Site ของสำนักงานฯ
๑.๐๐	บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI

วิธีการคำนวณ

ผลรวมถ่วงน้ำหนักของงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในระดับนานาชาติ	X ๑๐๐
--	-------

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ เท่ากับ ๕ คะแนน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ดังนี้

กลุ่มสาขาวิชา	๕ คะแนน
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	๕๕
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๔๕
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	๒๐

ข้อมูลที่ต้องการ

๑. จำนวนและรายชื่อบทความผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับนานาชาติของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำในแต่ละคณะวิชาและหน่วยงานวิจัยในแต่ละปีปฏิทิน โดยนับรวมผลงานอาจารย์และนักวิจัยทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสาร ซึ่งเป็น Article หรือ Conference Paper หรือ Review เท่านั้น ส่วนบทความจากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการนั้นสามารถนำมานับได้เฉพาะที่เป็น Full Paper เท่านั้น

๒. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษาของแต่ละคณะวิชาและหน่วยงานวิจัย ไม่นับรวมอาจารย์และนักวิจัยประจำที่ลาศึกษาต่อ โดยรายงานย้อนหลัง ๓ ปีก่อนหน้าปีที่ประเมิน

ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ กลุ่ม (ค๑) และ (ง)

ตัวบ่งชี้ย่อยที่ ๑๖.๒.๔ ผลงานวิจัยได้รับการอ้างอิงระดับนานาชาติ

น้ำหนัก ร้อยละ ๕

คำอธิบาย

เปรียบเทียบจำนวนบทความวิจัยของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่ตีพิมพ์และได้รับการอ้างอิง (Citation) ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ ต่อจำนวนบทความวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับนานาชาติทั้งหมด โดยให้นำเสนอในรูปร้อยละ ทั้งนี้พิจารณาผลการดำเนินงาน ๓ ปีย้อนหลัง

ผลงานวิจัยได้รับการอ้างอิงระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่ตีพิมพ์ระดับนานาชาติและถูกอ้างอิง (Cited) โดยบทความวิจัยอื่นๆ ที่ตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ ทั้งนี้การอ้างอิงจะไม่นับการอ้างอิงตนเอง ข้อมูลการอ้างอิง (Citation) ให้ใช้จากฐานข้อมูล Scopus แต่หากนับการอ้างอิงเพิ่มเติมจากวิธีการอื่น ให้แสดงหลักฐานว่าไม่นับซ้ำกับที่นับจากฐานข้อมูล Scopus ไปแล้ว

วิธีการนับ

การนับจำนวนบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิงให้นับจำนวนบทความวิจัยของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่ตีพิมพ์ระดับนานาชาติในช่วงสามปีปฏิทินจนถึงปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษาที่ประเมิน โดยได้รับการอ้างอิงในปีใดๆ ก็ได้ในช่วงสามปีปฏิทินนั้น แต่จะไม่นับซ้ำกรณีบทความวิจัยชิ้นใดๆ ได้รับการอ้างอิงหลายครั้งในช่วงดังกล่าว และให้นับบทความวิจัยทั้งของผู้ปฏิบัติงานจริงและผู้ลาศึกษาต่อ

วิธีการคำนวณ

$\frac{\text{จำนวนบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิงในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ}}{\text{จำนวนบทความวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับนานาชาติทั้งหมด}} \times 100$
--

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละเท่ากับ ๕ คะแนน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ดังนี้

กลุ่มสาขาวิชา	๕ คะแนน
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	๔๐
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๓๕
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	๓๐

ข้อมูลที่ต้องการ

๑. จำนวนและรายชื่อบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิงในวารสารวิชาการระดับนานาชาติของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ โดยให้ระบุจำนวนการอ้างอิงของบทความ โดยไม่นับการอ้างอิงตนเอง ทั้งนี้ ให้แสดงหลักฐานที่ได้รับการอ้างอิงในกรณีที่ไม่ได้สืบค้นการอ้างอิงจากฐานข้อมูล Scopus โดยรายงานในช่วงสามปีปฏิทินจนถึงปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษาที่ประเมิน

๒. จำนวนและรายชื่อบทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับนานาชาติของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ รายปีตามปีปฏิทิน โดยนับรวมผลงานของอาจารย์และนักวิจัยทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการที่ตีพิมพ์ คำนำน้หนักของบทความวิจัยแต่ละชิ้น โดยรายงานย้อนหลัง ๓ ปี จนถึงปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษาที่ประเมิน

ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ กลุ่ม (ค๑) และ (ง)

ตัวบ่งชี้ย่อยที่ ๑๖.๒.๕ ระดับความสำเร็จของการพัฒนาสถาบันสู่สากล

น้ำหนัก ร้อยละ ๕

คำอธิบาย

การพัฒนาสถาบันสู่ระดับสากล หมายถึง การส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาได้รับการยอมรับทางวิชาการในระดับนานาชาติ โดยได้รับการจัดอันดับเป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำของโลก ในระดับสถาบันหรือระดับสาขาวิชาจากองค์กรจัดอันดับชั้นนำของโลก

ประเด็นการพิจารณา

๑. ได้รับการจัดอันดับจากสถาบันจัดอันดับที่อยู่นอกกรอบมาตรฐานที่กำหนด
๒. ได้รับการจัดอันดับเป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำของโลกในระดับสถาบันหรือสาขาวิชา/ คณะวิชา
๓. ได้รับการจัดอันดับเป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำของโลกในระดับสถาบันและได้รับการรับรองจากสมาคมวิชาชีพในระดับสากล อย่างน้อย ๑ สาขาวิชา/คณะวิชา
๔. ได้รับการจัดอันดับเป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำของโลกในระดับสถาบันและได้รับการรับรองจากสมาคมวิชาชีพในระดับสากล อย่างน้อย ๒ สาขาวิชา/คณะวิชา
๕. ได้รับการจัดอันดับเป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำของโลกในระดับสถาบันและได้รับการรับรองจากสมาคมวิชาชีพในระดับสากล อย่างน้อย ๓ สาขาวิชา/คณะวิชา

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
มีการปฏิบัติ ๑ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๒ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๓ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๔ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๕ ข้อ

ตัวอย่าง องค์กรจัดอันดับชั้นนำของโลกที่เป็นที่ยอมรับในการจัดอันดับมหาวิทยาลัย เช่น

องค์กร	ประเทศ	ลักษณะการจัดกลุ่ม/สาขาที่จัด	จำนวนมหาวิทยาลัย	การเสนอ
U.S.News & World Report	สหรัฐอเมริกา	๑. จัดแบ่งตามสภาพภูมิศาสตร์ ได้แก่ (๑) national universities, (๒) national liberal arts colleges, (๓) regional universities, (๔) regional liberal arts colleges โดย regional universities แบ่งตามภาคเหนือ ใต้ ตะวันออก กลาง และ ตะวันตก ๒. จัดตามสาขาวิชา ได้แก่ (๑) แพทย์ศาสตร์ ธุรกิจ กฎหมาย การศึกษา และ วิศวกรรมศาสตร์ ผลการจัดอันดับจะเรียกว่า America's Best Colleges	๑,๔๐๐ แห่งในสหรัฐอเมริกา	ทุกปี
Money	สหรัฐอเมริกา	จัดอันดับมหาวิทยาลัยที่ให้ผลตอบแทนคุ้มค่าที่สุด (best value)	๑,๐๐๐ แห่ง	ทุกปี
Gourman Report	สหรัฐอเมริกา	จัดอันดับมหาวิทยาลัยประมาณ ๑๑ สาขาวิชาใหญ่ ซึ่งมีสาขาย่อยประมาณ ๑๐๐ สาขา	-	-
Maclean's Magazine	แคนาดา	จัดประเภทเป็น ๓ กลุ่ม ๑) Medical/Doctoral category (มหาวิทยาลัย ที่มีโปรแกรมแพทยศาสตร์ และโปรแกรมปริญญาเอกและวิจัย) ๒) Comprehensive category (มหาวิทยาลัย ที่มีกิจกรรมวิจัยมาก มีโปรแกรมทางวิชาชีพทั้งระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา ๓) Primarily undergraduate category (มหาวิทยาลัยที่สอนระดับปริญญาตรีเป็นหลัก มีโปรแกรมบัณฑิตศึกษาไม่มาก)	๔๒ English-language universities และ ๙ French-language counterparts	ทุกปี
Shanghai Jiao Tong University	จีน	จัดทำโดย Institute of Higher Education ของ Shanghai Jiao Tong University เริ่มตั้งแต่ปี ค.ศ. ๒๐๐๓ มีองค์ประกอบในการจัด ๔ องค์ประกอบ ๖ ตัวบ่งชี้ ทำเป็นประกาศเรียกว่า Academic Ranking of World Universities จัดอันดับมหาวิทยาลัย ๕๐๐ แห่ง	มหาวิทยาลัยทั่วโลก	ทุกปี

องค์กร	ประเทศ	ลักษณะการจัดกลุ่ม/สาขาที่จัด	จำนวนมหาวิทยาลัย	การเสนอ
Times Higher Ed.Supplement	อังกฤษ	การจัดอันดับของ The Times Higher Education Supplement เริ่มตั้งแต่ปี ค.ศ. ๒๐๐๔ มีองค์ประกอบในการจัด ๔ องค์ประกอบ ๖ ตัวบ่งชี้ เมื่อจัดอันดับแล้ว ทำเป็น University League Tables และ ทำประกาศเป็น The World's Top ๒๐๐ Universities	มหาวิทยาลัยทั่วโลก	ทุกปี
Higher Education Evaluation and Accreditation Council of Taiwan	ไต้หวัน	HEEACT วางระบบการประเมินโดยใช้ American Model มาตรฐานการประเมินมี ๕ ด้าน ได้แก่ ๑) Goals, features and self enhancement mechanism, ๒) Curriculum and Instruction, ๓) Student learning and student affair, และ ๔) Research output and professional delegation ๕) Performance of graduates	๑๕๓ แห่ง	โดยกฎหมาย กำหนดให้มีการประเมิน ทุก ๕ ปี

ที่มา: Chuvej Chansa-ngavej (๒๕๕๐). Performance Indicators for Universities A Critical Evaluation. ในหนังสือรวมบทความ การสัมมนาทางวิชาการเรื่อง ดัชนีวัดผลสำเร็จของมหาวิทยาลัย จัดโดยสมาคมศูนย์วิชาการไทย-ออสเตรเลีย วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๐ อ้างถึงใน นางลักษณ วิรัชชัย และ สุวิมล ว่องวาณิช. (๒๕๕๑). การวิเคราะห์การจัดอันดับมหาวิทยาลัย ของประเทศในเอเชีย. กรุงเทพมหานคร: บริษัท เซเวน พรินติ้ง กรุ๊ป จำกัด. และปรับข้อมูลบางส่วนให้ทันสมัยขึ้นจากการค้นคว้าทางอินเทอร์เน็ตเพิ่มเติม

ตัวอย่างแหล่งสืบค้นหน่วยงานจัดอันดับเป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำของโลก

๑. Asiaweek (Hongkong)

<http://www.asiaweek.com/asiaweek/features/universities๒๐๐๐/schools/multi.overall.html>

๒. U.S.News & World Report (USA)

http://grad-schools.usnews.rankingsandreviews.com/usnews/edu/grad/rankings/rankindex_brief.php

๓. Business Week (USA)

<http://www.businessweek.com/bschools/๐๐/>

๔. Gourman Report (USA)

http://www.collegeconfidential.com/college_rankings/gourman_report.htm

๕. RAE (UK)

<http://www.lums.lancs.ac.uk/Research/RAE/>

๖. Times Higher Ed.Supplement (UK)

<http://www.thes.co.uk/>

๗. Maclean's Magazine (Canada)

<http://www.macleans.ca/education/rankings.jsp>

๘. GUG (Australia)

<http://www.thegooduniversityguide.co.uk/profiles.php>

๙. Shanghai Jiao Tong University (China)

<http://ed.sjtu.edu.cn/rank/๒๐๐๕/ARWU๒๐๐๕Main.htm>

๑๐. รายชื่อ website อื่นๆ ที่จัดอันดับสถาบัน จำแนกตามพื้นที่

http://en.wikipedia.org/wiki/College_and_university_rankings#Canada

หมายเหตุ

กรณีสถาบันอุดมศึกษาได้รับการจัดอันดับจากหน่วยงานกลางอื่นๆ ที่ไม่มีในรายการดังกล่าว
ให้นำเสนอความน่าเชื่อถือของหน่วยงานกลางพร้อมระบบและวิธีการจัดอันดับมาเพื่อพิจารณาได้

ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ กลุ่ม (ค๑) และ (ง)

ตัวบ่งชี้อยู่ที่ ๑๖.๒.๖ มีศูนย์ความเป็นเลิศ

น้ำหนัก ร้อยละ ๕

คำอธิบาย

ศูนย์ความเป็นเลิศเป็นศูนย์กลางการจัดการองค์ความรู้ ให้เกิดมูลค่าเพิ่มในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและผลักดันให้ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในภูมิภาค รวมทั้งเป็นหน่วยงานในการสร้างแรงจูงใจและแสวงหาความร่วมมือกับนักเทคโนโลยี นักลงทุน นักธุรกิจทั้งในและต่างประเทศ เพื่อยกระดับขีดความสามารถอย่างก้าวกระโดดของธุรกิจด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และเน้นให้เกิดการลงทุนในประเทศไทย รวมถึงงานวิจัย พัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมในด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ จะทำให้ประเทศพร้อมเข้าสู่อุตสาหกรรมด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ประเด็นการพิจารณา

๑. สร้างองค์ความรู้ ทฤษฎีและข้อค้นพบใหม่ทางวิชาการ
๒. ศูนย์เป็นสมาชิกของเครือข่ายระหว่างประเทศ
๓. มีผลงานเป็นผลิตภัณฑ์ งานสร้างสรรค์หรือสิ่งประดิษฐ์ในเชิงพาณิชย์
๔. เป็นผู้ในระดับชาติในสาขาวิชาที่เป็นเลิศ
๕. เป็นผู้ในระดับนานาชาติในสาขาวิชาที่เป็นเลิศ

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
มีการปฏิบัติ ๑ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๒ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๓ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๔ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๕ ข้อ

ข้อมูลที่ต้องการ

๑. หลักฐานและเอกสารของศูนย์ความเป็นเลิศที่แสดงถึงการสร้างองค์ความรู้ ทฤษฎีและข้อค้นพบใหม่ทางวิชาการ
๒. หลักฐานและเอกสารที่แสดงข้อมูลของศูนย์ความเป็นเลิศว่าเป็นสมาชิกของเครือข่ายระหว่างประเทศ
๓. หลักฐานและเอกสารที่แสดงข้อมูลว่าศูนย์ความเป็นเลิศมีผลงานเป็นผลิตภัณฑ์ งานสร้างสรรค์หรือสิ่งประดิษฐ์ในเชิงพาณิชย์
๔. หลักฐานและเอกสารที่แสดงข้อมูลว่าศูนย์เป็นผู้ในระดับชาติและ/หรือนานาชาติในสาขาวิชาที่เป็นเลิศ

ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ (ทุกกลุ่มสถาบัน)

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๗ ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นของสถาบัน

น้ำหนัก ร้อยละ ๕

คำอธิบาย

การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาตามอัตลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษาที่สะท้อนจุดเด่นและจุดเน้น รวมทั้งวัตถุประสงค์เฉพาะตามพระราชบัญญัติของสถาบันอุดมศึกษาและมีคุณสมบัติ ดังนี้

- ๑) สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การปฏิรูปอุดมศึกษาและการพัฒนาประเทศ
- ๒) สอดคล้องกับพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาตามกลุ่มสถาบันที่เป็นจุดเน้น
- ๓) สะท้อนอัตลักษณ์และจุดเน้นรวมทั้งวัตถุประสงค์เฉพาะตามพระราชบัญญัติของสถาบันอุดมศึกษา ทั้งนี้ จุดเน้นและจุดเด่นที่เป็นผลผลิตและผลลัพธ์จากการดำเนินงานของสถาบันนั้น ต้องผ่านความเห็นชอบจากสภาสถาบัน

ประเด็นการพิจารณา

๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐
๓. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม
๔. ได้รับการยกย่องระดับชาติ
๕. ได้รับการยกย่องระดับนานาชาติ

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
มีการปฏิบัติ ๑ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๒ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๓ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๔ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๕ ข้อ

ข้อมูลที่ต้องการ

๑. ตัวบ่งชี้เกี่ยวกับอัตลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษาที่ระบุในแผนของสถาบัน พร้อมด้วยเป้าหมายและโครงการ/ กิจกรรมในแต่ละตัวบ่งชี้
๒. รายงานผลการดำเนินงาน/สรุปผลการดำเนินการของโครงการ/กิจกรรมตามตัวบ่งชี้ พร้อมเอกสารหลักฐานประกอบ
๓. รายงานการประเมินแผนของสถาบัน (ถ้ามี)
๔. รายงานประจำปี พร้อมรายงานประเมินตนเองของสถาบัน

ตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม

ตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่ สมศ. ประเมินผลการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา โดยสถาบันเป็นผู้กำหนดแนวทางพัฒนาเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาสังคมตามนโยบายของรัฐหรือของประเทศ ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนตามกาลเวลาและปัญหาสังคมที่เปลี่ยนไป โดยมีเป้าหมายที่แสดงถึงความเป็นผู้นำสังคมและแก้ปัญหาสังคมของสถาบันอุดมศึกษาในการชี้้นำเรื่องต่างๆ การส่งเสริมและสืบสานโครงการมาจากพระราชดำริ / รักชาติ บำรุงศาสนา เทิดทูนพระมหากษัตริย์ / สุขภาพ / ค่านิยม จิตสาธารณะ / ความคิดสร้างสรรค์ / ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ / นโยบายรัฐบาล / เศรษฐกิจ / การพร้อมรับการเป็นสมาชิกสังคมอาเซียน / พลังงานสิ่งแวดล้อม / อนุรักษ์ / สิ่งเสพติด / ความฟุ่มเฟือย / การแก้ปัญหาความขัดแย้ง สร้างสังคมสันติสุข ความโปร่งใส / ฯลฯ

ตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๘ ผลการชี้แนะและ/หรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่าง ๆ

น้ำหนัก ร้อยละ ๑๐

คำอธิบาย

สถาบันอุดมศึกษาเลือกดำเนินการ ๒ เรื่อง จากประเด็นเรื่องที่ชี้แนะและ/หรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่างๆ อาทิ ความรักชาติ บำรุงศาสนา เทิดทูนพระมหากษัตริย์ สุขภาพ ค่านิยม จิตสาธารณะ ความคิดสร้างสรรค์ ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ นโยบายรัฐบาล เศรษฐกิจ การพร้อมรับการเป็นสมาชิกสังคมอาเซียน พลังงานสิ่งแวดล้อม อนุรักษ์ สิ่งเสพติด ความฟุ่มเฟือย การแก้ปัญหาความขัดแย้ง สร้างสังคมสันติสุข ความโปร่งใส ฯลฯ

ทั้งนี้ ประเด็นเรื่องที่ชี้แนะและ/หรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่างๆ ที่สถาบันอุดมศึกษาเลือกดำเนินการในแต่ละเรื่องนั้น กำหนดให้มีค่าน้ำหนักของตัวบ่งชี้ ร้อยละ ๕

ประเด็นการพิจารณา

๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐
๓. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม
๔. ได้รับการยกย่องระดับชาติ
๕. ได้รับการยกย่องระดับนานาชาติ

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
---	---	---	---	---

มีการปฏิบัติ ๑ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๒ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๓ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๔ ข้อ	มีการปฏิบัติ ๕ ข้อ
-----------------------	-----------------------	-----------------------	-----------------------	-----------------------

ข้อมูลที่ต้องการ

๑. โครงการหรือกิจกรรมที่สถาบันอุดมศึกษาได้ดำเนินงานโดยมีบทบาทในการชี้แนะและ/หรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่างๆ ที่ระบุวัตถุประสงค์ และกลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งความสำเร็จของโครงการ
๒. รายงานการประชุมของสภาสถาบันที่แสดงการเห็นชอบโครงการ/กิจกรรมที่สถาบันอุดมศึกษาได้ดำเนินงานโดยมีบทบาทในการชี้แนะและ/หรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่างๆ
๓. รายงานสรุปผลโครงการทุกโครงการ ซึ่งจะต้องมีจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการจริง ผลการประเมินความรู้ความเข้าใจ และผลการประเมินการนำความรู้ไปใช้ พร้อมแบบประเมิน
๔. หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงถึงการเกิดผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคมจากการดำเนินงานของโครงการ
๕. หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงถึงการได้รับการยกย่องระดับชาติ
๖. หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงถึงการได้รับการยกย่องระดับนานาชาติ

บทที่ ๔

การรับรองมาตรฐานคุณภาพของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา

การประเมินคุณภาพภายนอกเป็นการประเมินสถานศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานในการจัดการศึกษา ในการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม (พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๕๘) การรับรองมาตรฐานคุณภาพของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษานั้น จะพิจารณาข้อมูลจากการประเมินตัวบ่งชี้ที่เชื่อมโยงไปสู่การรับรองมาตรฐานคุณภาพของสถานศึกษา โดยมีสาระ ดังนี้

- ๔.๑ การดำเนินการเพื่อพิจารณาผลการประเมินคุณภาพภายนอก
- ๔.๒ การตัดสินผลการประเมินคุณภาพภายนอก
- ๔.๓ การรับรองมาตรฐานคุณภาพของสถานศึกษา
- ๔.๔ การขอรับการประเมินแบบทำหาย (Outstanding)

๔.๑ การดำเนินการเพื่อพิจารณาผลการประเมินคุณภาพภายนอก

เพื่อให้การตัดสินผลการประเมินคุณภาพภายนอกเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานกำหนด การประเมินเพื่อตัดสินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษานั้น มีขั้นตอนในการดำเนินการ ๒ ขั้นตอน ดังนี้

๑. การประเมินระดับตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้ในการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสามนั้น กำหนดให้ค่าน้ำหนักของตัวบ่งชี้ทุกตัวเท่ากันทั้งหมด โดยให้คะแนนจากการพิจารณาจากผลการดำเนินงานจริงของสถานศึกษา โดยกำหนดให้ตัวบ่งชี้แต่ละตัวมีคะแนนเต็ม ๕ คะแนน ใช้ค่าคะแนนตั้งแต่ ๐ ถึง ๕ ในการคำนวณทศนิยมให้ใช้ทศนิยม ๒ ตำแหน่ง หากทศนิยมตำแหน่งที่สามมีค่าตั้ง .๐๐๕ ขึ้นไปให้ปัดขึ้น นอกเหนือจากนี้ให้ปัดเศษทิ้ง

๒. การคำนวณผลการประเมิน

ผลการประเมินคุณภาพภายนอกนั้นให้นำเสนอผลเป็นรายตัวบ่งชี้และแยกตามแต่ละประเภทของตัวบ่งชี้ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยผลการประเมินในแต่ละตัวบ่งชี้ นอกจากนี้ให้นำเสนอผลการประเมินในภาพรวมเพื่อใช้พิจารณาในการตัดสินผลและรับรองมาตรฐานคุณภาพของสถานศึกษาด้วยดังรายละเอียดตามตาราง

ประเภทของตัวบ่งชี้	จำนวนตัวบ่งชี้	ค่าเฉลี่ยที่ได้
ตัวบ่งชี้พื้นฐาน	๑๕	
ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์	๒	
ตัวบ่งชี้ที่เป็นมาตรการส่งเสริม	๑	

ภาพรวม	๑๘	
--------	----	--

๔.๒ การตัดสินผลการประเมินคุณภาพภายนอก

เป็นการนำผลการประเมินมาเปรียบเทียบกับเพื่อพิจารณาระดับคุณภาพในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา โดยกำหนดมิติของการพิจารณาทั้งรายตัวบ่งชี้ ประเภทของตัวบ่งชี้ และในภาพรวม ตามเกณฑ์ในการตัดสินผล ดังรายละเอียดตามตาราง

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
๔.๕๑ – ๕.๐๐	ดีมาก
๓.๕๑ – ๔.๕๐	ดี
๒.๕๑ – ๓.๕๐	พอใช้
๑.๕๑ – ๒.๕๐	ควรปรับปรุง
๐.๐๐ – ๑.๕๐	ต้องปรับปรุง

๔.๓ การรับรองมาตรฐานคุณภาพของสถานศึกษา

การประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม ระดับอุดมศึกษานั้น มีหน่วย (Unit) ในการประเมินเป็นคณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า ดังนั้นเกณฑ์ในการพิจารณาเพื่อรับรองคุณภาพการจัดการศึกษานั้น จะพิจารณาการรับรองคุณภาพใน ๒ ระดับ คือ

- ๑) ระดับคณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า
- ๒) ระดับสถาบัน

๑) การรับรองมาตรฐานคุณภาพในระดับคณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า

โดยจากการศึกษาแนวทางในการรับรองคุณภาพการจัดการศึกษาที่สอดคล้องตามการประเมินในระดับตัวบ่งชี้ จึงเสนอรูปแบบการรับรองคุณภาพ ๓ รูปแบบ ดังรายละเอียดตามตาราง

รูปแบบที่ ๑ ผลการรับรองมาตรฐานคุณภาพของสถานศึกษา “ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน สมศ.” เมื่อพิจารณาจากคะแนนผลการประเมินรายตัวบ่งชี้ มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมตั้งแต่ ๓.๕๑ ขึ้นไป

รูปแบบที่ ๒ ผลการรับรองมาตรฐานคุณภาพของสถานศึกษา “ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน สมศ.” เมื่อพิจารณาจากคะแนนผลการประเมินรายตัวบ่งชี้ มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมตั้งแต่ ๓.๕๑ ขึ้นไป และมีค่าเฉลี่ยรวมตามกลุ่มตัวบ่งชี้ ตามเงื่อนไขดังนี้

- ตัวบ่งชี้พื้นฐาน มีค่าเฉลี่ยรวมตั้งแต่ ๓.๐๑ ขึ้นไป
- ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ มีค่าเฉลี่ยรวมตั้งแต่ ๔.๐๑ ขึ้นไป
- ตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม มีค่าเฉลี่ยรวมตั้งแต่ ๔.๐๑ ขึ้นไป

รูปแบบที่ ๓ ผลการรับรองมาตรฐานคุณภาพของสถานศึกษา “ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน สมศ.” เมื่อพิจารณาจากคะแนนผลการประเมินรายตัวบ่งชี้ทุกตัวบ่งชี้มีผลการประเมินตั้งแต่ ๒.๕๑ ขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมตั้งแต่ ๓.๕๑ ขึ้นไป และมีค่าเฉลี่ยรวมตามกลุ่มตัวบ่งชี้ ตามเงื่อนไขดังนี้

- ตัวบ่งชี้พื้นฐาน มีค่าเฉลี่ยรวมตั้งแต่ ๓.๐๑ ขึ้นไป

- ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ มีค่าเฉลี่ยรวมตั้งแต่ ๔.๐๑ ขึ้นไป
- ตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม มีค่าเฉลี่ยรวมตั้งแต่ ๔.๐๑ ขึ้นไป

รูปแบบ	ผลการประเมิน	ผลการรับรองคุณภาพ	เงื่อนไข				
			ตัวบ่งชี้	ประเภทตัวบ่งชี้		ภาพรวม	
๑	ค่าเฉลี่ย (เต็ม ๕)	ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน				≥ ๓.๕๑	
		ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน				≤ ๓.๕๐	
๒	ค่าเฉลี่ย (เต็ม ๕)	ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน		พื้นฐาน	≥ ๓.๐๑	≥ ๓.๕๑	
				อัตลักษณ์	≥ ๔.๐๑		
				ส่งเสริม	≥ ๔.๐๑		
		ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน		พื้นฐาน	≤ ๓.๐๐	≤ ๓.๕๐	
				อัตลักษณ์	≤ ๔.๐๐		
				ส่งเสริม	≤ ๔.๐๐		
๓	ค่าเฉลี่ย (เต็ม ๕)	ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน	≥ ๒.๕๑	พื้นฐาน	≥ ๓.๐๑	≥ ๓.๕๑	
				อัตลักษณ์	≥ ๔.๐๑		
				ส่งเสริม	≥ ๔.๐๑		
		ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน		≤ ๒.๕๐	พื้นฐาน	≤ ๓.๐๐	≤ ๓.๕๐
					อัตลักษณ์	≤ ๔.๐๐	
					ส่งเสริม	≤ ๔.๐๐	

หมายเหตุ อยู่ระหว่างการพิจารณาเพื่อหาแนวทางการรับรองมาตรฐาน

๒) การรับรองมาตรฐานคุณภาพในระดับสถาบัน

การรับรองมาตรฐานคุณภาพในระดับสถาบัน มีรูปแบบในการพิจารณา ๓ รูปแบบ ดังนี้

รูปแบบที่ ๑ พิจารณาจากผลการดำเนินงานในภาพรวมระดับสถาบัน โดยใช้เกณฑ์ในการรับรอง เช่นเดียวกับการรับรองมาตรฐานคุณภาพในระดับคณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า

รูปแบบที่ ๒ พิจารณาจากสัดส่วนของคณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าที่รับรองคุณภาพ สมศ. โดยผ่านเกณฑ์มาตรฐาน

รูปแบบที่ ๓ พิจารณาจากผลการดำเนินงานในภาพรวมระดับสถาบัน โดยใช้เกณฑ์ในการรับรอง เช่นเดียวกับการรับรองมาตรฐานคุณภาพในระดับคณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และพิจารณาจาก สัดส่วนของคณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าที่รับรองคุณภาพ สมศ. โดยผ่านเกณฑ์มาตรฐาน

๔.๔ การขอรับการประเมินแบบทำทนาย (Outstanding Accreditation)

จากผลการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสองมีสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มีผลประเมินในระดับดีมาก จำนวน ๔๓ แห่ง ทั้งนี้ เพื่อขับเคลื่อนให้สถาบันอุดมศึกษามีศักยภาพสามารถพัฒนาและเพิ่มพูนศักยภาพตนเองอย่างต่อเนื่องสู่ความเป็นเลิศ จึงเกิดแนวคิดโครงการประเมินสถานศึกษาแบบทำทนาย (Outstanding) โดยมีแนวคิดเพื่อสร้างความร่วมมือ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อความเข้มแข็งต่อการศึกษาในทุกๆระดับ โดยมีกรอบแนวคิดดังนี้

เงื่อนไข

- ๑) เป็นการประเมินระดับสถานศึกษาตามความสมัครใจ โดยสถานศึกษาเป็นผู้ขอรับการประเมินด้วยตนเองตามแนวทางใดแนวทางหนึ่งจาก ๒ ทางเลือก
- ๒) สถานศึกษาที่ขอรับการประเมินต้องได้รับการรับรองมาตรฐานจากการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสอง (พ.ศ. ๒๕๔๙ – ๒๕๕๓) ของ สมศ. ในระดับดีมากเท่านั้น
- ๓) สถานศึกษาที่ขอรับการประเมินแบบทำทนายจะได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสามตามปกติ โดยรับการประเมินแบบทำทนายเพิ่มเติม ดังนั้น สถานศึกษาที่ขอรับการประเมินยังต้องจัดทำรายงานการประเมินตนเองให้ครอบคลุมตามมาตรฐาน ตัวบ่งชี้อื่นๆ เช่นเดียวกับที่สถานศึกษาอื่นรายงานต่อหน่วยงานต้นสังกัดและส่งมายัง สมศ. เพื่อรับการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสามตามปกติ

แนวทาง

แนวทางที่ ๑ “ร่วมก้าว” ๑ สถานศึกษา ช่วย ๙ สถานศึกษา

สถานศึกษาที่ขอรับการประเมินจะเป็นแกนนำให้กับสถานศึกษาที่อยู่ในเครือข่ายการพัฒนาอีก ๙ แห่ง ก้าวสู่สถานศึกษาที่มีคุณภาพและได้รับการรับรองมาตรฐานจาก สมศ. ในการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม

แนวทางที่ ๒ ข้อเสนอทางวิชาการ

พิจารณาจากการดำเนินงานของสถานศึกษาที่มีสมรรถนะสูงทางด้านวิชาการ โดยพิจารณาจากเงื่อนไข ดังนี้

- ๑) จำนวนสิทธิบัตรที่ได้รับเพิ่มขึ้น สถานศึกษาที่ขอรับการประเมินได้รับสิทธิบัตรเพิ่มขึ้นของจำนวนอาจารย์/นักวิจัยประจำ
- ๒) ลำดับของสถานศึกษาจากการจัดอันดับระหว่างประเทศสูงขึ้นในระดับภูมิภาคหรือระดับโลกที่ดีขึ้น

ทั้งนี้ ค่าเป้าหมายของผลการดำเนินงานนั้นจะเป็นการกำหนดและตกลงร่วมกันระหว่างสถานศึกษาและ สมศ.

หลักเกณฑ์

- ๑) สถานศึกษาที่อยู่ในเครือข่ายการพัฒนาของสถานศึกษาที่ขอรับการประเมินตามแนวทางที่ ๑ ต้องเป็นสถานศึกษาที่มีผลการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสองของ สมศ. ในระดับควรปรับปรุง หรือ พอใช้ หรือ ระดับดี เท่านั้น
- ๒) สถานศึกษาในเครือข่ายการพัฒนาของสถานศึกษาที่ขอรับการประเมินแบบทำทนาย (Outstanding) นั้น จะเป็นสถานศึกษาในระดับการศึกษาเดียวกันหรือต่างระดับกันก็ได้ เช่น สถานศึกษาที่ขอรับการประเมินแบบทำทนายเป็นมหาวิทยาลัย ก. มีสถานศึกษาในเครือข่ายการพัฒนา จำนวน ๙ แห่ง เป็น วิทยาลัยอาชีวศึกษา ๒ แห่ง และโรงเรียน ๗ แห่ง เป็นต้น โดยจะตั้งอยู่ในพื้นที่เดียวกันหรือต่างพื้นที่ก็ได้
- ๓) สถานศึกษาจำนวน ๙ แห่ง ในเครือข่ายการพัฒนาของสถานศึกษาที่ขอรับการประเมินแบบทำทนายนั้น จะได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกตามมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การพิจารณาตามกรอบการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสามเช่นเดียวกับสถานศึกษาอื่นๆ ซึ่งต้องผ่านและได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพจาก สมศ. ครบทั้ง ๙ แห่ง

ขั้นตอน

- ๑) สถานศึกษาที่เข้าร่วมโครงการเพื่อรับการประเมินแบบทำทนาย ต้องเสนอโครงการแจ้งให้ สมศ. ทราบล่วงหน้าอย่างน้อย ๖ เดือน หรืออย่างน้อย ๑ ภาคการศึกษา พร้อมด้วยข้อมูล และแผนการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการประเมินแบบทำทนายตามแนวทางที่เลือก เช่น แจ้งรายชื่อสถานศึกษาที่อยู่ในเครือข่ายการพัฒนาของตน จำนวน ๙ แห่ง พร้อมแผนการพัฒนาสถานศึกษาในเครือข่าย และระยะเวลาที่ใช้เพื่อการพัฒนา เพื่อ สมศ. จะได้จัดกลุ่ม สถานศึกษาและเตรียมการประเมินเป็นการเฉพาะ เป็นต้น
- ๒) คณะกรรมการบริหาร สมศ. พิจารณาให้ความเห็นชอบ โดยผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการ วิชาการหลักที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ คณะกรรมการ กพพ. กพอศ. หรือ กพอ.
- ๓) สมศ. แจ้งผลการพิจารณาแก่สถานศึกษาที่สมัครเข้าร่วมโครงการ
- ๔) สถานศึกษาดำเนินการตามแผนงานและรายละเอียดโครงการตามที่ได้รับความเห็นชอบจาก สมศ.
- ๕) สมศ. ดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสามและการประเมินแบบทำทนาย
- ๖) ประกาศผลการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสามและการผลประเมินแบบทำทนาย
- ๗) สถานศึกษาที่ผ่านการประเมินแบบทำทนายจะได้รับประติมากรรมคุณภาพ เพื่อแสดง ณ สถานศึกษา

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- ๑) สถานศึกษามีชื่อเสียงและได้รับการยอมรับจากสังคมมากขึ้น

- ๒) ผู้เรียน ผู้ปกครอง มีแหล่งเรียนรู้ที่มีคุณภาพ
- ๓) การศึกษาของประเทศไทยจะได้รับการพัฒนาสู่มาตรฐานสากล

ข้อสังเกต

- ๑) การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานและศักยภาพของสถานศึกษาในเครือข่ายการพัฒนาของสถานศึกษาที่ขอรับการประเมินแบบทำหาย จะต้องแสดงให้เห็นชัดเจนว่าเป็นสิ่งที่ได้ดำเนินการร่วมกันจริง การพัฒนาที่เกิดขึ้นมีความสัมพันธ์หรือเป็นไปตามแผนการพัฒนาที่สถานศึกษาที่ขอรับการประเมินเป็นผู้ริเริ่ม ร่วมดำเนินการ และกำกับติดตามตลอดระยะเวลาที่กำหนด จนเกิดผลต่อการพัฒนาผู้เรียน พัฒนาครู ผู้บริหาร และพัฒนาสถานศึกษาโดยรวมจนเกิดผลสำเร็จอย่างแท้จริง และสถานศึกษาทั้ง ๙ แห่งมีความเข้มแข็งเพียงพอที่จะพัฒนาตนเองสู่ความเป็นเลิศต่อไปได้แม้จะไม่มีสถานศึกษาหลักเป็นผู้ดูแล จำเป็นต้องพึงระวังว่ามีใช่เพียงการไปสนับสนุนเพื่อการจัดทำข้อมูลเพื่อรับการประเมินจาก สมศ. เท่านั้น
- ๒) กรณีการประเมินตามแนวทางทั้ง ๓ แนวทางนี้ แม้จะมีสถานศึกษาจำนวนไม่มากที่ขอรับการประเมินแบบทำหาย แต่อาจกระทบต่อการประเมินของ สมศ. ในช่วงปีแรกหรือปีที่สองของการประเมิน เนื่องจาก หากสถานศึกษาขอรับการประเมินตามแนวทางนี้จะต้องรับการประเมินช่วงปีที่ ๓ ถึง ๕ ของวงจรการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม เพื่อเป็นหลักประกันว่าจะสามารถผ่านการประเมินจาก สมศ. แบบทำหายด้วย ซึ่งอาจจะกระทบต่อจำนวนการประเมินสถานศึกษาตามแผนรายปีของ สมศ. ได้

บทที่ ๕

แนวทางการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อรองรับการประเมินรอบสาม

๕.๑ การเตรียมการของสถาบันอุดมศึกษาก่อนการตรวจเยี่ยมของผู้ประเมิน

๕.๑.๑ การเตรียมรายงานประจำปี

จัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน โดยใช้ฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online) ซึ่งเป็นระบบฐานข้อมูลกลางด้านการประกันคุณภาพที่พัฒนาโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งเป็นระบบที่จัดเก็บข้อมูลพื้นฐาน (common data set) และเอกสารอ้างอิง การประเมินตนเอง การประเมินของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน รวมทั้งการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในบนระบบฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ (e-SAR)

จัดเตรียมเอกสารหรือหลักฐานอ้างอิงในแต่ละตัวบ่งชี้

๑) เอกสารหรือหลักฐานอ้างอิงในแต่ละตัวบ่งชี้ต้องเป็นข้อมูลในช่วงเวลาเดียวกับที่นำเสนอในรายงานการประเมินตนเอง ซึ่งเนื้อหาสาระในเอกสารต้องตรงกับชื่อเอกสารที่ระบุไว้ในรายงานการประเมินตนเอง

๒) การนำเสนอเอกสารในช่วงเวลาตรวจเยี่ยมทำได้ ๒ แนวทาง

๒.๑ จัดเอกสารประจำตามหน่วยงาน โดยระบุในรายงานประจำปีให้ชัดเจนแหล่งข้อมูลอยู่ที่หน่วยงานใด

๒.๒ เอกสารรวมไว้ที่เดียวกัน ซึ่งแนวทางนี้สะดวกในการเรียกหาข้อมูลและสามารถเชื่อมโยงเอกสารฉบับต่างๆ ได้

ปัจจุบันเอกสารหรือหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้องกับตัวบ่งชี้แต่ละตัวสามารถเก็บหรือเชื่อมโยงไว้ในระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online)

๕.๑.๒ การเตรียมบุคลากร

๑. การเตรียมบุคลากรในสถาบัน ซึ่งควรเตรียมตัวในประเด็นต่างๆ ดังนี้

๑) สร้างความเข้าใจและความสำคัญของการประเมินคุณภาพ รวมถึงขั้นตอนของการประเมินคุณภาพภายนอก

๒) ให้บุคลากรร่วมมือในการตอบคำถามหรือสัมภาษณ์ โดยให้ตอบตามสิ่งที่ปฏิบัติจริงและผลที่เกิดขึ้นจริง

๒. การเตรียมบุคลากรผู้ประสานงานในระหว่างการตรวจเยี่ยม ซึ่งควรเตรียมตัวในประเด็นต่างๆ ดังนี้

๑) ทำความเข้าใจในกิจกรรมของการประเมิน

๒) ทำความเข้าใจในภารกิจของคณะและสถาบันเพื่อให้ข้อมูลต่อผู้ประเมิน

๓) มีรายชื่อ สถานที่ หมายเลขโทรศัพท์ของผู้ที่เกี่ยวข้องในการให้ข้อมูลต่อผู้ประเมิน

๔) ประสานงานกับผู้ที่จะให้ข้อมูลตามตารางการประเมินที่คณะผู้ประเมินกำหนด

๕.๑.๓ การเตรียมสถานที่สำหรับคณะผู้ประเมิน

จัดเตรียมห้องทำงานของคณะผู้ประเมิน และห้องใช้สัมภาษณ์ผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากร นักศึกษา ผู้ที่เกี่ยวข้อง

๕.๑.๔ การเสนอชื่อคณะผู้ประเมินคุณภาพภายนอก

หลังจากที่ สมศ. แจ้งสถาบันแจ้งกำหนดการประเมิน ให้สถาบันอุดมศึกษาจะต้องเสนอชื่อผู้ประเมิน ไม่เกิน ๑๐ คน ซึ่งหลักเกณฑ์การจัดคณะผู้ประเมินของ สมศ. มีดังนี้

๑) เป็นผู้ประเมินรอบที่ผ่านอย่างน้อย ๑ คน

๒) เป็นผู้ประเมินที่สถาบันเสนอชื่ออย่างน้อย ๑ คน

๓) เป็นผู้ประเมินที่ สมศ. เสนอชื่ออย่างน้อย ๑ คน

(จัดเลขานุการในคณะผู้ประเมินด้วย)

๔) มีผู้ประเมินที่มีความเชี่ยวชาญครบถ้วนตามกลุ่มสาขาที่สถาบันเปิดสอน

๕) ไม่เป็นผู้ประเมินภายนอกที่มีรายชื่อเป็นผู้ประเมินที่ไม่มีคุณภาพ

หมายเหตุ : ต้องเป็นผู้ประเมินที่ได้รับการรับรองและต่ออายุจาก สมศ.

๕.๒ การดำเนินการของสถาบันระหว่างการตรวจเยี่ยมเพื่อประเมินคุณภาพ

๑) ให้บุคลากรได้ร่วมฟังคณะผู้ประเมินชี้แจงวัตถุประสงค์และวิธีการประเมินในวันแรกของการตรวจเยี่ยม

๒) บุคลากรปฏิบัติงานตามปกติ แต่เตรียมพร้อมสำหรับการเยี่ยมชม หรือตอบคำถามสัมภาษณ์ของคณะผู้ประเมิน

๓) สถาบันจัดให้มีผู้ประสานงานเพื่อทำหน้าที่ประสานงานกับบุคคลหรือหน่วยงานที่คณะผู้ประเมินต้องการข้อมูลและพาเยี่ยมชมหน่วยงาน รวมทั้งอำนวยความสะดวกอื่นๆ

๔) ให้บุคลากรได้เข้ารับฟังการให้ข้อมูลหลังจากการสิ้นสุดการตรวจเยี่ยม และเปิดโอกาสให้ซักถามและขอความเห็นเพิ่มเติมได้ตามสมควร

๕.๓ การดำเนินการของสถาบันภายหลังการประเมินคุณภาพ

๑) ผู้บริหารระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า และระดับสถาบัน รวมทั้งผู้เกี่ยวข้อง นำผลประเมินและข้อเสนอแนะเพื่อประชุมหรือสัมมนาในระดับต่างๆ เพื่อวางแผนพัฒนาหรือปรับปรุงการดำเนินงาน อาจทำเป็นแผนปฏิบัติการที่ประกอบด้วยกิจกรรม ระยะเวลา งบประมาณแต่ละกิจกรรม ผู้รับผิดชอบในการแก้ไขจุดอ่อน หรือสิ่งที่ควรปรับปรุง และเสริมจุดเด่น

๒) จัดกิจกรรมสร้างขวัญและกำลังใจเพื่อชื่นชมผลสำเร็จที่เกิดจากความร่วมมือของทุกฝ่ายๆ ในสถาบันอุดมศึกษา

๓) คณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า และสถาบันให้ข้อมูลแก่คณะผู้ประเมินคุณภาพภายนอกเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาผู้ประเมินคุณภาพภายนอกต่อไป

บทที่ ๖

การเขียนรายงานการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม (พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๕๘) ระดับอุดมศึกษา

หลังจากที่คณะผู้ประเมินภายนอกได้ดำเนินการประเมินและแจ้งผลการประเมินด้วยวาจาให้กับคณะผู้บริหารสถาบันแล้ว ผู้ประเมินจะต้องเขียนรายงานการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสามระดับอุดมศึกษา ฉบับสมบูรณ์ ซึ่งในการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสามเป็นการประเมินเพื่อรับรองมาตรฐาน ซึ่งหน่วยในการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม ประกอบไปด้วย ภาพรวมระดับสถาบัน คณะวิชา วิทยาเขต และศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง ดังนั้น รายงานการประเมินจึงควรเป็นรายงานที่สั้น กระชับ ได้สาระสำคัญ มีข้อมูลประกอบครบถ้วน และที่สำคัญ ควรเรียงลำดับการนำเสนอเพื่อให้เข้าใจได้ง่าย

รายงานการประเมินคุณภาพภายนอก มุ่งตอบโจทย์การประเมินคุณภาพภายนอกที่สำคัญ คือ ผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษาผ่านเกณฑ์มาตรฐานหรือไม่ ในทุกหน่วยของการประเมิน ถ้าผ่านเกณฑ์มาตรฐานมีแบบปฏิบัติที่ดี หรือแบบปฏิบัติที่ดีเลิศอะไรบ้าง หรือหากไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน มีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพอย่างไรบ้าง รวมทั้งควรมีทิศทางการพัฒนาสถานศึกษาในภาพรวมและแต่ละหน่วยการประเมิน เพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศตามพันธกิจ และอัตลักษณ์ของสถานศึกษา

รูปแบบรายงานการประเมินคุณภาพภายนอก

ประกอบด้วย บทสรุปผู้บริหาร ๓-๕ หน้า และสาระประมาณ ๒๐-๓๐ หน้า โดยรายงานควรประกอบด้วย ๓ ส่วนสำคัญ คือ ส่วนนำ ส่วนสาระ และภาคผนวก รายละเอียดมีดังนี้

๑. ส่วนนำ

ประกอบด้วย ปกนอก ปกใน บทสรุปสำหรับผู้บริหาร คำนำ สารบัญเรื่อง สารบัญตาราง/สารบัญภาพ (ถ้ามี)

๒. ส่วนสาระ

๒.๑ บทที่ ๑ บทนำ เขียนแสดงรูปสัณฐานของสถาบันอุดมศึกษา (Institutional Profile) ทั้งในภาพรวม และจำแนกตามระดับสถาบัน คณะวิชา วิทยาเขต และศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง

๒.๑.๑ ความเป็นมาและเอกลักษณ์ของสถานศึกษา

๒.๑.๒ ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ อัตลักษณ์หรือจุดเน้นของสถานศึกษา

๒.๑.๓ สภาพทางกายภาพของสถานศึกษา

๒.๑.๔ โครงสร้างองค์กรและการบริหาร รวมทั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัย/สถาบัน

๒.๑.๕ ข้อมูลนักศึกษาและบุคลากร (จำนวน วุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ ฯลฯ)

๒.๑.๕ งบประมาณ (แยกเป็นงบประมาณแผ่นดิน และเงินนอกงบประมาณ)

๒.๑.๖ อื่นๆ เช่น ผลการประเมินจากหน่วยงานอื่นๆ

๒.๒ บทที่ ๒ วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก

๒.๒.๑ การวางแผนการประเมินคุณภาพภายนอก

๒.๒.๒ กระบวนการตรวจเยี่ยมและการประเมินคุณภาพภายนอก

๒.๒.๓ การจัดทำรายงานผลการประเมินคุณภาพภายนอกขณะการตรวจเยี่ยมและ
ภายหลังการตรวจเยี่ยม

๒.๓ บทที่ ๓ ผลการประเมินคุณภาพภายนอก นำเสนอให้ครบทุกหน่วยการประเมิน
ได้แก่ ผลการประเมินแต่ละคณะวิชา ผลการประเมินของวิทยาเขต ผลการประเมินของศูนย์การศึกษา
นอกที่ตั้ง

๒.๓.๑ ผลประเมินรายตัวบ่งชี้ทุกกลุ่มตัวบ่งชี้ ในแต่ละตัวบ่งชี้ นำเสนอผลการ
ดำเนินงานและผลประเมิน และนำเสนอผลการประเมินคุณภาพภายนอกโดยรวม และจำแนกตามหน่วย
ของการประเมิน

๒.๓.๑ จุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาของตัวบ่งชี้พื้นฐาน ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ และตัวบ่งชี้
มาตรการส่งเสริม

๒.๔ บทที่ ๔ สรุปผลการประเมินคุณภาพภายนอก ประกอบด้วย

๒.๔.๑ สรุปผลการประเมินทุกหน่วยของการประเมิน (ระดับสถาบัน คณะวิชา วิทยาเขต
และศูนย์ศึกษานอกที่ตั้ง) พร้อมระบุเหตุผลของการรับรองหรือไม่รับรองมาตรฐาน

๒.๔.๒ ข้อเสนอแนะในการพัฒนาทุกระดับที่ประเมิน

๒.๔.๓ ทิศทางการพัฒนาคุณภาพทุกระดับที่ประเมิน

๒.๔.๔ แนวปฏิบัติที่ดีเลิศ/ แนวปฏิบัติที่ดี ของสถานศึกษาในแต่ละระดับของการประเมิน

๓. ส่วนภาคผนวก

๓.๑ ระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา และแต่ละระดับของการประเมิน

๓.๒ รายชื่อคณะผู้ประเมินภายนอก

๓.๓ ตารางการตรวจเยี่ยมของคณะผู้ประเมินภายนอก

๓.๔ สรุปสาระสำคัญที่ได้จากการสัมภาษณ์ และรายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์

๓.๕ ข้อมูลพื้นฐานของสถานศึกษา จำแนกตามระดับการประเมิน (๓ ปีก่อนปีที่ประเมิน)

๓.๖ คะแนนและผลประเมินรายตัวบ่งชี้ และจำแนกตามองค์ประกอบ ได้แก่ ตัวบ่งชี้
พื้นฐาน ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ และตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม

๓.๗ ข้อมูลอื่นๆ

ตัวอย่าง ตารางสรุปผลดำเนินงานและผลการประเมินรายตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้	ผลดำเนินงาน						ผล ดำเนินงาน เฉลี่ย	คะแนน ที่ได้
	ตัวตั้ง			ตัวหาร				
	ปี ๒๕xx	ปี ๒๕xx	ปี ๒๕xx	ปี ๒๕xx	ปี ๒๕xx	ปี ๒๕xx		
ตัวบ่งชี้พื้นฐาน								
ด้านคุณภาพบัณฑิต								
๑. บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี								
๒. คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โทและเอกตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ								
๓. ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่								
๔. ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่								
ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์								
๕. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่								
๖. งานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์								
๗. ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ								
ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม								
๘. การนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือการวิจัย								
๙. การเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก								
ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม								
๑๐. การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม								
๑๑. การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม								
ด้านการบริหารและพัฒนาสถาบัน								
๑๒. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน								
๑๓. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน								
๑๔. การพัฒนาคณาจารย์								
ด้านการพัฒนาและประกันคุณภาพภายใน								
๑๕. ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรอง								

ตัวบ่งชี้	ผลดำเนินงาน						ผล ดำเนินงาน เฉลี่ย	คะแนน ที่ได้
	ตัวตั้ง			ตัวหาร				
	ปี ๒๕xx	ปี ๒๕xx	ปี ๒๕xx	ปี ๒๕xx	ปี ๒๕xx	ปี ๒๕xx		
โดยต้นสังกัด								
ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์								
๑๖. ผลการพัฒนาให้บรรลุตามปรัชญาและ วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถาบัน								
๑๗. ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่น ของสถาบัน								
ตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม								
๑๘. การชี้แนะและ/หรือการแก้ปัญหาสังคมในด้าน ต่างๆ ของสถาบัน								
คะแนนรวม								
ผลการตัดสินระดับ.....								

หมายเหตุ :

- กรณีตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ ใช้ผลการดำเนินงาน ๓ ปี ก่อนปีที่ประเมิน
- กรณีตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ ใช้ผลการดำเนินงาน ๑ ปี ก่อนปีที่ประเมิน
- คะแนนที่ได้มีค่าตั้งแต่ ๐-๕ คะแนน
- สรุปผลการประเมินตามเกณฑ์การตัดสินผล

รูปแบบบทสรุปสำหรับผู้บริหาร มีโครงสร้างและแนวทางในการเขียน ดังนี้

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร มหาวิทยาลัย/วิทยาลัย/สถาบัน..... ๑. ข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย ชื่อสถาบันอุดมศึกษา เจตจำนงของการก่อตั้ง วิสัยทัศน์ และอัตลักษณ์ พร้อมแสดงสถานภาพและพัฒนาการของสถาบันในรูปสัณฐาน (Profile) รวมทั้งวิธีการประเมินคุณภาพภายนอกและหน่วยการประเมินคุณภาพภายนอกโดยสรุป ๒. ผลการประเมินคุณภาพภายนอก นำเสนอผลประเมินภายนอกตามกลุ่มตัวบ่งชี้ (ตัวบ่งชี้พื้นฐาน ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ และตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม) แล้วสรุปผลการประเมินว่ารับรองมาตรฐานหรือไม่รับรองมาตรฐาน จุดเด่น และข้อเสนอแนะในการปรับปรุงพัฒนา รวมทั้งแนวปฏิบัติที่ดีเลิศ/แนวปฏิบัติที่ดี (ถ้ามี) โดยนำเสนอทุกระดับที่ทำการประเมิน ได้แก่ ๒.๑ ระดับสถาบัน ๒.๒ ระดับคณะวิชา (ทุกคณะวิชาที่ได้รับการประเมิน) ๒.๓ วิทยาเขต ๒.๔ ศูนย์การเรียนการสอนที่ต่าง ๓. ข้อเสนอแนะและทิศทางการพัฒนา
--

เพื่อให้สถาบันดำเนินการตรงตามเจตจำนงของก่อตั้ง วิสัยทัศน์ และอัตลักษณ์ของสถาบัน ให้เสนอทิศทางการพัฒนาสถาบันคณะวิชา/วิทยาเขต/ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง และข้อเสนอแนะเร่งด่วนที่มีความสำคัญ ๓-๕ อันดับ

หลักการเขียนรายงานการประเมินคุณภาพภายนอก

๑. หลักการเขียนรายงานการประเมินคุณภาพภายนอกที่ดี ประกอบด้วย

๑.๑ หลักเอกภาพ : เป็นหนึ่งเดียว เปรียบรวม

๑.๒ หลักสารัตถภาพ : มีสาระที่เป็นใจความสำคัญครบถ้วน ตอบโจทย์ประเมินคุณภาพภายนอก ผลประเมินถูกต้อง เป็นประโยชน์ และให้ข้อเสนอแนะที่เป็นไปได้และมีประโยชน์

๑.๓ หลักสัมพันธภาพ : มีความร้อยเรียง สอดคล้องกันเชื่อมโยง เป็นเหตุเป็นผล

๒. รายงานการประเมินคุณภาพภายนอก

๒.๑ ตอบโจทย์การประเมินเพื่อรับรองมาตรฐานและพัฒนาสถานศึกษา

- สถานศึกษา จัดการศึกษาผ่านเกณฑ์มาตรฐานตามที่ สมศ. กำหนดหรือไม่
- มีการพัฒนาเพื่อความเป็นเลิศในทุกภารกิจและอัตลักษณ์ของสถานศึกษาหรือไม่
- ตอบสนองความต้องการของผู้ใช้/ผู้รับบริการหรือไม่

๒.๒ มีข้อเสนอแนะในการพัฒนา

■ สถานศึกษาที่ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานตามที่ สมศ. กำหนด จะมีแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาเพื่อให้มีคุณภาพตามที่กำหนดได้อย่างไรบ้าง โดยให้สถานศึกษาเสนอแผนพัฒนาคุณภาพต่อ สมศ. ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลประเมินครั้งแรก เพื่อขอรับการประเมินใหม่ภายในเวลา ๒ ปี นับจากวันที่ได้รับแจ้งผลประเมินครั้งแรก (ตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๔๐)

- ควรพัฒนาอย่างไรจึงเป็นเลิศทุกภารกิจและอัตลักษณ์ของสถานศึกษา
- ทิศทางการพัฒนาเร่งด่วน ๓-๕ ข้อ

๒.๓ มีนวัตกรรมอะไรบ้าง

๒.๔ มีแบบปฏิบัติที่ดีเลิศ/ แบบปฏิบัติที่ดีอะไรบ้าง

๓. เทคนิคการเขียนรายงาน ควรมีบันทึกภาคสนามและเขียนรายงานแบบสะสมทั้งสามระยะ คือ

๓.๑ เขียนรายงานก่อนตรวจประเมิน

วางแผนการประเมิน และสรุปอุปสรรคของสถาบันอุดมศึกษา (Institutional Profile) ตามหลักการ “เข้าใจและเข้าถึง” ก่อนเข้าตรวจประเมินสถานศึกษา

๓.๒ เขียนรายงานขณะตรวจประเมิน

เขียนรายงานการประเมินคุณภาพภายนอกเป็นรายวันและแบบสะสม เป็นรายตัวบ่งชี้เกี่ยวกับการดำเนินงานและสัมฤทธิ์ผลของการดำเนินงานในแต่ละตัวบ่งชี้ ในแต่ละหน่วยของการประเมิน

๓.๓ เขียนรายงานฉบับสมบูรณ์หลังการตรวจประเมิน

เขียนรายงานเฉพาะกรณี เพื่อตอบคำถาม “Why and how” โดยไม่เปรียบเทียบกับผลการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาอื่น เน้นเพื่อตอบโจทย์ของการประเมินภายนอกที่สำคัญว่า สถานศึกษาที่ประเมินนั้นจัดการศึกษาได้ผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่ สมศ. กำหนดหรือไม่ ในทุกระดับ/ทุก หน่วยของการประเมิน อาทิ ภาพรวมระดับสถาบัน คณะวิชา วิทยาเขต และศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาคุณภาพสำหรับหน่วยการประเมินที่ไม่รับรองมาตรฐาน รวมทั้ง ข้อเสนอแนะในทิศทางการพัฒนาภาพรวมระดับสถาบัน/ คณะวิชา/ วิทยาเขต/ ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง ที่สำคัญ ๓-๕ ข้อ

แบบปฏิบัติที่ดีของรายงานประเมินคุณภาพภายนอก

๑. รายงานฉบับร่างและรายงานฉบับสมบูรณ์เสร็จภายในเวลาที่กำหนด มีสาระสำคัญถูกต้อง ครบถ้วน และเป็นประโยชน์
๒. มีบทสรุปสำหรับผู้บริหาร
๓. มีการนำเสนอข้อมูลสาระสำคัญของภูมิหลังของสถาบันอย่างเพียงพอ
๔. มีการนำเสนอผลประเมินและวิธีการประเมินอย่างถูกต้อง ครบถ้วน และชัดเจน
๕. มีการจัดระบบและนำเสนอผลการประเมินอย่างมีประสิทธิภาพ
๖. มีการนำเสนอสาระผลการประเมินที่ตอบโจทย์การประเมินและความต้องการของผู้ใช้
๗. มีการพิจารณาตัดสินการรับรองมาตรฐานในแต่ละหน่วยที่ได้รับการประเมิน
๘. มีการตระหนักถึงการได้รับผลกระทบจากผลการประเมิน
๙. นำเสนอรายงานให้โดนใจกลุ่มผู้ใช้และเป็นรูปธรรม
๑๐. มีการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพและชี้ชวนให้ติดตามจากเรื่องราวที่เกิดขึ้น
๑๑. ใช้ภาษาที่ถูกต้อง เข้าใจง่าย และน่าสนใจ
๑๒. มีการจัดทำรายงานทั้งรูปแบบและสไตล์การเขียนที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้ใช้
๑๓. นำเสนอผลประเมินอย่างถูกต้อง มีข้อมูลครบถ้วน ปราศจากอคติ
๑๔. มีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพ (กรณีไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานตามที่ สมศ. กำหนด) ที่เป็นประโยชน์ เป็นข้อเสนอแนะที่เป็นรูปธรรม มีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ และสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา
๑๕. มีการนำเสนอสารสนเทศทางเทคนิคและสถิติพื้นฐานต่างๆ (ในภาคผนวก)

บทที่ ๗

ปฏิทินการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม (พ.ศ.๒๕๕๔ – ๒๕๕๘)

ระดับอุดมศึกษา

ปฏิทินการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม (พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๕๘) ระดับอุดมศึกษา มีหลักการของการเลือกสถาบันที่ได้รับการประเมินก่อนในรอบสองเพื่อรับการประเมินในรอบที่สาม ซึ่งสอดคล้องกับการประเมินของ สมศ. ที่กำหนดให้สถาบันได้รับการประเมินทุก ๕ ปี สรุปได้ดังนี้

ตารางสรุปปฏิทินการประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่สาม (พ.ศ.๒๕๕๔ – ๒๕๕๘) ระดับอุดมศึกษา

ลำดับที่	ชื่อมหาวิทยาลัย๑	จังหวัด	ปีที่ได้รับประเมิน (รอบที่สอง)	ปี ๒๕๕๔ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๕ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๖ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๗ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๘ (วันที่- เดือน)
๑	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๔๙					
๒	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	จ.ปทุมธานี	๒๕๔๙					
๓	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๔๙					
๔	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	จ.ขอนแก่น	๒๕๔๙					
๕	มหาวิทยาลัยคริสเตียน	จ.นครปฐม	๒๕๔๙					
๖	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	จ.เชียงใหม่	๒๕๔๙					
๗	มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๔๙					
๘	มหาวิทยาลัยทักษิณ	จ.สงขลา	๒๕๔๙					
๙	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๔๙					
๑๐	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๔๙					
๑๑	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	จ.นครราชสีมา	๒๕๔๙					
๑๒	มหาวิทยาลัยธนบุรี	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๔๙					
๑๓	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๔๙					
๑๔	มหาวิทยาลัยนอร์ทเชียงใหม่	จ.เชียงใหม่	๒๕๔๙					
๑๕	มหาวิทยาลัยบูรพา	จ.ชลบุรี	๒๕๔๙					
๑๖	มหาวิทยาลัยปทุมธานี	จ.ปทุมธานี	๒๕๔๙					
๑๗	มหาวิทยาลัยพายัพ	จ.เชียงใหม่	๒๕๔๙					

ลำดับที่	ชื่อมหาวิทยาลัย๑	จังหวัด	ปีที่ได้รับประเมิน (รอบที่สอง)	ปี ๒๕๕๔ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๕ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๖ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๗ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๘ (วันที่- เดือน)
๑๘	มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น	จ.เชียงใหม่	๒๕๔๙					
๑๙	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	จ.มหาสารคาม	๒๕๔๙					
๒๐	มหาวิทยาลัยมหิดล	จ.นครปฐม	๒๕๔๙					
๒๑	มหาวิทยาลัยรังสิต	จ.ปทุมธานี	๒๕๔๙					
๒๒	มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี	จ.กาญจนบุรี	๒๕๔๙					
๒๓	มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์	จ.กาฬสินธุ์	๒๕๔๙					
๒๔	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร	จ.กำแพงเพชร	๒๕๔๙					
๒๕	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๔๙					
๒๖	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	จ.เชียงใหม่	๒๕๔๙					
๒๗	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี	จ.ลพบุรี	๒๕๔๙					
๒๘	มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๔๙					
๒๙	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม	จ.นครปฐม	๒๕๔๙					
๓๐	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	จ.นครราชสีมา	๒๕๔๙					
๓๑	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช	จ.นครศรีธรรมราช	๒๕๔๙					
๓๒	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์	จ.นครสวรรค์	๒๕๔๙					
๓๓	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	จ.บุรีรัมย์	๒๕๔๙					
๓๔	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๔๙					
๓๕	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา	จ.พระนครศรีอยุธยา	๒๕๔๙					
๓๖	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม	จ.พิษณุโลก	๒๕๔๙					

ลำดับที่	ชื่อมหาวิทยาลัย๑	จังหวัด	ปีที่ได้รับประเมิน (รอบที่สอง)	ปี ๒๕๕๔ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๕ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๖ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๗ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๘ (วันที่- เดือน)
๓๗	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	จ.เพชรบุรี	๒๕๔๙					
๓๘	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์	จ.เพชรบูรณ์	๒๕๔๙					
๓๙	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	จ.ภูเก็ต	๒๕๔๙					
๔๐	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	จ.มหาสารคาม	๒๕๔๙					
๔๑	มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด	จ.ร้อยเอ็ด	๒๕๔๙					
๔๒	มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนรินทร์	จ.ฉะเชิงเทรา	๒๕๔๙					
๔๓	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	จ.ลำปาง	๒๕๔๙					
๔๔	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย	จ.เลย	๒๕๔๙					
๔๕	มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ	จ.ศรีสะเกษ	๒๕๔๙					
๔๖	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	จ.สกลนคร	๒๕๔๙					
๔๗	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๔๙					
๔๘	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๔๙					
๔๙	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	จ.สุราษฎร์ธานี	๒๕๔๙					
๕๐	มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง	จ.ราชบุรี	๒๕๔๙					
๕๑	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี	จ.อุดรธานี	๒๕๔๙					
๕๒	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์	จ.อุดรดิตถ์	๒๕๔๙					
๕๓	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	จ.อุบลราชธานี	๒๕๔๙					
๕๔	มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล	จ.นครราชสีมา	๒๕๔๙					
๕๕	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	จ.นครศรีธรรมราช	๒๕๔๙					

ลำดับที่	ชื่อมหาวิทยาลัย๑	จังหวัด	ปีที่ได้รับประเมิน (รอบที่สอง)	ปี ๒๕๕๔ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๕ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๖ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๗ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๘ (วันที่- เดือน)
๕๖	มหาวิทยาลัยศรีปทุม	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๔๙					
๕๗	มหาวิทยาลัยศิลปากร	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๔๙					
๕๘	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	จ.สงขลา	๒๕๔๙					
๕๙	มหาวิทยาลัยสยาม	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๔๙					
๖๐	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๔๙					
๖๑	มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ	จ.สมุทรปราการ	๒๕๔๙					
๖๒	มหาวิทยาลัยหาดใหญ่	จ.สงขลา	๒๕๔๙					
๖๓	มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๔๙					
๖๔	มหาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๔๙					
๖๕	วิทยาลัยเซนต์หลุยส์	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๔๙					
๖๖	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๔๙					
๖๗	วิทยาลัยดุสิตธานี	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๔๙					
๖๘	วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้	จ.นครศรีธรรมราช	๒๕๔๙					
๖๙	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี	จ.ราชบุรี	๒๕๔๙					
๗๐	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี	จ.สุราษฎร์ธานี	๒๕๔๙					
๗๑	วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี	จ.จันทบุรี	๒๕๔๙					
๗๒	วิทยาลัยมิชชัน	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๔๙					
๗๓	วิทยาลัยรัชต์ภาคย์	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๔๙					
๗๔	วิทยาลัยลุ่มน้ำปิง	จ.ตาก	๒๕๔๙					

ลำดับที่	ชื่อมหาวิทยาลัย๑	จังหวัด	ปีที่ได้รับประเมิน (รอบที่สอง)	ปี ๒๕๕๔ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๕ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๖ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๗ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๘ (วันที่- เดือน)
๗๕	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๔๙					
๗๖	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๔๙					
๗๗	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๐					
๗๘	มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา	จ.นครสวรรค์	๒๕๕๐					
๗๙	มหาวิทยาลัยชินวัตร	จ.ปทุมธานี	๒๕๕๐					
๘๐	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๐					
๘๑	มหาวิทยาลัยภาคกลาง	จ.นครสวรรค์	๒๕๕๐					
๘๒	มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	จ.ขอนแก่น	๒๕๕๐					
๘๓	มหาวิทยาลัยแม่โจ้	จ.เชียงใหม่	๒๕๕๐					
๘๔	มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	จ.เชียงราย	๒๕๕๐					
๘๕	มหาวิทยาลัยโยนก	จ.ลำปาง	๒๕๕๐					
๘๖	มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๐					
๘๗	มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๐					
๘๘	มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	จ.ยะลา	๒๕๕๐					
๘๙	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์	จ.ปทุมธานี	๒๕๕๐					
๙๐	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	จ.สงขลา	๒๕๕๐					
๙๑	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์	จ.สุรินทร์	๒๕๕๐					
๙๒	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๐					
๙๓	มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น	จ.กาญจนบุรี	๒๕๕๐					

ลำดับที่	ชื่อมหาวิทยาลัย๑	จังหวัด	ปีที่ได้รับประเมิน (รอบที่สอง)	ปี ๒๕๕๔ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๕ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๖ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๗ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๘ (วันที่- เดือน)
๙๔	โรงเรียนพยาบาล กรมแพทย์ทหารเรือ	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๐					
๙๕	วิทยาลัยการชลประทาน	จ.นนทบุรี	๒๕๕๐					
๙๖	วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดขอนแก่น	จ.ขอนแก่น	๒๕๕๐					
๙๗	วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดชลบุรี	จ.ชลบุรี	๒๕๕๐					
๙๘	วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดตรัง	จ.ตรัง	๒๕๕๐					
๙๙	วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดพิษณุโลก	จ.พิษณุโลก	๒๕๕๐					
๑๐๐	วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา	จ.ยะลา	๒๕๕๐					
๑๐๑	วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดสุพรรณบุรี	จ.สุพรรณบุรี	๒๕๕๐					
๑๐๒	วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี	จ.อุบลราชธานี	๒๕๕๐					
๑๐๓	วิทยาลัยเซนต์เทเรซา-อินติ	จ.นครนายก	๒๕๕๐					
๑๐๔	วิทยาลัยตาปี	จ.สุราษฎร์ธานี	๒๕๕๐					
๑๐๕	วิทยาลัยทองสุข	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๐					
๑๐๖	วิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขกาญจนาภิเษก	จ.นนทบุรี	๒๕๕๐					
๑๐๗	วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๐					
๑๐๘	วิทยาลัยโปลีเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	จ.อุบลราชธานี	๒๕๕๐					
๑๐๙	วิทยาลัยพยาบาล กองทัพบก	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๐					
๑๑๐	วิทยาลัยพยาบาล กองทัพเรือ	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๐					
๑๑๑	วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๐					
๑๑๒	วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๐					

ลำดับที่	ชื่อมหาวิทยาลัย๑	จังหวัด	ปีที่ได้รับประเมิน (รอบที่สอง)	ปี ๒๕๕๔ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๕ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๖ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๗ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๘ (วันที่- เดือน)
๑๑๓	วิทยาลัยพยาบาลทหารอากาศ	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๐					
๑๑๔	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี กรุงเทพฯ	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๐					
๑๑๕	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ขอนแก่น	จ.ขอนแก่น	๒๕๕๐					
๑๑๖	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จักรีราช	จ.ราชบุรี	๒๕๕๐					
๑๑๗	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัดนนทบุรี	จ.นนทบุรี	๒๕๕๐					
๑๑๘	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรี	จ.ชลบุรี	๒๕๕๐					
๑๑๙	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชัยนาท	จ.ชัยนาท	๒๕๕๐					
๑๒๐	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี เชียงใหม่	จ.เชียงใหม่	๒๕๕๐					
๑๒๑	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ตรัง	จ.ตรัง	๒๕๕๐					
๑๒๒	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา	จ.นครราชสีมา	๒๕๕๐					
๑๒๓	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครลำปาง	จ.ลำปาง	๒๕๕๐					
๑๒๔	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครศรีธรรมราช	จ.นครศรีธรรมราช	๒๕๕๐					
๑๒๕	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นพรัตน์วชิระ	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๐					
๑๒๖	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พระพุทธบาท	จ.สระบุรี	๒๕๕๐					
๑๒๗	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา	จ.พะเยา	๒๕๕๐					
๑๒๘	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พุทธชินราช	จ.พิษณุโลก	๒๕๕๐					
๑๒๙	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ยะลา	จ.ยะลา	๒๕๕๐					
๑๓๐	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สงขลา	จ.สงขลา	๒๕๕๐					
๑๓๑	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สรรพสิทธิประสงค์	จ.อุบลราชธานี	๒๕๕๐					

ลำดับที่	ชื่อมหาวิทยาลัย๑	จังหวัด	ปีที่ได้รับประเมิน (รอบที่สอง)	ปี ๒๕๕๔ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๕ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๖ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๗ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๘ (วันที่- เดือน)
๑๓๒	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สระบุรี	จ.สระบุรี	๒๕๕๐					
๑๓๓	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สวรรค์ประชารักษ์นครสวรรค์	จ.นครสวรรค์	๒๕๕๐					
๑๓๔	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี	จ.สุพรรณบุรี	๒๕๕๐					
๑๓๕	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์	จ.สุรินทร์	๒๕๕๐					
๑๓๖	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุตรธานี	จ.อุตรธานี	๒๕๕๐					
๑๓๗	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุตรดิตถ์	จ.อุตรดิตถ์	๒๕๕๐					
๑๓๘	วิทยาลัยพยาบาลพระจอมเกล้าเพชรบุรี	จ.เพชรบุรี	๒๕๕๐					
๑๓๙	วิทยาลัยพยาบาลศรีมหาสารคาม	จ.มหาสารคาม	๒๕๕๐					
๑๔๐	วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๐					
๑๔๑	วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๐					
๑๔๒	วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๐					
๑๔๓	วิทยาลัยศรีโสภณ	จ.นครศรีธรรมราช	๒๕๕๐					
๑๔๔	ศูนย์ฝึกพาณิชยนาวี	จ.สมุทรปราการ	๒๕๕๐					
๑๔๕	สถาบันการบินพลเรือน	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๐					
๑๔๖	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๐					
๑๔๗	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๐					
๑๔๘	มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๑					
๑๔๙	มหาวิทยาลัยเกริก	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๑					
๑๕๐	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก	จ.ชลบุรี	๒๕๕๑					

ลำดับที่	ชื่อมหาวิทยาลัย๑	จังหวัด	ปีที่ได้รับประเมิน (รอบที่สอง)	ปี ๒๕๕๔ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๕ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๖ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๗ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๘ (วันที่- เดือน)
๑๕๑	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๑					
๑๕๒	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์	จ.นครปฐม	๒๕๕๑					
๑๕๓	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา	จ.เชียงใหม่	๒๕๕๑					
๑๕๔	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	จ.สงขลา	๒๕๕๑					
๑๕๕	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ	จ.พระนครศรีอยุธยา	๒๕๕๑					
๑๕๖	มหาวิทยาลัยนครพนม	จ.นครพนม	๒๕๕๑					
๑๕๗	มหาวิทยาลัยนเรศวร	จ.พิษณุโลก	๒๕๕๑					
๑๕๘	มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด	จ.เพชรบุรี	๒๕๕๑					
๑๕๙	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๑					
๑๖๐	มหาวิทยาลัยราชธานี	จ.อุบลราชธานี	๒๕๕๑					
๑๖๑	มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ	จ.ชัยภูมิ	๒๕๕๑					
๑๖๒	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	จ.เชียงราย	๒๕๕๑					
๑๖๓	มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี	จ.จันทบุรี	๒๕๕๑					
๑๖๔	มหาวิทยาลัยเว็บสเตอร์ (ประเทศไทย)	จ.เพชรบุรี	๒๕๕๑					
๑๖๕	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๑					
๑๖๖	มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา	จ.ปัตตานี	๒๕๕๑					
๑๖๗	มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย	จ.ปทุมธานี	๒๕๕๑					
๑๖๘	มหาวิทยาลัยอีสาน	จ.ขอนแก่น	๒๕๕๑					
๑๖๙	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	จ.อุบลราชธานี	๒๕๕๑					

ลำดับที่	ชื่อมหาวิทยาลัย๑	จังหวัด	ปีที่ได้รับประเมิน (รอบที่สอง)	ปี ๒๕๕๔ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๕ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๖ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๗ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๘ (วันที่- เดือน)
๑๗๐	โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า	จ.นครนายก	๒๕๕๑					
๑๗๑	โรงเรียนนายเรือ	จ.สมุทรปราการ	๒๕๕๑					
๑๗๒	โรงเรียนนายเรืออากาศ	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๑					
๑๗๓	โรงเรียนเสนาธิการทหารบก	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๑					
๑๗๔	วิทยาลัยชุมชนกรุงเทพฯ	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๑					
๑๗๕	วิทยาลัยชุมชนตราด	จ.ตราด	๒๕๕๑					
๑๗๖	วิทยาลัยชุมชนตาก	จ.ตาก	๒๕๕๑					
๑๗๗	วิทยาลัยชุมชนนราธิวาส	จ.นราธิวาส	๒๕๕๑					
๑๗๘	วิทยาลัยชุมชนบุรีรัมย์	จ.บุรีรัมย์	๒๕๕๑					
๑๗๙	วิทยาลัยชุมชนปัตตานี	จ.ปัตตานี	๒๕๕๑					
๑๘๐	วิทยาลัยชุมชนพังงา	จ.พังงา	๒๕๕๑					
๑๘๑	วิทยาลัยชุมชนพิจิตร	จ.พิจิตร	๒๕๕๑					
๑๘๒	วิทยาลัยชุมชนแพร่	จ.แพร่	๒๕๕๑					
๑๘๓	วิทยาลัยชุมชนมุกดาหาร	จ.มุกดาหาร	๒๕๕๑					
๑๘๔	วิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอน	จ.แม่ฮ่องสอน	๒๕๕๑					
๑๘๕	วิทยาลัยชุมชนยโสธร	จ.ยโสธร	๒๕๕๑					
๑๘๖	วิทยาลัยชุมชนยะลา	จ.ยะลา	๒๕๕๑					
๑๘๗	วิทยาลัยชุมชนระนอง	จ.ระนอง	๒๕๕๑					
๑๘๘	วิทยาลัยชุมชนสตูล	จ.สตูล	๒๕๕๑					

ลำดับที่	ชื่อมหาวิทยาลัย๑	จังหวัด	ปีที่ได้รับประเมิน (รอบที่สอง)	ปี ๒๕๕๔ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๕ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๖ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๗ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๘ (วันที่- เดือน)
๑๘๙	วิทยาลัยชุมชนสมุทรสาคร	จ.สมุทรสาคร	๒๕๕๑					
๑๙๐	วิทยาลัยชุมชนสระแก้ว	จ.สระแก้ว	๒๕๕๑					
๑๙๑	วิทยาลัยชุมชนหนองบัวลำภู	จ.หนองบัวลำภู	๒๕๕๑					
๑๙๒	วิทยาลัยชุมชนอุทัยธานี	จ.อุทัยธานี	๒๕๕๑					
๑๙๓	วิทยาลัยเชียงราย	จ.เชียงราย	๒๕๕๑					
๑๙๔	วิทยาลัยนครราชสีมา	จ.นครราชสีมา	๒๕๕๑					
๑๙๕	วิทยาลัยบัณฑิตเอเซีย	จ.ขอนแก่น	๒๕๕๑					
๑๙๖	วิทยาลัยแสงธรรม	จ.นครปฐม	๒๕๕๑					
๑๙๗	วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง	จ.ลำปาง	๒๕๕๑					
๑๙๘	ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธร ภาค๑	จ.สระบุรี	๒๕๕๑					
๑๙๙	ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธร ภาค๓	จ.นครราชสีมา	๒๕๕๑					
๒๐๐	ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธร ภาค๔	จ.ขอนแก่น	๒๕๕๑					
๒๐๑	สถาบันการพลศึกษา	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๑					
๒๐๒	สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๑					
๒๐๓	สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ	จ.ปทุมธานี	๒๕๕๑					
๒๐๔	สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี	จ.ชลบุรี	๒๕๕๑					
๒๐๕	สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชัยภูมิ	จ.ชัยภูมิ	๒๕๕๑					
๒๐๖	สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชุมพร	จ.ชุมพร	๒๕๕๑					
๒๐๗	สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่	จ.เชียงใหม่	๒๕๕๑					

ลำดับที่	ชื่อมหาวิทยาลัย๑	จังหวัด	ปีที่ได้รับประเมิน (รอบที่สอง)	ปี ๒๕๕๔ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๕ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๖ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๗ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๘ (วันที่- เดือน)
๒๐๘	สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตตรัง	จ.ตรัง	๒๕๕๑					
๒๐๙	สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเพชรบูรณ์	จ.เพชรบูรณ์	๒๕๕๑					
๒๑๐	สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตมหาสารคาม	จ.มหาสารคาม	๒๕๕๑					
๒๑๑	สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตยะลา	จ.ยะลา	๒๕๕๑					
๒๑๒	สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตลำปาง	จ.ลำปาง	๒๕๕๑					
๒๑๓	สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสมุทรสาคร	จ.สมุทรสาคร	๒๕๕๑					
๒๑๔	สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอ่างทอง	จ.อ่างทอง	๒๕๕๑					
๒๑๕	สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี	จ.อุดรธานี	๒๕๕๑					
๒๑๖	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๑					
๒๑๗	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	จ.ปทุมธานี	๒๕๕๑					
๒๑๘	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน	จ.นครราชสีมา	๒๕๕๑					
๒๑๙	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๑					
๒๒๐	ว.เฉลิมกาญจนาศรีสะเกษ	จ.ศรีสะเกษ	๒๕๕๑					
๒๒๑	วิทยาลัยสันตพล	จ.อุดรธานี	๒๕๕๑					
๒๒๒	สถาบันอาศรมศิลป์	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๑					
๒๒๓	มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์	จ.นราธิวาส	๒๕๕๒					
๒๒๔	มหาวิทยาลัยเอเชียน	จ.ชลบุรี	๒๕๕๒					
๒๒๕	ว.กรุงเทพสุวรรณภูมิ	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๒					
๒๒๖	ว.เฉลิมกาญจนาระยอง	จ.ระยอง	๒๕๕๒					

ลำดับที่	ชื่อมหาวิทยาลัย๑	จังหวัด	ปีที่ได้รับประเมิน (รอบที่สอง)	ปี ๒๕๕๔ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๕ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๖ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๗ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๘ (วันที่- เดือน)
๒๒๗	ว.เทคโนโลยีพนมวันท์	จ.นครราชสีมา	๒๕๕๒					
๒๒๘	ว.เทคโนโลยีสยาม	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๒					
๒๒๙	ว.พิษณุโลก	จ.พิษณุโลก	๒๕๕๒					
๒๓๐	ว.พุทธศาสนานานาชาติ	จ.สงขลา	๒๕๕๒					
๒๓๑	ว.ราชพฤกษ์	จ.นนทบุรี	๒๕๕๒					
๒๓๒	วชช.สงขลา	จ.สงขลา	๒๕๕๒					
๒๓๓	ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจกลาง	จ.นครปฐม	๒๕๕๒					
๒๓๔	ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธร ภาค ๒	จ.ชลบุรี	๒๕๕๒					
๒๓๕	ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธร ภาค ๕	จ.ลำปาง	๒๕๕๒					
๒๓๖	ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธร ภาค ๖	จ.นครสวรรค์	๒๕๕๒					
๒๓๗	ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธร ภาค ๗	จ.นครปฐม	๒๕๕๒					
๒๓๘	ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธร ภาค ๘	จ.สุราษฎร์ธานี	๒๕๕๒					
๒๓๙	ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธร ภาค ๙	จ.ยะลา	๒๕๕๒					
๒๔๐	ส.เทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๒					
๒๔๑	ส.เทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์	จ.นนทบุรี	๒๕๕๒					
๒๔๒	ส.เทคโนโลยีแห่งอยุธยา	จ.พระนครศรีอยุธยา	๒๕๕๒					
๒๔๓	โรงเรียนนายสิบทหารบก	จ.ประจวบคีรีขันธ์	๒๕๕๒					
๒๔๔	สถาบันบัณฑิตศึกษาจุฬาภรณ์	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๒					
๒๔๕	สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๓					

ลำดับที่	ชื่อมหาวิทยาลัย๑	จังหวัด	ปีที่ได้รับประเมิน (รอบที่สอง)	ปี ๒๕๕๔ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๕ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๖ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๗ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๘ (วันที่- เดือน)
๒๔๖	วิทยาลัยช่างศิลปสุพรรณบุรี	จ.สุพรรณบุรี	๒๕๕๓					
๒๔๗	วิทยาลัยนาฏศิลป์	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๓					
๒๔๘	วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์	จ.กาฬสินธุ์	๒๕๕๓					
๒๔๙	วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี	จ.จันทบุรี	๒๕๕๓					
๒๕๐	วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่	จ.เชียงใหม่	๒๕๕๓					
๒๕๑	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา	จ.นครราชสีมา	๒๕๕๓					
๒๕๒	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช	จ.นครศรีธรรมราช	๒๕๕๓					
๒๕๓	วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด	จ.ร้อยเอ็ด	๒๕๕๓					
๒๕๔	วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี	จ.ลพบุรี	๒๕๕๓					
๒๕๕	วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย	จ.สุโขทัย	๒๕๕๓					
๒๕๖	วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี	จ.สุพรรณบุรี	๒๕๕๓					
๒๕๗	วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง	จ.อ่างทอง	๒๕๕๓					
๒๕๘	วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง	จ.พัทลุง	๒๕๕๓					
๒๕๙	วิทยาลัยพิษณุพนธ์	จ.หนองบัวลำภู	๒๕๕๓					
๒๖๐	โรงเรียนเจ้าอาวาส	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๑					
๒๖๑	โรงเรียนช่างฝีมือทหาร	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๑					
๒๖๒	โรงเรียนชุมพลทหารเรือ	จ.ชลบุรี	๒๕๕๑					
๒๖๓	โรงเรียนดุริยางค์ทหารบก	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๑					
๒๖๔	โรงเรียนดุริยางค์ทหารเรือ	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๑					

ลำดับที่	ชื่อมหาวิทยาลัย๑	จังหวัด	ปีที่ได้รับประเมิน (รอบที่สอง)	ปี ๒๕๕๔ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๕ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๖ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๗ (วันที่- เดือน)	ปี ๒๕๕๘ (วันที่- เดือน)
๒๖๕	โรงเรียนดุริยางค์ทหารอากาศ	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๑					
๒๖๖	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ	จ.นครปฐม	๒๕๕๓					
๒๖๗	โรงเรียนแผนที่ทหาร	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๑					
๒๖๘	สถาบันกันตนา	จ.นครปฐม	-					
๒๖๙	โรงเรียนช่างกรรมอยู่ทหารเรือ	จ.กรุงเทพฯ	๒๕๕๓					๐
๒๗๐	โรงเรียนพยาบาล กศษ.พร.	จ.กรุงเทพฯ	-					

หมายเหตุ : รวมสถาบันเฉพาะทาง วิทยาลัยชุมชน สถาบันสังกัดกระทรวงกลาโหมต่ำกว่า (ปริญญา) และศูนย์ฝึกอบรมตำรวจ